

உ

கணபதி துணை.

ய ஸ்ரீ ப ரு ங் க ல க் க ா ரி கை

9 மூ ல மும் - உ ளா யும்.

பா யி ர ம்.

எந்தமடி வில்கடி மலர்ப்பிண்டிங்கண்ணூர்நிழற்கீழ்
எந்தமடி களிணையடியேத்தியெழுத்தசைசீர்
பந்தமடி தொடைபாவினங்கு றுவன்பல்லவத்தின்
சந்தமடியவடியான் மருட்டியதாழ்குழலே.

என்பது ௧ காரிகை. நூலுரைக்குமிடத்து நூற்பெயரும், காரணமும், ஆக்கியோன்பெயரும், அளவும், பயனும், உரைத்துணைக்கற்பாற்று. அற்றேல், இந்நூலென்ன பெயர்த்தோவெனின், பாளித்தியமென்னும் * பாகதவிலக்கணமும், பிங்கலமென்னுஞ் சந்தோபிசிதமும் போலக் காரிகைபாப்பிற்காய்க், குணகாங்கியமென்னுங் கருநாடகச்சந்தமேபோல ம*உழுன்னிலைத்தாய், அவையடக்கமு முடையதாய், மயேச்சுரர் யாப்பேபோல உகாரணமெடுத்தோதி, இசைத்தமிழ்ச்செய்யுட்டுறைக்கோவையேபோலவும், அருமறையகத்தட்டகவோத்தின் வருக்கக்கோவையேபோலவும், உருபாவகாரத்திற்கு நீதகச்சுலோகமேபோலவும், முதனினைப்புணர்த்திய விலக்கியத்ததாய், வேதத்திற்கு நிருத்தமும், வியாகரணத்திற்குக்காரிகையும், அவிகையாப்பிற்கு ஸ்ரீபடி நார்பதம்போல யாப்பெருங்கலமென்னும் யாப்பிற்கங்கமாய், அலங்காரமுடைத்தாகச் செய்யப்பட்டமையால், யாப்பெருங்கலக்காரிகை யென்னும்பெயர்த்து. இந்நூல் யாதுகாரணமாகச் செய்யப்பட்டதோவெனின், பண்டையோருரைத்த தண்டமிழ்யாப்பிற் கொண்டிலாதகுறியி னோரைக்குறிக்கொருவுகல் காரணமாகவும், தொல்லைப்பனுவற் றுணிபொருளுணர்ந்த கல்லவையோரை நகுவிப்பதுகாரணமாகவுஞ் செய்யப்பட்டது. இந்நூல் யாவராற்செய்யப்பட்டதோ வெனின். ஆரியமென்னும் பாரிரும்பெளவத்தைக் காரிகையாக்கித் தமிழ்ப்படுத்திய அருந்தவத்துப்பெருந்தன்மை அமுதசாகரொன்னு மாசிரியராற்செய்யப்பட்டது. இந்நூலெவ்வளவைத்தோவெனின், இயல்வகையான்மூன்றும், காரிகைவகையா னுற்பத்துநான்கும், கிரந்தவ

* பாகதமென்பது—வட்டமொழிச்சிதைவு.

சையாற் றெண்ணூறுகிரந்தமு மிருபத்தெட்டெழுத்துமெனக் கொ
ள்க. அவற்றுள், ஒருகிரந்தமாவது எற்றெழுத்து-உயிரும் உயிர்மெய்
யுமாகிய முப்பத்திரண்டெழுத்தாமெனக்கொள்க. அவற்றுள், நே
சைமுதலாகிய காரிகை இருபத்தொன்றும், நிராயசைமுதலாகிய காரி
கை யிருபத்துமூன்றுமெனக்கொள்க. நேசைமுதலாகிய காரிகை
யொன்றினுக்கு எழுத்தறுபத்துநான்கும் நிராயசைமுதலாகிய, காரி
கையொன்றினுக்கு எழுத்தறுபத்தெட்டுமெனக்கொள்க. இவ்விருநிற
முங்கூட்டியுறழ இரண்டாயிரத்துத் தொளாயிரத்தெட்டெழுத்தா மெ
னக்கொள்க. நேசைமுதலாகியகாரிகை யொற்றெழுத்தோரடிக்கெ
ழுத்துப்பதினாறும், நிராயசைமுதலாகிய காரிகையொற்றெழுத்தோ
ரடிக்கெழுத்துப் பதினேழுமெனக்கொள்க. என்னை“ அடியடிதோறு
மைஞ்சீராகி முகந்தீர்நான்கும் வெண்டளைபிழையாக், கடையொரு
சீரும் விளங்காயாகி, நேர்பதினாறே நிராபதினேமென், நேருகினர்கலி
த்துறை யோரடிக்கெழுத்தே, என்றாராகலின். இத்தூலாற் பாயன்யா
தோவெனின் - யாப்பாராய்தல்பயன். யாப்பாராயவே-பா- தாழிசை-
துறை - விருத்தங்கலாலாகப்பட்ட அறம்பொருளின்பம் வீடென்னு
மவற்றின் மெய்ம்கையறிந்து விழுப்பமெய்தி இம்மை மறுமை வரு
வாம னிசழ்வாராதலின் இருமைக்கும் உறுதியுப்பதியாப்பெனக்கொ
ள்க, யாப்பென்னும், பாட்டென்னும், தூக்கென்னும், தொடர்பெ
ன்னும், செய்யுளென்னு மொக்கும். என்னை“ யாப்பும், பாட்டுந்தூ
க்குந் தொடர்புஞ் செய்யுளை, நோக்கிற்றென்ப துணங்கியோரோ. என்
றாராகலின். இத்தூல் உறுப்பியலும், செய்யுளியலும், ஒழிபியலுமென
மூவகைப்படும். அவற்றுள் - இவ்விவலென்ன பெயர்த்தோவெனின்,
எழுத்தும், அசையும், சீரும், தளையும், அடியும், தொடையும், என்
னும் ஆறுறுப்பினையு முணர்த்திற்றதலான் உறுப்பியலென்னும்பெய
ர்த்தது. இவ்விவலுள், இத்தலைக்காரிகை என்னுதலிற்றோவெனின் தற்
சிறப்புப்பாயிர முணர்த்துதுணுதலிற்று. என்னை“ வணக்கமதிகாரமெ
ன்றிரண்டுஞ்சொல்லச், சிறப்பென்னும் பாயிரமாம்,, “தெய்வவணக்
கமுஞ் செய்யப்படுபொருளு, மெய்தவுணாப்பது தற்சிறப்பாகும், என்
றாராகலின். கந்தமடிவில்-தாழ்குழலே, எ-து. முருகுவிரியுமொய்ம்மல
ர்சோகின்னீழிருக்கும் அருகனதடிவணங்கி, எழுத்தும், அசையும், சீரு
ம்-தளையும், அடியும், தொடையும், பாவும், பாவினமுமாமாறுணாப்பன்
தளிர்புறையுஞ் சிறுமெல்லடித்தகைகெடுங்குழற்சையலாய்-எ-து இஃது
பொழிப்புறையெனக்கொள்க. என்னை“பொழிப்பெனப்படுவது பொரு
ந்தியபொருளைப், பின்டமாகக்கொண்டுணாப்பதுவே, என்றாராகலின்
கந்தமடிவில்- இணையடியேத்தி-எனவணக்கஞ்சொல்லப்பட்டது. எழு
த்தினங்குறுவனென வதிகாரங் கூறப்பட்டது, “வழிபடுதெய்வவணக்க
ஞ்செய்து, மங்கலமொழிமுதல் வகுத்தெடுத்திக்கொண்ட, விலக்கண

விலக்கிய, மிகக்கணின்றியினிதுமுடியும், என்பவாகவின் ஈண்டுவணக் கஞ்செய்யப்பட்டது. இனிஎழுத்துமுதலாகிய எட்டனையும், காரணக் குறியாண்வழங்குமாறு. என்னை “எழுதப்படுதலி னெழுத்தேபவ்வெழு த்தசைத்திசைக்கோடவி னசையேயசையியைந்து, சீர்கொளிறற்றலிற் றலிற்சீரோசீரிரண்டு, தட்டுநிறற்றலிற்றையேயத்தலை, யடுத்துநடத்தலி னடியேயடியிரண்டு, தொடுத்தன்முதலாயின தொனடையேயத்தொடை, பாவிரடத்தலிற்சீரோபாவொத், தினமாநடத்தலி னினமெனப்படுமே, எனவரும், பந்தமெனினும், தனையெனினுமொகும். என்னை “பகுத் தெதிர்நிறற்றலிற்பந்தத்தனையென, வகுத்தனர்மாதோ வண்டமிமோதோ, என்றாராகவின். பலவவத்தின்சந்தமடியவடியான் மருட்டியதாழ்குழ லே-எ-து. மகடேமுன்னிலை. ஏகாரம்-நற்றசை. (க)

அவையடக்கம்.

தேனார்கமழ்தொங்கன்மீனவன்கேட்பத்தெண்ணீரருவிக்
காணர்மலயத்தருந்தவன்சொன்னகன்னித்தமிழ்தூல்
யானாநடாத்துகின்றேனென்றெனக்கேநகைதருமால்
ஆனாவறிவினவர்கட்கென்னுங்கொலென்னாரவே.

இ-கை. நூலினது பெருந்தன்மையும், ஆசிரியரது பெருந்தன்மை யும், தனதுள்ளக்குறையு முனர்த்திய முகத்தான் அவையடக்கமுணர் த்துற்று.

இ - ள். தேனிறைந்தமணங்கமழ்கின்ற வேப்பமாலையைத்தரித்த பாண்டியன்கேட்கத், தெளிந்த அருவிநீராயுடைய சந்தனச்சோலை சூழ்ந்த பொதியமலையி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற அரிபதவத்தினையு டைய முதலாசிரியராகிய அகத்தியமுனிவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட அழிவின்றி நிலையெற்றமுத்தமிழுள் இயற்றமிழின்குறுகிய யாப்பிலக்க ணநூலையானும், அவாவினால் எனது புல்லிய நாவைக்கொண்டு சொ ல்லத்தொடங்கினேன் இதுஅறிவிவியாகிய எனக்கேநகையினை வினைக் குமாயின், குறைவில்லாத அறிவினையுடையவாக்குயாதாகுமோ-எ-று. ஏ-அசைநிலை. இழிவுசிறம்பும்மை திகாரத்தாற்றொக்கது - யானாநடாத் துகின்றேனென்பதற்கு வேறுபொருள் கூறுவாருமுளர். (உ)

சுருக்கமில்லேன்வித்துகடர்அலவர்முன்யான்மொழிந்த
பருப்பொருடா னும்விழப்பொருளாம்பனிமாஸிமயப்
பொருப்பகஞ்சேர்ந்தபொல்லாக்கருங்காக்கையும்பொன்னிறமாய்
இருக்குமென்றிவ்வாறுகாக்குமன்றோவிவ்விருநிலமே.

இ - கை. புலவரதுசிறப்புணர்த்திய முகத்தான் அவையடக்கமுணர் த்துற்று.

னை-குறினெழிலுளபெடையு யிருப்புயிர்மெய், வலியமெலியவிடைமை
யோடாய்தம்-இ-உ-ஐ- பென் முன்றன்குறுக்கமோ - டப்பதின்மூன்று
மனைக்குறுப்பாகும்-என்றார். சாக்கையாடினியாருமெனக்கொள்க. இ
னிமூவுயிர்க்குறுக்கமும்-அளபெடைகளுமாமாறுசொல்லுதும். அவற்
றுக்குற்றியலுதும்வருமாறு. நெடிற்கீழும்-நெடிலொற்றின்கீழும்-குறி
வினைக்கீழும்-குறிவினையொற்றின்கீழும் - குறினெடிற்கீழும்-குறினெ
டிலொற்றின்கீழும்-குற்றொற்றின்கீழுமென் றிவ்வேழிடத்தாறுவல்லெ
ழுத்தினையு மூர்த்துஉகரம்வந்தால்-அதுகுற்றியலுகாமென்று வழங்கப்
படுமெனக்கொள்க. என்னை,நெடிலேகுறிவினை குறினெடிலென்றிவை
யொற்றொடுவருதலொடு குற்றியுதியென் -தேழ்குற்றுகாக்கிட னென
மொழிப - எழுவகையிடத்துங்குற்றியலுகாம-வழுவினறி வருஉம்வல
லாரூர்ந்தே என்றாராகலின் வ - று. நாகு - காசு - காடு - காது - காபு-
காறு-எனநெடிற்கீழாறு வல்லெழுத்தினையுமூர்த்து குற்றியலுகரம் வந்
தவாறும் - நாக்கு - காச்சு - காட்டு - காத்து - காப்பு. காற்று-எனநெடி
லொற்றின்கீழாறு வல்லெழுத்தினையுமூர்த்து குற்றியலுகரம்வந்தவாறு
ம்-வாகு - முாசு - முருடு-மருது-தூபு - கவறு-எனக்குறிவினைக்கீழா
றுவல்லெழுத்தினையு மூர்த்துகுற்றியலுகரம்வந்தவாறும்- அரக்குபொ
ரிச்சு தெருட்டு குருத்து பொருப்புசிறற்று எனக்குறிவினையொற்றின்
கீழாறுவல்லெழுத்தினையுமூர்த்துகுற்றியலுகரம்வந்தவாறும்- அசோகு
பலாசு மலாடு செடாது புதாபு விராறு எனக் குறினெடிற்கீழாறு வல
லெழுத்தினையுமூர்த்து குற்றியலுகரம்வந்தவாறும்-நமாக்கு தடாச்சு ப
னாட்டு கடாத்து புதாப்பு விராற்று எனக்குறினெடி லொற்றின்கீழாறு
வலலெழுத்தினையுமூர்த்து குற்றியலுகரம்வந்தவாறும்- அக்கு கச்சு க
ட்டு கத்து கப்பு கற்று எனக்குற்றொற்றின்கீழாறு வலலெழுத்தினையு
மூர்த்து குற்றியலுகரம்வந்தவாறுங்காண்க. இனிக்குற்றியலுகரம் அறு
வகைப்படு மென்பாருமுனர். அவையாவன-ஈரொழுத்தொருமொழி-உ
யிர்த்தொடர்மொழி இடைத்தொடர்மொழி ஆய்த்தொடர்மொழி வ
ன்றொடர்மொழி மென்றொடர்மொழிஎன்றிவைஎன்னை-ஈரொழுத்தொ
ருமொழி யுயிர்த்தொடரிடைத்தொட ராய்த்தொடர்மொழிவன்றொ
டர்மென்றொடராயிருமூன்றே யுகரங்குறுகிடன்என்றாராகலின். இனி
க்குற்றியலிகரம்வருமாறு உகரந்திரிந்துந்திரியாதும்யகரமோடியையின்
கண்வந்த இகரங்குற்றியலிகரமென்று வழங்கப்படும். என்னை வல்லெ
ழுத்தாரோடெழுவகைபிடத்து முகரமமாயாம் யகரமோடியையி னிக
ரமுங்குறுகு மென்மனாற்புலவர் யகரம்வரும்வழியிகரங்குறுகு முகரக்
கிளவிதுவரத்தோன்றாது என்றாராகலின். வ-று. நாகியாது காசியாது
காடியாது காதியாது காபியாது காரியாது எனவரும் ஒழிந்தனவுயிவ்
வாரேயொட்டிகுகொள்க.இனிக்குறியாதுவந்த குற்றியலிகரம்வருமாறு
கேண்மியா சென்மியாவெனக்கொள்க. என்னை குற்றிய லிகரநிறற்
வேண்டும் யாவென்கினையிசை யுரையசைக்கிளவிக் காவயின்வருஉ ம

காரூர்தே“ என்றாகலின். இனி ஐகாரக்குறுக்கத்திற்குச் சொல்லுமாறு அளபெடுத்தற்கண்ணும், தனியேசொல்லுதற்கண்ணு மன்றியல்லாதவழி வந்தவைகாரத்தன்னளவிற்குந்வி ஒன்றமைமாத்திரையும், ஒருமாத்திரையுமாகக் குறுகுமெனக்கொள்க. அவைகுறுகுமிடத்து மொழி முதலிடைகடையென மூன்றிடத்துங்குறுகும். என்னை அளபெடைதனியிரண்டல்வழி-ஐ-ஒள, அளதாமொன்றரை தனிமையுமாகும்“ என்றாகலின். (வ-று.) ஐப்பசி மைப்புறம் மடையன் இடையன் குவளை தவளை திளை பளை எழுத்துமூன்றுடையும் கடையுங்குறுகிய வாறுகண்டுகொள்க என்னை“மொழிமுதலிடை கடை யெனமூன்றிடத்து மழியாதை பாரங்குறுகும்மே“ என்றாகலின் இனி அளபெடைக்குச்சொல்லுமாறு அளபெடை மீறண்கிடைசாப்படும் உயிரளபெடையும், ஒற்றளபெடையுமென. என்னை“ உயிரளபெடையு மெற்றளபெடையுமென், றுயிரண்டென்பவளபெடைதாலே“ என்றாகலின். அவற்றுள் உயிரளபெடைக்குச்சொல்லுமாறு உயிருள் டெட்டெழுத்தேழு மளபெடுக்கும். அவையளபெடுக்குமிடத்து ஐகாரம் இகரத்தோடும் ஒளகாரம் உகரத்தோடும் அளபெடுக்க ஒழிந்தனவுத் தமக்கினமாவிய குறநெழுத்தோடளபெடுக்குமெனக்கொள்க. என்னை குறயிசைமொழியி னின்றி ஈசநிறைந்து, டெட்டெழுத்திம்பொத்த குறநெழுத்தே“ ஐ ஒள வென்னுமாய்மொழுத்திற், கிகரவுகர மிசையி றைவாகும் “ என்றார், தொல்சாப்பியனர். அவைவான்றிடத்தும் வந்தளபெடுக்கு என்னை தனிலிலே முதனிலே யிடைநிலையிறென, கால்வகைப்படு உமளபாய்வருமிடனே“ என்றாகலின், (வ-று) ஆ அ ஈ இ ஊஉ ஏள ஐஇ ஒஓ ஒளஉ என இவையேழுத் தனிலிலையளபெடை-ஆ அரிடம் ஈஇரிடம் ஊஉரிடம் ஏளிகள் ஐஇயகி ஒழிகள் ஒளஉயியம-என இவையேழுமுதனிலையளபெடை படாஅகை பரீதியும் கழுவமணியோளரம் வளைபுயம் புரோழைச அநெளஉகம் என இவை யேழுமிடைநிலே யளபெடை. கட்டாஅ. குரீஇ, கழுஉ. மிலேள. கடைஇ, அகோஒ, அநெளஉ. என இவையேழு மிறுதிநிலையளபெடை. உயிரளபெடை எழுத்துநோக்கவேழாம். இடநோக்கநான்காம். எழுத்துமிடமு முறழ்ந்துநோக்க விருபத்தெட்டாமெனக்கொள்க. இனிஒற்றளபெடைக்குச் சொல்லுமாறு. ஒற்றுநாள் ஐநாள்மன வயலளவாய்தமென்னும் பதினோற்றும், குறிற்கீழும், குறிலிணைக்கீழும் வந்தளபெடுக்கு மெனக்கொள்க. என்னை ஐநாள்மனவயலளவாய்த, மெனுமிவையரிடத்தள பெழுமொரோவழி“ வன்மையொடுகாஃகான் முஃசாஃனொழிந்தாக், கன்மையாய்த மோடளபெழுமொரோவழி “என்றாகலின், வ-று. மங்ககலம் மஞ்சுக மண்ணு பங்க்து அம்ம்பு மின்னனு தெவ்வவர் வெய்யார் செல்லக கொள்ளக எஃகுகு எனக்குறி. கிழ்ப் பதினோற்றும் மளபெழுந்தவாறுகண்டுகொள்க. ரங்ககம், முரஞ்சு முரன்னி பருந்து அரும்பு முரன்னு குரவ்வவை அரை

ய்யயர் குரால்கள் கிரன்ன்கள் வாரிக்கு எனக்கு வினைகழிப்பதி
 னோற்ற மனபெருங்கவாறுகண்டுகொளக. இவ்விருபத்திரண்டிபு
 ன்ளியளபெடையுஞ் செய்யுள்கத்தலலது * பரவைவழக்கினுள் வாரா
 வெனக்கொள்க. என்னை மாத்திரைகையாற்றைதமகெடாநிலை, பாப்
 பழியாமையென்றளபெடையேண்டும்“ என்றாகுவின். அறிஞரை
 ததவளபுமென்று சிறப்பித்தவதனால் குற்றமெழுத்தும் ஒற்றளபெடை
 யும் ஒரோவொன்று ஒருமாதிரி நெட்டெழுத்திரண்டு மாத்திரை
 இயிரளபெடை மூன்றுபாத்திரை ஆய்தமும் மெய்யும் குற்றிபவிசு
 மும் குற்றியலுகரமும் ஓரோவொன்றனாமாத்திரை ஐயாக்குறுக்க
 மும் ஒளரர்க்குறுக்கமும் ஒரோவொன்று ஒன்றனாமாத்திரை மகரக்
 குறுக்கமும் ஆயக்ககுறுக்கமும் மொரோவொன்று கான்மாத்திரை என்
 னை-ஒன்றிரண்டொரு மூன்றொன்றையாகா லென்றனர் பொழுதி
 வை யிடைநொடியளவே“ கண்ணிமைகைக் கொடியளவேமாத்திரை
 துண்ணிகுணாந்தொர்க்கண்டவாதே“ ஒற்றுக்குமாத்திரையொன்றே
 யளபெழுக்கப் பெற்றக்குறியிலதுவொடும் உன்னல்காலே நுன்றலரை
 யே முறுக்கன முககால விமித்தலொன்றே“ என்றார் பிறருமெனக்
 கொள்க.

குறிலேநெடிலே குறிலிணையேனைக்குறியெனடிவே
 நெறியேவரினுநிறைந்தொற்றிப்பிணுகோநினையென்
 றறிவேப்புணையுமென்றேளியுதாரணமாழிவெள்ளவேல்
 வெறியேசுருநிறம்விண்டோய்விளாமென்றுவேண்டுவோ.

இ-கை- நிரனிறைப்பொருள்கோள் வகையானேசை யுநிரையசை
 யுமாமாறும் அவற்றிற்கு காரணமாமாறும் உணர்த்துற்று.

இ-ள். குறிலே நெடிலே குறிலிணையேனைக்குறியெனடிவே நெறியே
 வரினு நிறைந்தொற்றிப்பிணுகோநினையென்றறி. எ-து. குற்றெழுத்
 துத் தனியேவரினும் நெட்டெழுத்துத் தனியேவரினும் குற்றெழுத்
 தெற்றித்து வரினும் நெட்டெழுத்துத் தொற்றித்துவரினும் கோசை
 யாம் குறிலிணைந்துவரினும் குறியெனடிவினைந்துவரினும், குறிலிணைந்
 தொற்றித்துவரினும், குறியெனடிவினைந்தொற்றித்துவரினும், நிரை
 யசையாம். என்னை“ நெடில்குறியினியாய்வின்று மொற்றித்து, நடை
 பெறுகோசை கால்வகையானே“ குறிலிணை குறியெனடி நனித்து மொ
 ற்றித்து, நெறிமையின்காய் வருநிரையசையே“ என்றாகுவின்.
 வேப்புணையுமென்றேளியி. எ-து மூலேமுன்னிலை. உதாரணமாழிவெ
 ள்வேல்நெறியே சுருநிறம்விண்டோய் விளாமென்று வேண்டுவோ.

எ-து. நேரசைக்கு நாரணம்-ஆ-ழி-வெள்-வேல்-எ-ம். நிரையசைக்கு தாணம். வெறி-சுற-நிறம்-விளாம்-எனவுஞ்சொல்லுவர்புலவர்-எ-று. அகலம்-உறையிற்கொவக. அகலமெனினும், விருத்தியுளாயெனினு மொககும். என்னை“ அகலமெனப் தாசறக்கிளப்பின், விகலமின்றி விரித்துரைப்பதுவே. என்னுராகானே. விண்டோய் விளாமென்று சிறப்பித்தவகளுல நேரசை ஓரலகுபெறும் நிரையசை ஈரலகுபெறுமெனக்கொள்க. வ-று-ஆ எனத்தனிநெடில நேரசையாயினவாறும், ழி-எனத்தனிச்சூறில நேரசையாயினவாறும், வெள்-எனக்குத் நெழுத்தொற்றமித்து நேரசையாயினவாறும், வேலஎன நெட்டெழுத் தொற்றமித்து நேரசையாயினவாறும், வெறி-எனக்குறியினைந்து நிறையசையாயினவாறும், சுற-எனக்குறினைந்து நிரையசையாயினவாறும், நிறம்-எனக்குறியினைந்து தொற்றித்து நிரையசையாயினவாறும், விளாம்-எனக்குறியினைந்து தொற்றித்து நிரையசையாயினவாறுங்காண்க. இவற்றிற்குச் செய்யுள்வநுமாறு. ஆ“ போது சார்க்கம் பொற்பவேந்தி, ஆகிநாதற்சேர்வோர், சோதிவானநனுனனுவாமோ“ இது நேரசைநான்கும் வந்தசெய்யுள். ஆ“ அணி நிறலசோ கமர்ந் தருணைநி நடாத்திய, மணிநிகழவிரோடிரவநனைப், பணிபவர் பவநனி பரிசறுப்பவரோ, இது நிரையசைநான்கும் வந்தசெய்யுள் சூறிலேநெடிலே யெனனுமிக்கந்நிரைதன்னையே யிலக்கியமாகவலகிடினுமிழங்காது என்னை“சூறிலேநெடிலே சூறியினைசூறியினடி, சொற்குறிவருகலொடு மெய்ப்படநாடி, நேருநிரையுமென்று சிறப்பையோ“ என்னுர் தொல்காப்பியனார் “கோழிவோநன் நேரசைநிரையசை, யாழ்புனலவாழ்க்கை வெறிகுறநிறகுரால்,“ என்றுகாரணமெடுத்த தோதினாறுமுளளெனக்கொள்க(ரு)

ஈரசைநாதற்சேரகவற்குரியவெண்பாவினவாம்

நேரசையாஸிற்றமூவசைச்சீர்நிரையாலிடுப

வாரசைமென்முலைமாதேவகுத்தவஞ்சிக்குரிச்சீர்

ஓரசையேநின்னுஞ்சீராம்பொறுவொருநாலசையே.

இ-வை. அவ்வசைகளானுதிய சீர்களதுபெயர் வேறுபாடுணர்த்துற்று-நாரசைநாதற்சேரகவற்குரிய-எ-து-இரண்டசையினுதிய நான்குசீருமாசிரியவுரிச்சீரொனப்படும்-எ-று. அகவலெனினும், ஆசிரியமெனினு மொக்கும். என்னை“ அகவலென்பதாசிரியப்பெயரோ“ என்னுராகவின் வெண்பாவினவாம்நேரசையாஸிற்ற மூவசைச்சீர்-எ-து. நேரசையிறுதிய, கிய மூவசைச்சீர்நான்கும் வெண்பாவுரிச்சீரொனப்படும்-எ-று. நிரையாலீறுப-வகுத்தவஞ்சிக்குரிச்சீர-எ-து. நிரையசையிறுதியாகிய மூவசைச்சீர்நான்கும் வஞ்சியுரிச்சீரொனப்படும்-எ-று. வாரசைமென்முலைமாதே-எ-து. மகேதமுன்னிலை. ஓரசையேநின்னுஞ்சீராம்-எ-து. ஓரோவிடத்து நேரசைநானே நின்னுஞ்சீராம். நிரையசைதானே நின்

முற்றிராம், அலையசைச்சீரொனப்படும்-எ-று. பொதுவொருநாலையே-எ-து நாலையினையுடையதீர் பொதுச்சீரொனப்படும்-எ-று. நாதென்பதனை யொல்லாவற்றோடுங்கூட்டி மத்திமதிபமாகப்பொருளுணைத்துக்கொள்க. என்னை? ஈரசைகூடியதிரியச்சீராவை, யிரிரண்டென்றியல்புணாந்தோரீ, மூவசைச்சீருரிச் சீரிருநான்கினு ணேரிதுநாங்கும் வெள்ளையல்லனபாவினுள்வந்துயிரின்பாற்பட்டனவே “நாசையானுடைபெறு மோரசைச், சீர்நிலையெய்தவஞ்சிலவிடத்துளவே” என்றாகாக்கைபாடினியார். (கூ)

தேமா புளிமா கருவிளங் கவிளஞ் சீரகவற்
காமாங் கடைகா யடையின் வெண்பாவிற்கு கந்தங்கனியா
வாமாண் கலையல் குன்மாதே வகுத்தவஞ்சிக்குரிச்சீர்
நாமாண் புரைத்தவசைச் சீர்ச்சுதாரண நான்மலரோ.

இ-கை. முறைபானே முதனன்குச்சீருக்குமுதாரணமாமாறுணர்த்துற்று-தேமா புளிமா கருவிளங் கவிளஞ் சீரகவற்காம்-எ-து. நேர்நேர்-நிரானேர்-நிராநிரா-நேர்நிராயாகியதேமா-புளிமா-கருவிளம்-று-ஆங்கடைசாபடையின் வெண்பாவிற்கென்பது - அவைகடையிற்காயென்னுஞ் சொற்பெற்று-தேமாங்காய்-புளிமாங்காய்-கருவிளங்காய்-கவிளங்காய் எனவரு நான்குச்சீரும் வெண்பாவுரிச் சீருக்குதாரணமாம்-எ-று, அந்தங்கனியா-வகுத்தவஞ்சிக்குரிச்சீர்-எ-து. அவ்வீற்றின்கட்கவிளங் கவிளஞ் சொற்பெற்றுத்தேமாங்கனி-புளிமாங்கனி-கருவிளங்கனி-கவிளங்கனிஎனவரு நான்குச்சீரும்வஞ்சி யுரிச்சீருக் குதாரணமாம்-எ-று, வாமாண்கலையல்குன்மாதே-எ-து. மகடேமுன்னிலை. நாமாண்புரைத்தவசைச்சீர்க்குதாரணநான்மலரோ - எ-து. ஒரோவிடத்தாமென்றுரைக்கப்பட்ட-ஓரசைச்சீருக்குதாரணம், நாள் என்பதூஉம் - மலர் என்பதூஉம்-ஆமென்றவாறு, நாள்-எ-து. நேரசைச்சீருக்கும், மலர்-எ-து. நிராயசைச்சீருக்கும் உதாரணமாம், ஆமென்பதனை எல்லாவற்றோடுங்கூட்டி மத்திமதிபமாகப் பொருளுணைத்துக்கொள்க. வெண்ணை “அம்ம்பவள்வாரிநெடுங், கணய்வஞ்சிக், கொம்ம்பவள்கொடியுருங்குல் கோங்கின், அரும்ம்பவண் முலையொக்குமேயொக்கும், கரும்ம்பவள்வாயிற்சொல்” என்னும்பொய்கையார் வாக்கினுள்ஒக்குமென்யதனை எல்லாவற்றோடுங்கூட்டிப் பொருளுணைத்துக்கொண்டாற்போலக்கொள்க. (ஏ)

தண்ணிமுறண்பூநயம்பூநயநிமுறந்துறழ்த்தால்
எண்ணிருநாலசைச்சீர்வந்தருமினியவற்றுட்
கண்ணியபூவினங்காய்ச்சீரனையகனியொடொக்கும்
எண்ணிமுற்சீரசைச்சீரியற்சீரொக்குமொண்டனோக்டு..

இ-கை. பொதுச்சீருக்குதாரணமாமாறும், அவற்றதெண்ணும்பொதுச்சீரும், அசைச்சீரும், செய்யுளகத்து வருவகம்மறலையுழங்குமுறைமையு முணர்ந்துற்று. தண்ணிழல்-அநுதும்-எ-து. தேமா-புளிமா-கருவிளம்-கூவிளம்-என்னும்நான்கினேதும். தண்ணிழல் - தண்பூ-நலம்பூ-நறுநிழலென்னுநான்கினையும், முறையானேகொணர்ந்துமழந்தாற் பதினாறுநாலசைச்சீருக்குதாரணமாம். எ-று. தேமா - புளிமா-கருவிளம்-கூவிளம் என்பன அநிகரத்தால் வருவித்துரைக்கப்பட்டன. அநுதும் என்பதனால் அச்சீர்செய்யுளகத்தருவியன்வி வாராவெனக்கொள்க. வ-று. தேமாந்கண்ணிழல்-புளிமாந்கண்ணிழல்-கருவிளந்கண்ணிழல்-கூவிளந்கண்ணிழல். எ-ம். தேமாந்கண்பூ-புளிமாந்கண்பூ - கருவிளந்கண்பூ-கூவிளந்கண்பூ. எ-ம். தேமாநறும்பூ-புளிமாநறும்பூ-கருவிளநறும்பூ-கூவிளநறும்பூ. எ-ம். தேமாநறுநிழல்-புளிமாநறுநிழல் - கருவிளநறுநிழல்-கூவிளநறுநிழல் எனவுங்கொள்க. இவ்வாறுள்ளுள் காப்பிரறைய-எ-து. அந்நாலசைச்சீர் பதினாறுள்ளும், பூவென்றுஞ்சொல்லிதுதியாகிய நேரீற்றுப் பொதுச்சீரொட்டும், காயென்றுஞ் சொல்லிதுதியாகிய வெண்பா வுரிச்சீரோபோலக் கொண்டுவருஞ்சீர்முதலசையோடொன்று வது வெண்சீர் வெண்டளையாகவும், ஒன்றாகது கவித்தளையாகவும், வழங்கப்படும் - எ-று. கனியொடொக்கு மொண்ணிழற்சீர். எ-து. நிழலென்னுஞ்சொல்லிதுதியாகிய கிளையீற்றுப்பொதுச்சீரொட்டும் கனியென்னுஞ்சொல்லிதுதியாகிய வஞ்சிபுரிச்சீரோபோலக் கொண்டுவருஞ்சீர்முதலசையோடொன்றினும் ஒன்றுவிடினும், வஞ்சிக்களையென்றுவழங்கப்படும்-எ-று. அசைச்சீரியற் சீரொக்கும்-எ-து. ஓசைச்சீர் ஆசிரியவுரிச்சீரோபோலக் கொண்டுவருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றுவது ஆசிரியத்தளையாகவும், ஒன்றாகது இயம்பாவெண்டளையாகவும் வழங்கப்படும்-எ-று இயற்றோனினும், ஆசிரியவுரிச்சீரொண்ணுமொக்கும். என்னை “இயற்றோல்லாமாசிரியவுரிச்சீர், என்னுராகவின. ஒண்டளக்கே-எ-து. ஒள்ளியதளவழங்குமிடத்து-எ-று. ஒண்டளையென்பதனை இறுதிவிளக்காகப் பொருளுரைத்துக்கொள்க, கண்ணியபூவினமென்று சிறப்பித்தவதனால் வெண்பாவினுள் நாலசைபுறவாரா, ஆசிரியத்துள்ளுந் குற்றாகரம் வந்துழியன்றிவாரா. கவிவினுள்ளும் பெரும்பாண்மையுங்குற்றாகரம் வந்துழியன்றிவாரா. வஞ்சி, யுட்குற்றாகரம்வாராதேயும்வரப்பெறும், வஞ்சியுரிசின்ந்நாலசைச்சீரோ, ரடியுள்ளருகிக்கண்ணுற்றுநிற்கவும் பெறும் - அல்லலால்வந்துபெரும்பாண்மையு மோரடியுளொன்றன்றிவாரா, இரண்டினாயினும் கண்ணுற்றுநிலலா. பாவினத்துள்ளும்பாவின்றுவாராவெனக்கொள்க. ஒண்ணிழற்சீரொன்று சிறப்பித்தவதனால் நிழலென்னுஞ்சொல்லிதுதியாகிய கிளையீற்றுப்பொதுச்சீரொட்டும், வஞ்சியுள்ளலதுவாராவெனக்கொள்க, என்னை “நாலசையானையுட்பெற்றன்வஞ்சியு- றிவொன்றினைத்து மேலுழியோ

ன்றுசென், றுகலும்ந்தநிரையசைவந்தன, கூறியவஞ்சிக்குரியனவாதலு, மாகுமென்பவறிந்திசினோரே “என்றார் காக்கைபாடினியார். இனி ஒரு சாரார் வெண்பாவினு ளளபெழுந்தால் நாலசைச்சீர் வருமென்பாரு ளராயினும் அவ்வாறலகிட்டுதாரணவாய் பாட்டாலோசை யூட்டும் பொழுது செப்பலோசைபிழைக்குமென்பதூஉம், ஆண்டுச்சீருந் தோ யுஞ்சிதையவாராமையா ளளபெடுப்பனவுமலல. அளபெடுப்பினுமள பெடைகள் அலகுக்காரியம் பெறுவனவுமல்லவென்பதூஉம், காக்கை பாடினியார்முதலாகிய தொல்லாசிரியர் துணிவு, அதுவே இத்நூலு டையாருக்கு முடன்பாதி.

(அ)

குன்றக்குறவனகவல்பொன்றாரும்வெண்பாட்டுவஞ்சிக்
கொன்றுமுதாரணம்பூந்தாமரையென்பவோரசைச்சீர்
நன்றிவாரிற்கயவரும்பாலொடுநாலசைச்சீர்க்
கன்றதென்றாள்எற்பள்ளத்திடுடங்கண்வானத்துமே.

இ-கை. முறையானே ஐந்துவகைப்பட்ட சீரானும், வந்தவிலக்கிய ங்கட்கு முகனினைப்புணர்த்து-ற்று. குன்றக்குறவ னகவல்-எ-து. ஆ, குன்றக்குறவன் காதன்மடிகள், வளையரமகளிர் புளையுஞ்சாயல, னையளரும்பியமுலையன், செய்யவாரினன் மார்பினள்கணங்கே “இச்செய்யுளில் ஆசிரியவுரிச் சீர்நான்கும் வந்தவாறுகண்டுகொள்க. பொன்னாரம் வெண்பாட்டென்பது “பொன்னாரமார்பிற் புனைகழற்காற்கிள்ளி பேர், உன்னேனென்றுமுலக்கை பற்றினேன்—கென்னோ, மனனொடு வாயெல்லாமல்குநீர்க்கோழிப், புனனுடன் பேரோ வரும் “இச்செய்யுளி ல் வெண்பாவுரிச்சீர்நான்கும் வந்தவாறுகண்டுபொள்க, வஞ்சிக்கொன் றுமுதாரணம். பூந்தாமரையென்ப-எ-து. “பூந்தாமராப்போதலமரத், தேம்புனலிடை மீன்றிரிதரும், வளவயலிடைக்களவரின்றிநிழ், வினைக் கம்பலேமனைச்சிலம்பவும், மனைச்சிலம்பிய மணமுரசொலி, வயற்கம்ப லைக் கயலார்ப்பவும், நாளுந், மகிழுமகிழ்தூங்கூன், புகழ்தலாறுப்பெ ருவண்மையனே “இச்செய்யுளில்வஞ்சி யுரிச்சீர்நான்கும் வந்தவாறுக ண்டுகொள்க. ஓரசைச்சீர் நன்றிவாரிற்கயவரும் பாலொடொன்பது. வெ “நன்றிவாரிற்கயவர்கிருவுடையர், நெஞ்சுத்தவலமிலர், “பாலொ டிதேன் கலந்தற்றேபணிபொழி, வாலெயிறாறியநிர், என்னுமிச்செய்யுட்களில் இலர்-எ-ம். நீர்-எ-ம். அசைச்சீர்களாயினவாறு கண்டுகொ ள்க. நாலசைச்சீர்க்கன்றதென்றாள்எற் பள்ளத்திடுடங்கண் வான த்தும்-எ-து, “அள்ளற்பள்ளத்தகன்சோனாட்டி, வேங்கைவாயில விய ன்குன்றாரன், என்னும் பழம்பாட்டினுள் ஓரடிபுரிநின்று நாலசைச் சீர்வந்தவாறு கண்டுகொள்க “அங்கண்வானத்தமரரசாரும், வெங்குளியானே வேல்வேந்தரும், வடிவார்கூட்கன் மங்கையரும், சடிமலலோந்திக் * தழந்திறைஞ்சச், சிங்கஞ்சுமந்த மணிபிணைமிசைச், கொங்கவிரசோ

கின் குளிர்நிறங்கிழ்ச், செழுநீர்ப்பளளத் திரள்சாம்பின், முழுமகிபுரை
யுமுக்குடைநீழல், வெங்கண்னைப்பகைவிளிர்வய்தப், பொன்புனைநெ
டுமதிலபுடைவளைப்பா, அனந்தசதுட்டயமலையெய்த, நனந்தலையுலகு
டனவைவீங்க, மந்தமாருதமருங்ககைப்ப, அந்தரதுந்துதி நின்றியம்,
இலங்குசாமரை செயுந்தலமர, கலங்கினர்பூமழைநனிசொரிதர, இனி
கிருந், தருணெறிந்டாத் திபவாதிதன், திருவடிபரவுதுஞ் சித்திபெருந
பொருட்டே, இச்செய்யாபுரில் - நல்லசைச்சேரபதினும் அடிமேதாதுந
தற் கண்ணேவந்த வாறுகண் தெழுள்க, இகணுள்-மேர்த்துப்பொதுச்சி
ந்நின்று தன்வருஞ்சீர் முதலசைபோடொன்றுவது வெண்சீர்வெண்ட
ளையாகவும், ஒன்றாகதுசலித் தளையாவும், நினாயிற்றுப்பொதுச்சி
ன்று தன்வருஞ்சீர் முதலசை போடொன்றினும், ஒன்றாவிடினும் வஞ்
சித்தலை யாகவுக்கொண்டு வரங்கப்பிடம்-எ-று, இவ்வாறுபிறநம் “கு
ன்றுகூதிர்பண்புதோழி, விளிரிசைமுத்தற மெனறிவையெலலாக், அத
ளியவந்த செத்துறைச்செத்துறை, என்றுகாரணமெடுத் கோதினா
னக்கொள்க, அன்ற தென்னுரெண்டதை அன்றவென்னுரெனக்கொள்க”

தன்சீர்தனதொன்றிற்றன்றளையாந்தனவாசவா, தி
வஞ்சீர்விசுற்புறம்வஞ்சிக்குறித்து வல்லோர்வகுக்க
வெண்சீர்விசுற்புறம்வஞ்சிக்குறித்து வல்லோர்வகுக்க
ஒன்சீரகலவூரிச்சீர்விசுற்புறமொண்ணுதலை.

இ-தை. நின்றசீரீரீற்றசையும், வருஞ்சீரின்முதலசையுக்கம்முனொ
ன்றுவதும், ஒன்றாகதுமாயி யேழ்களையுமாமாறுணர்த்து-ந்து, தண்
சீர்தனதொன்றிற்றன்றளையாம்-எ-று, தன்சீர்நின்று தன்மருஞ்சீர் மு
தலசையோடொன்றுவது தன்றளையாம்-எ-று, எனவே ஆசிரியவுரிச்
சீர் நின்று தன்வருஞ்சீர் முதலசையோடு நேராயொன்றுவது நேரொ
ன்றாசிரியத்தளையாம், நினாயொன்றுவது நினாயொன்றாசிரியத்தள
யாம், வெண்பாவுரிச்சீர்நின்று தன்வருஞ்சீர்முத லசையோடொன்று
வது வெண்சீர்வெண்டளையாம், வஞ்சியுரிச்சீர்நின்று தன்வருஞ்சீர்மு
தலசையோடொன்றுவது ஒன்றிய வஞ்சித்தளையாம்-எ-று, தனவாக
வென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால் தன்சீர்நின்றுபிறிதாபிவருஞ்சீர்
முதலசையோடொன்றுவதுதவ் தன்றளையே சிறப்பின்றாதினு மென
க்கொள்க, வஞ்சிவண்சீர்விசுற்புறம் வஞ்சிக்குறித்து-எ-று, வஞ்சியுரி
ச்சீர்நின்று தன்வருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றாததவம், ஒன்றாக
ஞ்சித்தளையாம்-எ-று, வண்சீரொன்று சிறப்பித்தவதனால் வஞ்சியுரிச்சீ
ர்நின்று பிறிதாபிவருஞ்சீர்முதலசையோடொன்றாததவம், ஒன்றாக
வஞ்சித்தளையே சிறப்பின்றாதினு மெனக்கொள்க, வல்லோர்வகுத்த
வெண்சீர்விசுற்புறம்வஞ்சிக்குறித்து-எ-று, வெண்பாவுரிச்சீர்நின்று

தன்வருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றாது கவித்தளையாம்-எ-று, வல்லோர்வகுத்தவென்றுமறிப்பித்தவதனால், வெண்பாவுரிச்சீர்நின்று பிறிதாகிவருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றாது உம், கவித்தளையே சிறப்பின்றாயினு மெனக்கொள்க, வெண்டளையாமொண்சீரகவலுரிச்சீர் விகற்பமும் - எ-து, ஆசிரியவுரிச்சீர் நின்று தன்வருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றாது இயற்சீர்வெண்டளையாம்-எ-று, ஒன்றீரொன்று சிறப்பித்தவதனால் ஆசிரியவுரிச்சீர்நின்றுபிறிதாகிவருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றாது உம், இயற்சீர்வெண்டளையேசிறப்பின்றாயினுமெனக்கொள்க, ஒண்ணுதலென்பது மகபுலமுன்னிலை, எனனை “இயற்சீரிரண்டு தலைப்பெயம்புள், விசற்பபிலவாய் — வந்தபெயராசிரியத்தளையாகும், வெண்சீரொன்றலுமியறசர் விகற்பமு, மென்றீரண்டென்பவெண்டளையுமே” “இயற்சீரிரண்டு தலைப்பெயரம்புள், விகற்பவகையதுவெண்டளையாகும் “உரிச்சீர்தனுளுநா த் தமையன் றிக், கலக்குந்தளையெனக்கண்டிசினோ, “வெண்சீரிதுதிக்களையசையின்வரக், கண்டனவெல்லாகவித்தளையாகும்,, “தன்சீரிரண்டு தலைப்பெயரம்புளோத் தொன்றினுமொன்று தொழியினும் வஞ்சியின், பந்தமெனப்பெயர் பகரப்படுமே, என்றார் காக்கைபாடினியார். (10)

திருமழையுள்ளாரகவல்சிலைவிலங்காகும்வெள்ளை
மருளறுவஞ்சிமந்தாநிலம்வந்துமைநிற்கவியின்
தெரிவுறுபந்தநல்லாய்செல்வப்போர்க்கதக்கண்ணென்ப
துரிமையின்கண்ணின்மையோரசைச்சீருக்குநாணமே.

இ-கை. அத்தளைகளான்வந்திலக்கியங்கட்குமுதலினைப்புணர்த்து-
ம்று திருமழையுள்ளாரகவல்-எ-து ‘ஆதிருமழை உலையுபவிருணரிவிகம்-
பின்,விண்ணதிரிமிழிசைகடுப்பப்பண்ணமைந்தவாதேர்சென்றவாமே’
இது நிராயொன்றுசிரியத்தளையான் வந்தசெய்யுள் ஆ “உள்ளார்கொல்
லோதோழிமுள்ளுடை அலவஞ்சுலையீந்திந்நிலம்பிபொதிசெங்காயது
கில்பொதிபவளமேய்க்கும், அகில்படுகள்ளியங்காழந்ததோரோ “இதுநீ
ரொன்றுசிரியத்தளையான் வந்தசெய்யுள்சிலைவிலங்காகும்வெள்ளை-எ-து
வெசிலைவிலங்குநீள்புருவஞ்சென்றெசியகோக்கி, முலைவிலங்கிற்றென்
றுமுணிவாளமலைவிலங்கு, தார்மலைமார்பகனிமைபொறுக துமோ, கா
ர்மலைகண்டும்போதுஇதுவெண்சீர் வெண்டளையானும், இயற்சீர்வெ
ண்டளையானும் வந்தசெய்யுள். மருளறுவஞ்சிமந்தாநிலம்வந்து-எ-து,
மந்தாநிலம்வந்தசைப்ப, வெண்சாமகாபுடைபெயர், தாச், செந்தாமகா
நாண்மலர்மிசை, எனவாங்கினிதினெதுங்கியவிதைவனை, மனமொழி
மெய்களின்வணங்குதுமகிழ்த்தே. “இது மயக்கறவகுத்தவஞ்சித்தளையோ
ஒன்றாது உம், ஒன்றியது உமாக வந்தசெய்யுள். “மைதீர்கவியின் பொ
ரிவுறுபந்தம் - செல்வப்போர்க்கதக்கண்ணன்-எ-து. க-று “செல்வப்

போர்க்கதக்கண்ணன் செயிர்த்தெறிக்கசினவாரீழி, முல்லைத்தார்மறமன்
 னர் முடித்தலையெழுந்க்கிப்போம், எல்லேநீர் வியன்கொண்மூவிடை
 துழையுமதியம்போல், மல்லலோக்கெழில்யானை மருமம்பாபந்தொளி
 த்தீகிது மயக்கமில்லாக்கவித்தனையான்வந்தசெய்யுள், நல்லாய்-
 எ-து, மகடேஉமுன்னிலை, உரிமையின்கண்ணின்மையோ ரசைச்சீருக்
 குதாரணம். எ-து, வ வி, “உரிமையின்கண்ணின்மையால், அரிமதர்
 மமைக்கண்ணுள், செருமதி செய்திமையால், பெருமைகொன்றவென்
 பவே.” இம்மூச்சீரடிவஞ்சி விருத்தத் துண்மழையென்னுரிசையசைச்
 சீரியற் சீரோனோலவின் று வருஞ்சீரென்கலையோ டொன்றாமையினி
 யற்சீர் வெண்டனையாழிற்று. சொன்னும் நேரசைச்சீரியற் சீரோ
 போலவின் று வருஞ்சீர்முதலசையோடொன்றின்மையினுசிரியத்தோ
 யாழிற்று. (ய்ச)

குறளிருசீரடிசிந்து முச்சீரடிநாலொருசீர்
 அறைதருசாலையளவொடுநேரடியையொருசீர்
 நிறைதருபாதகெடி லடிபாடுகெடுமென்பிணைத்தோட்
 கறைகெழுபோற்கணல்லாய்மிக்கபாதங்கழிநெடியே.

இ-கை. அத்தனையளவன் வந்தவடிகளது பொயர் வேறுபாடுணர்த்
 துற்று, குறளிருசீரடி, எ-து, இருசீரான்வந்தவடி குறளடியெனப்பட
 டும், சிந்துமுச்சீரடி, எ-து, முச்சீரான் வந்தவடி சிந்தடியெனப்படம
 நாலொரு சீரறை தருசாலையளவொடு நேரடி-எ-து, நான்கீரான்வந்த
 வடியளவடியென்றும், நேரடியென்றுஞ்சொல்லப்படும், ஐயொருசீர்
 நிறைதருபாத கெடிலடியாம்-எ-து, ஐஞ்சீரான்வந்தவடி கெடிலடியெ
 னப்படும்-எ-து, கெடுமென்பிணைத்தோட்கறைகெழுபோற்கணல்லாய்-
 எ-து, மகடேஉமுன்னிலை, மிக்கபாதங்கழிநெடில்-எ-து, ஐஞ்சீரின் மிக்க
 சீரான் வருமடியெல்லாங் கழிநெடிலடி யெனப்படும்- எ-து, அகலம்
 உரையிற்கொள்க, என்னை “குறளடிசிந்தடியிருசீர்முச்சீ, ரளவடி.கெடி
 லடிநான்கீராஞ்சீர், நிரளிறைவசையானிறத்தனர்கொளலே. “கழிநெ
 டிலடியே கசடற கிளப்பி, னறுசீர்முதலாவையிரண்டிர, வருவனபிற
 வும் வகுத்தனர்கொளலே” என்பனயாப்பருங்கலம். (யஉ)

தினாத்தவிருதுகுறள்சிந்தளவடிதேம்பழுத்த
 விரிக்குநெடிலடிவேனெடுங்கண்ணிவென்றான்வினையின்
 இனாக்குங்கணிகொண்டமூவடிவோடிடங்கொங்குமற்றும்
 கரிகைக்கவான்மருப்பேர்முலைமாதர்கனநெடியே.

இ-கை. அவ்வடிகளான்வந்தவிலக்கியங்கட்குமுதலினைப்புணர்த்து
 -ற்று-கிளாத்தவிருதுகுறள்சிந்து-எ-து, வ-து-“தினாத்தசாவிநை-நிறை

த்தபோனினார், திரைப் தேன்களே, விளாச்சொண்மாலையாய். “இது
 குறளடியான்வந்தசெய்யுள், எ-வீ, “இருதுவேற்றுமையின்மையார்,
 கருதிமேற்றறக்கதகினை, எரிதுவேற்றுமையாகவே, கருதுவேற்றுட
 க்கையினாய், “இதுசிற்படியான்வந்தசெய்யுள், அளவடிதேம்பழுத்தெ
 ன்பதுக-வீ, “தேம்பழுத்தினியநீர்மூன்றுந்தீமபலா, மேம்பழுத்தறிந்த
 னகிலையும்வேரியும், பாம்பழக்களிகளும்துத்தண்டிட்டமும், தாம்பழு
 த்துளசில தவளமாட்டமே, “இது அளவடிபான்வந்தசெய்யுள். விரிக்கு
 நெடிலடிவென்றான்வினை வின-எ-து, க-து “வென்றான்வினையின்றொ
 ன்சையாவிரித்தகன், நென்றான்பாந்தவுணர்வின் னெழியாதுமுற்
 தும்-சென்றான்நிகழவுசுடர் குன்றிமூர்த்தியாகி, நின்றாண்டுகிழ்ப்
 பணிந்தார்வினை வினையின்றார், “இது நெடிலடி பான்வந்தசெய்யுள், இ
 லாக்குங்கனி கொண்ட மூவடிவோடங்கொங்குமற்றும், எ-து, “இ
 லாக்குமஞ்சிறைப்பறவைக ளெனப்பெயரினவண்டு புடைகுழ, துளா
 க்களென்று மக்குழம்புக டிகழ்ந்தெழுது -ங்தியவிலயத்தால், திலாக்க
 ரங்களிற் செழுமூலச் சந்தனத்திரள்களைக் கனாமெல்வைத், தனாக்கு
 ம்ப்றிது குணகடற்றினாயொடு பொருகலகவியோதே, இது அறுசீர்க்
 கழிநெடிலடி யான்வந்தசெய்யுள், “சுணிகொண்டலாந்தற வேங்கை
 யோடு மகிழ்கின்ற காந்தளிநழால், அணிகொண்டலாந்த வனமாலே சூ
 டியகொய்க்குசிகமழ, மணிகுண்டவந்தளிநுப லும் வந்துவரையாக
 மீதுதிவளத். துணிகொண்டலங்கு சுடர்வேளிகொடு வருவானிதென்
 கொறுணிவே, இது எழுசீர்க்கழிலெடிலடி யான்வந்தசெய்யுள், “மூ
 வடியினுவிரண்டு சூழ்சுடருண்ணமுழு துலகமூடி முளைவிராரித்து
 வடியினுவிலங்கு வெண்குடையினீழற்சுடரோபன்னடி போற்றிச்சொ
 ல்லவூ தெரன்றுண்டால், சேவடிகடாமனாயின் சேயிதழ்கடண்டச்சி
 வந்தனவோ சேவடியின் செங்கதிற்கண்டாபப,பூவடிவுகொண்டனவோ
 பொங்கொளிகள்சூழ்ந்து புலங்கொளாவாலெமக் கெம்புண்ணியர் தங்
 கோவே, இது எண்சீர்க்கழி நெடிலடி பான்வந்தசெய்யுள், இடங்கை
 வெஞ்சிலையலங்கை வாளியினெதிர்த்தாநாயை யிலங்குமாழியின் வி
 லங்கியோண, முடங்குவாலுளை மடங்கண்மீயிற்ச முனிந்துசென்றுட
 ன் முரண்டாசனை முருக்கியோள், வடங்கொண்டு மென்முலை நுடங்
 குதுண்ணிடை மடந்தைசுந்தரி வலங்கொள பூமழை மகிழ்ந்தகோன்,
 தடங்கொடாமரை யிடங்கொள்சேவடி தலைக்குவைப்பவர் தமக்குவெ
 ற்தயர் தவிரக்குமே, இது ஒன்பதின்சீர்க்கழிநெடிலடியான்வந்தசெய்
 யுள், “கொங்குதங்குகோதை யோதிபாநாறாடு கூடிநீர்மோடை நெற்
 றி, வெங்கண்யானைவேந்தாபோந்து வேதகீதோடுவென்று நின்றுதாமு,
 அங்க * புவ்வமாதியாயவாதி நூலினீதியோதாமாதிபாய, செங்கண்மா
 லைகாலையென்று சேர்வாச்சோதிசோந்த சித்திநானே, இது பதின்

திருக்கழி நெடிலடியான்வந்தசெய்யுள், மற்றுமென்பதனால்பின்சீரின மிக்கு வருவனவுமுள். அவையாப்பாருள் கலவிருத்தி யுட்கண்டுகொள் ச, வேனெடுங்கண்ணி என்பதும், கரிக்கைக்கவான் மருப்பேர்முலைமா தர்என்பதும், மகடேமூன்னிலை, கழிநெடிலே, எ-து, இவையெல்லாங் கழிநெடிலடியாம்—எ-று. விரிக்கு நெடிலடியென்று சிறப்பித்தவதன ல, என்சீரின்மிக்க சீரான் வருமடிகள் பிறப்பிலவேனக்கொள்க, என் னை “இரண்டிழுதலாவெட்டெருகத், திரண்டசீரானடிமுடிவுடைய, விற ந்துவரினுமடிமுடிவுடைய, சிறந்தவல்ல செய்புளுள்ளே, என்றார் கா க்கைபாடினியார்.

(10௩)

வெள்ளைக்கிரண்டடிவஞ்சிக்குமூன்றடிமூன்றகவற்
கௌளப்படாக்கலிக்கிரண்டாகுமிழ்புணாப்போர்
உள்ளக்கருத்தினளவேபெருமையொன்போதலைத்த
கள்ளக்கருநெடுங்கட்கரிமென்குழற்காரிகையே.

இ-சை. அவ்வடிவனாயறையான்வந்த நான்குபாவிற்குஞ் சிறுமை பெருமையுணர்த்துற்று, வெள்ளைக்கிரண்டடி, எ-து, வெண்பாவின் கிர ண்டடியேசிறுமை, எ-று, வஞ்சிக்குமூன்றடி, எ-து. வஞ்சிப்பாவிற்கு மூ ன்றடியேசிறுமை. எ-று, மூன்றகவற்று, எ-து, ஆசிரியப்பாசிற்கு மூ ன்றடியேசிறுமை. எ-று, உள்ளப்படாக்கலிக்கிரண்டாகும்—எ-று. கலி ப்பாவிற்குநான்கடியேசிறுமை, எ-து, இழிபு-எ-று, நான்குபாவிற்குஞ் சிறுமை-எ-று, உரைப்போருள்ளக்கருத்தினளவேபெருமை-எ-து. நந ன்குபாவிற்கும் பெருமைக்கெல்லை பாடுவோனது பொருண்முடிவுக்கு நிப்பே வரையறையிலை-எ-று, ஒன்போதலைத்த காரிகையே-எ-து, மகடேமூன்னிலை. உள்ளப்படாக்கலிக்கென்று சிறப்பித்தவதனால், துள் ளலோசையிற்சிறிதுவழுவாது நாத்சீர்நாலடியான்வருவது தரவுகொச் சகக்கலிப்பாவென்றும், துள்ளலோசையிற் சிறிதுவழுவி நாத்சீர் நால டியான்வருவது கலிவிருத்தமென்றும், தெரிந்துணர்ப்படுமெனக்கொ ள்க. வெள்ளைக்கிரண்டா மகவற்குமூன்று கலிக்கடிநான்கௌளப்படா வஞ்சிப்பாவிற்கு மூன்றாமிழிபென்று பாக்களைமுறையிற் கூறுதுதலை தடுமாற்றமாகக் காரிகைசொல்லவேண்டியதென்னையோவெனின், தலை தடுமாற்றந்தந்து புணர்ந்துரைத்தலெனும் தந்திரவுத்தியாகலின், அன் றியும், மயேச்சுரர் முதலாகியவொரு சாராசிரியர்வஞ்சிப்பாவிரண்டடி யானும் வரப்பெறுமென்றொன்பதுஉம், ஆசிரியப்பா விரண்டடிச்சு ரிதகமாய் வரப்பெறுமென்றொன்பதுஉம், அறிவித்தற் கொனக்கொ ள்க. என்னை “வெண்பாவாசிரியங்கலியேவஞ்சியென, துண்பாவுணர் ற்தோர் துவலுங்கலை, பிரண்டுமூன்று நான்குமிரண்டுந், திரண்டவடி

யின் புகழைப்புகழ்ந்து, என்மெடுக்கோதிய மயேச்சுரார் வஞ்சிச்சிறு
மைக்குக்காட்டிம்பாட்டு “பூந்தண்சினேமலர் மல்கியபொழிற்பிண்டி,
வேந்தன்புகழ்ப்பா வாதவர்வினாவெலலார், அதனால், “அறிவனதடியி
லைப்பாவிப், பெறுகுவார்யாவரும் பிறையினெறியே” இதனை முச்சீரடி
வஞ்சியாக வலகிட்டு இரண்டடியாமாறுகண்டுகொள்க. என்னை “ஒரு
தொடையீரடி வெண்பாச்சிறுமை, யிருதொடைமூன்றா மடியினிழி
ந்து, வருவனவாசிரிய மில்லனமொழிப, வஞ்சியும்ப்பா வழக்கினவா
ரும், “நான்காமடியினு மூன்றாற்பொடையினுந் தாழ்ந்துகாட்டிப்பா தழு
வுபலிலகை, “உலாப்பேர்ப்போர் செங்கிப்பெருமை, வரைத்தித்து
லையென வைத்துணாயில்லெனது துணர்த்தனர்மாதோ வுணர்ந்திசினு
ரோ,, என்றார் காகைப்பாடினிடார் (103)

அறத்தாறிதுவெனவெள்ளைக்கிழிபகவற்கிழிபு
குறித்தாங்குலாப்பின் முதுக்குறைந்தாங்குறையாக்கலியின்
திறத்தாறிதுசெல்வப்போர்ச்செங்கண்மேதிவஞ்சிச்சிறுமை
புறத்தாழ்கருமென்குழற்றிருவேயன்னபூங்கொடியே.

இ-கை. அவ்வாறுவரையறையான்வந்த இலக்கியங்கட்கு முதனிலைப
புணர்த்து-ந்து-அறத்தாறிதுவென வெள்ளைக்கிழிபு-எ-து. வெ “அறத்
தாறிதுவென வேண்டாசினிகை, பொறுத்தாலேறீர்த்தா னிடை,, இஃ
திரண்டடியான் வெண்பாவிற்குச் சிறுமை வந்தவாறு. அகவற்கிழிபு
குறித்தாங்குலாப்பின் முதுக்குறைந்தாம்-எ-து, ஆ “முதுக்குறைந்த
னளே, மலையினோள்வேற்கண்ணி, புலையும்வாரா முதுக்குறைந்தன
ளே” இஃது மூன்றடியான் ஆசிரியப்பாவிற்குச் சிறுமைவந்தவாறு
குறையாக்கலியின்றிறத்தாறிது செல்வப்போர்-எ-து, க-பா. “செல்வப்
பேர்க்கதக்கண்ணன் - மருமம்பாய்ந்தொளித்ததே,, இஃது நான்கடி
யாற் கலிப்பாவிற்குச் சிறுமைவந்தவாறு, செங்கண்மேதிவஞ்சிச்சிறு
மை-எ-து, வ “செங்கண்மேதிகரும்புழக்கி அங்கணிலத்தலாருந்திப்,
பொழிற்காஞ்சிறிழ்ந்துயிலும், செழுநீர்நல்வயற் கழனிநூன், புகழ்த
லாபுப்பெரு வண்மையனே,, இஃதுமூன்றடியான் வஞ்சிப்பாவிற்குச்
சிறுமைவந்தவாறு, புறத்தாழ்கருமென்குழற்றிரு வேயன்னபூங்கொடி
யே-எ-து, மகடேமுண்ணிலை-ஆக்கு-அசை. (104)

எழுவாயெழுத்தொன்றின்மோனையிறுதியியைபிரண்டாம்
வழுவாவெழுத்தொன்றின்மாதேயெதுகைமறுதலைத்த
மொழியான்வரினுமொணடிதோறுமுதன்மொழிக்கண்
அழியாதனபெடுத்தொன்றுவதாகுமன்பெடையே.

இ-கை. அடிமோனை, இணைமோனை, பொழிப்புமோனை, ஒருஉமோனை, கூழையமோனை, மேற்கதுவாய்மோனை, கீழ்க்கதுவாய்மோனை, முற்றுமோனை-எ-ம். அடியியைபு, இணையியைபு, பொழிப்பியைபு, ஒருஉவியைபு, கூழையியைபு, மேற்கதுவாயியைபு, கீழ்க்கதுவாயியைபு, முற்றியைபு-எ-ம். அடியெதுகை, இணையெதுகை, பொழிப்பெதுகை, ஒருஉவெதுகை, கூழையெதுகை, மேற்கதுவாயெதுகை, கீழ்க்கதுவாயெதுகை, முற்றெதுகை-எ-ம். அடிமுரண், இணைமுரண், பொழிப்புமுரண், ஒருஉமுரண், கூழையமுரண், மேற்கதுவாய்முரண், கீழ்க்கதுவாய்முரண், முற்றுமுரண்-எ-ம். அடியளபெடை, இணையளபெடை, பொழிப்பளபெடை, ஒருஉவளபெடை, கூழையளபெடை, மேற்கதுவாயளபெடை, கீழ்க்கதுவாயளபெடை, முற்றளபெடை - எ - ம். அந்தாதித்தொடை, இரட்டைத்தொடை, செந்தொடை-எ-ம், கிடந்தொடையும், தொடைவிகற்பமுமா மாறுணர்த்துவா னெடுத்திக்கொண்டார். அவற்றுள் - இக்காரிகை அடிமோனையும், அடியியையும், அடியெதுகையும், அடிமுரணும், அடியளபெடையுமா மாறுணர்த்து - ந-று-எழுவாயெழுத்தொன்றின்மோனை-எ-து, அடிதோறுமுதலெழுத்தொன்றிவரத்தொடுப்பது அடிமோனைத் தொடையெனப்படும்-எ-று, எழுவாயெனினும், ஆகியெனினும், முதலெனினுமொக்கும், மோனையெனினும், முதற்கொடையெனினுமொக்கும், இறுதியியைபு-எ-து, அடிதோறுபிறுதிக்கண்ணின்றவெழுத்தானும், சொல்லானும், ஒன்றிவரத்தொடுப்பது அடியியைபுத்தொடையெனப்படும்-எ-று. இரண்டாம்வழுவாவெழுத்தொன்றினெதுகை - எ - து, அடிதோறுமுதற்கண் இரண்டாமெழுத்தொன்றிவரத்தொடுப்பது அடியெதுகைத் தொடையெனப்படும், எ-று, மாதே-எ-து, மகடுஉமுன்னிலை, இரண்டாமெழுத்தொன்றினெதுகையென்னது வழுவாவெழுத்தென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால் இரண்டாமெழுத்தொன்றிவரினு முதலெழுத்தெல்லாந்தம்முள்ளுத்தவளவினவாய்வந்து கட்டென்பதற்குப்பட்டுன்பதல்லது பாட்டென்பதெதுகையாகாதது - காட்டென்பதற்குப் பாட்டென்பதல்லது பாட்டென்பதெதுகையாகாதெனக்கொள்க - மறுதலைத்தமொழியான்வரினு முரண்-எ-து, அடிதோறுமுதற்குட்சொல்லானும், பொருளானுமறுதலைப்படத்தொடுப்பது அடிமுரண் தொடையெனப்படும்-எ-று, மொழியான் வரினுமென்றவும்மையார் பொருளான்வரினு மென்பதாயிற்று, அடிதோறும்-எ-து, மத்திமடீபமெனக்கொள்க, முதன்மொழிக் கண்ணழியாதளபெடுத்தொன்றுவதாகு மளபெடையே-எ-து, அடிதோறுமுதற்கணுமொரணும், ஒற்றனுமளபெடுத்தொன்றிவரத்தொடுப்பது அடியளபெடைத் தொடையெனப்படும்-எ-று, அழியாதென்றுமிகுத்

துச் சொல்லியவதனால் நான்குயிரளபெடையும், இரண்டொற்றளபெடையும், தம்முளொன்றிவரத் தொடுப்பது சிறப்புடைத்து, தொடைவிகற்பத்துள், நான்குயிரளபெடையும், இரண்டொற்றளபெடையும் தம்முண்மறு தலைப்படத்தொடுப்பினுமிழுக்காது, என்னை “முதலெடுத்தொன்றின்மோனையெதுகை, முதலெழுத்தளவோ டொத்ததுமுலா, வஃதொழித்தொன்றினாகுபென்ப, என்றார்பல்காயனார், “இதுவயொப்பினஃ தியைபென்மொழிப, என்றார் கையனார், “மொழியினுபொருளினுமுரணுதன்முரணே, என்றார்தொல்காப்பியனார், “அளவெடைத்தொடைக்கையளபெடை” என்றும், என்றாரந்தத்தனாரியுள்

அந்தமுதலாத்தொடுப்பதந்தாதிபடிமுழுதும்
வந்தமொழியேவருவதிரட்டைவரன்முறையான்
முந்தியமோனைமுதலாமுழுதுமொவ்வாதுவிட்டால்
செந்தொடைநாமம்பெறுநறுமென்குழற்றேமொழியே.

இ-கை. அந்தாகித்தொடையும், இரட்டைத்தொடையும், செந்தொடையும்மாறுணர்த்து-ந்து-அந்தமுதலாத்தொடுப்பதந்தாதி-எ-து, அடிதோறுமிறுதிக்கண்ணின்றமுத்தானும், அசையானும், சீரானும், அடியானுமற்றையடிக்காதியாகத்தொடுப்பது அந்தாகித்தொடையென்பபடிம்-எ-து, அடிமுழுதும் வந்தமொழியே வருவதிரட்டை வரன்முறையான்-எ-து, ஓரடிமுழுதும், ஒருசொல்லேவரத்தொடுப்பது இரட்டைத்தொடையென்பபடிம்-எ-து, வரன்முறையானென்று மிகுத்துச் சொல்லியவதனால், ஈற்றெழுத்தென்று குறையினுமிழுக்காது-நாற்சீர்ன்மிக்குவரப்பெறுதெனக்கொள்க, முந்தியமோனைமுதலாமுழுதுமொவ்வாதுவிட்டாற்செந்தொடைநாமம்பெறும்-எ-து, மேற்சொல்லப்பட்டமோனைமுதலாகியதொடையுள், தொடைவிகற்பமும்போலாது, கேறுபடத்தொடுப்பது செந்தொடையென்பபடிம்-எ-து, முந்தியமோனையென்றுசிறப்பித்தவதனால்அசையும்சீருந்தம்முண்மறுதலைப்படத்தொடுப்பதுசிறப்புடைத்தெனக்கொள்க, நறுமென்குழற்றேமொழியே-எ-து மகலேமுன்னிலை. என்னை. “அடியஞ்ஞெருமசையுமெழுத்து, முடிவுமுடலாச்செய்யுண்மொழியினஃ, தந்தாகித் தொடையென்றதைதல் வேண்டும் என்றார் நத்தத்தனார், “ஒருசொல்லடிமுழுதும் வருவதிரட்டை. என்றார்மயேச்சுார். “சொல்லியதொடையொடுவதுபட்டியலிற், சொல்லியற்புலவரது செந்தொடையென்ப, என்றார் தொல்காப்பியனார் “அசையினுஞ்சீரினு மிசையினுமெல்லா, மிசையாதாதுசெந்தொடைதானே, என்று தக்கைகபாடினியார். (யௌ

மாவும்புண்மோனையியைபின்னகைவாடியேரொதுகைத்
கேவின்முரணுமிருள்பரந்திண்டளபாஅவளிய
ஒவிலந்தாதிபுலகுடனொமொக்குமேயிரட்டை
பாவருஞ்செந்தொடைபூத்தவென்றாகும்பணிமொழியே.

இ-கை, அடிமோனைமுதலாகிய தொடைகளான்வந்த விலக்கியங்
கட்டுமுதன்னினைப்புணர்த்து - ற்று - மாவும்புண்மோனை-எ-து ஆ “மா
வும்புள்ளும்வதிவயிற்படர, மாநீர்விரிந்த பூவுங்கும்ப, மாலைதொடுத்த
கோதையுங்கமழ, மாலைவந்தவாடை, மாயோளிண்ணுயிர்ப் புறத்திலுந்
தற்றே. “இஃதடிதோறு முதலெழுதான்நிலவரத்தொடுத்தமையான்
அடிமோனைத்தொடை. -எ-று இயைபின்னகை.எ-து, ஆ. “இன்னகைத்
துவரவாய்க்கிளவியுமணங்கே, நன்மாமேனிச்சணங்குமாரணங்கே, ஆட
மைத்தேரளி கூடலுமணங்கே, அரிமதர்மழைச்சலுமணங்கே, திருது
தற்பொறித்த திலதழுமணங்கே, இஃதடிதோறுமிறுதிசீரொன்றிலா
த்தொடுத்தமையான் அடியியைபுத்தொடை-எ-று.வடியேரொதுகைக்கு
-எ-து-இ-வெ, “வடியோர்கண்ணீர்மல்கவான் பொருட்டெச்சென்றார், கட
யார்கணங்குழாய்காணர்சொல்காட்டின், இடியின்முழகஞ்சி யாய்சவு
ள்வேழம், பிடியின்முறத்தகைத்தகை. “இஃதடிதோறுமிரண்டாமெழுக
தொன்றிலாத்தொடுத்தமையான் அடியெதுகைத்தொடை-எ-று. எ-ன
ன்முரணுமிருள்பரந்து-எ-து-ஆ, “இருள்பரந்தன்னமாநீர்மருங்கில, பி
லவுகுவித்தன்னவெண்மணலொருசிறை, இந்நர்பின்னகைருங்கோட்டு
ப்புண்ணை, பொன்னின்ன நுண்டாதிமைக்கும், சிறு குடிப்பரதவர்மட
மகள், பெருமதர்மட முக்கலு முடைய வாலணங்கே, இஃதடிதோறு
முதற்கண்ணேமறுதலைப்பட்டத்தொடுத்தமையான் அடிமுரண்டொடை
-எ-று. ஈண்டளபாஅவளிய-எ-து. ப-வெ. ஆ அவளியவலவனன்பார்
ப்பினே, மஇரியையுங்கொண்மனைப்பள்ளிபுட், மேந்தியாலப்பட்டது
ஞ்சாதிமைவன்றோள், மேளவலைப்பட்டநம்போனறுதுதால், ஒலுவுழக்
குந்துயர் “இஃதடிதோறுமுதற்கண்ணையளபெடுத்தொன்றிலாத்தொ
டுத்தமையான் அடியளபெடைத்தொடை. -எ-று. ஒவிலந்தாதிபுலகுட
னம்-எ-து-ஆ “உலகுடன்விளக்குமொளிகழவிர்மதி, மதிநலழிக்கும்வ
ளங்கெழுமுக்குடை, முக்குடைநீழற்பொற்புடையாசனம், ஆசனத்திரு
ந்ததிருந்தொளியறிவன் ஆசனத்திருந்ததிருந்தொளியறிவனை, அறிவுசே
ருள்ளமோடருந்தவம்புரிந்து, துன்னியமாந்தரீதென்ப, பன்னருஞ்சி
றப்பிள்ளினிமிசையுலகே “இஃதுநான்கங்காதித்தொடையும் வந்தசெ
ய்யுள். ஒக்குமேயிரட்டை-எ-து-இ-சி-வெ, “ஒக்குமேயொக்குமேயொ
க்குமேயொக்கும், விளக்கினிற்சிறெறிபொக்குமேயொக்கும், குளக்கொ
ட்டிப்பூவினிறம் “இஃதோரடிமுழுதுமொருசொல்லேவரத் தொடுத்த

மையால் இரட்டைத்தொடை-எ-று-பாவருஞ்செந்தொடை பூத்தவெ
ன்றாகும்-எ-து-ஆ-“பூத்தவெங்கைவியன்சினையேறி, மயிலினமகவுநாட
ன். நன்னுதற்கொடிச்சி மனத்தகத்தோன் “இதுமோனே முதலாகிய
தொடையும், தொடைவிகற்பமும் போலாதுவேறுபடத் தாமித்தமை
யாற் செந்தொடை-எ-று. பணிமொழியே-எ-து. மகமுடமுன்னிலை.)

இருசீர்மிசையினையாகும்பொழிப்பிடையிட்டொருவாய்
இருசீரிடையிட்டதிறலிகுழைமுதலியவைய
வருசீரயலிலமெலகிழவ குத்தமைதீர்கதுவாய்
வருசீர்முழுவதுமொன்றிழற்றமுமென்பமற்றவையே.

இ - கை. இணைமோனே முதலாகிய முப்பத்தைத்துதொடை விகற்
பமுமாமாறுணர்த்து-ந்து-இருசீர்மிசையினையாகும்-எ-து-முதலிருசீர்
க்கண்ணும் மோனே முதலாயினவாத்தொடுப்பதுஇணையெனப்படும்-எ-
று, பொழிப்பிடையிட்ட-எ-து முதற்சீர்க்கண்ணும், ழுன்றாஞ்சீர்க்கண்
ணும்,மோனே முதலாயினவாத்தொடுப்பது பொழிப்பெனப்படும்-எ-று
ஒருவாயிருசீரிடையிட்டது-எ-து-நடுவிரசாக்கண்ணுமின்றி முதற்சீர்
க்கண்ணும், இறுதிச்சீர்க்கண்ணும், மோனே முதலாயினவாத்தொடுப்ப
து ஒருஉவெனப்படும்-எ-று, சுறிலிகுழை எ-து-இறுதிச்சீர்க்கணின்
யொழிந்தமுன்றுசீர்க்கண்ணும், மோனே முதலாயினவாத்தொடுப்பது
குழையெனப்படும்-எ-று. முதலியவாய்வருசீரயலிலமெல் கீழ்வகுத்த
மைதீர்கதுவாய்-எ-து-முதலாய்சீர்க்கணின்றியொழிந்தமுன்று சீர்க்க
ண்ணும், மோனே முதலாயினவாத்தொடுப்பது மேற்கதுவாயென்றும்,
சுற்றமுச்சீர்க்கணின்றியொழிந்தமுன்றுசீர்க்கண்ணும், மோனே முதலாயின
வாத்தொடுப்பது நிற்கதுவாயென்றும்,சொல்லப்படும்-எ-று-இதுநிர
லிற்றையெனச்சொல்லுக.என்னேகையையன் முதலயல்கதுவாய்முதமெல்
“என்றார்அளியனார்முதலாய்நீர்க்கணில்லாததனைசெழிக்கதுவாயென்
றும்சுற்றயற்சீர்க்கணில்லாததமேற்கதுவாயென்றும்,வேண்டினாரகைய
னார் முதலாகியஒருநாராசிரியொன்பதறி வித்தற்குமைதீர்கதுவாயென்
றுவிதப்புரைத்தானெனக்கொள்க, வருசீர்முழுவது மொன்றின்முற்ற
மென்ப-எ-து, எல்லாச்சொக்கண்ணும்மோனே முதலாயினவாத்தொடுப்
பது-முற்றெனப்படும்-எ-று. மற்றவையே-எ-து. இணைமோனேமுதலிய
முப்பத்தைத்து தொடைவிகற்பமும்-எ-று, இது இறுதிவிளக்கெனக்
கொள்க. சீர்முழுவதுமொன்றின் முற்றமென்னது வருசீரென்று சிறப்
பித்தவதனால், இணைமோனேமுதலாகிய முப்பத்தைத்து தொடைவிகற்
பமும், அளவடிக்கண்ணே வாழ்க்பாடுமென்பதாலும் இணையையபு
முதலாகிய ஏழுவிதமும், இறுதிச்சீரே முதற்சீராகக்கொண்டு வழ

ங்கப்படுமென்பதாய்த், அறிவித்தற்கென்கொள்க என்ன, “இருசீர் மிசை வரத்தொடுப்பதினையே, முரலையெழுனருகு தீததொடை பொழிப்பே, சீரிரண்டடைகப்பதென்பதொருஉவந்தாடை, மூவொருசீருமுதல வரத்தொடுப்பது, கூறையெனமயூர குயியுணர்தோரோ, “முதலயறசீரொழித தல்லனமுனயின, மிசைவரத்தொடுப்பதுமேற்க துவாயே, “சுற்றயறசீரொழித தெல்லாதொடுப்பது, கீழ்க்கதுவாயி ன்விழுகையதாயு, “சீரெழுநுறத்தொடுப்பது முறையென்பதிமேலுக்)

மோனைவிசிற்பமபரிமலாமொய்த்துடையு மியைம

கேசெயெதுவையென்ப பொன்னின்னன்னையினி முரணிற்

கானவிசிற்பமுழுசிறழிப்போதல் பெடையின்

தருனவிசிற்ப முருதட்டா ஆமரையென்பதாழ்குமுலே.

இ-க. இளைமேனை முதலாகிய எழுபத்கூத்து மொன விசிற்பங் காலவந்த இலகியங்கு முதலின்புணர்த்துந்து, மோனைவிசிற்பமணிமலா-எ-து. ஆ “அணிமலாசோகின் தகிரகலங்கவற்றி, அநிற்சுரற கினகினியரறறுசீமடி, அம்பொறகொடுஞ்சி கெடுந்தேக ள்றி, அகன்றவலகுலந்துணமருகுல, அநுமபிபசொங்கையவ்வைய மைக்கோள், அவிமகியினயதிரு பதலிவை, அபிலவேலனுக்கியம் பிலைநமாந்த, கருங்கபன்னெடுங்குறையென, கிருத்தியசிறதையைத் திறைகொண்டனவே, இதனுளினையோனை முதலாகிய ஏழுவிசிற்ப மும் முறையானே வந்தவாறுண்கொள். மொபத்துட னுமியைபி து-எ-து, வ, “மொய்த்துடன்றவ முருதிலைபொறிலை, மறறதனய லே முக்குமழ்மணலே, கிழலையிசியதையலதுகடலே, மாதாங்கிலே வலலேயியலே, விலலேறுசலே மொண்கபலே, பலலேதளவம் பா லேசொலலே, புபலேகுமுலே மயிலலிராலே, அதனால், இவ்வரினின் வருவியங்கலின், எவ்வரினொருமிழப்பாத்நிறையே, “இதனுள்ளுனை யியபு முதலிய வேழுவிசிற்பமும் முறையானேவந்தவாறுகண்டிகொ ளக. ஏனை யெதுகைககின்மொன்னின்ன-எ-து, ஆ, “பொன்னின் னன பொருசுணங்கேதிபர், பன்னருகுகாக்கின்னலங்கவற்றியின் னவொளிவடந்தாகுமன்னிய, கன்னிமெனமுலே மின்னிடையரு த்தி, என்னையுமிக்கண் டின்னுவித்தின்னடை - அன்னமென்பெடை போலப்பன் மலர்க், கன்னியம்புன்ன வின்னிழந்துன்னிய, மயிலேசா யலவாணுதல், அயிலவேலுண்க ணெம்மறிவுதொலைத்தனவே. “இத னுளினையெதுகைமுதலாகிய வேழுவிசிற்பமும் முறையானேவந்த வாறுகண்டிகொள்க. இனி முரணிற்கான விசிற்பமுளு சிறழிப்போது;

எ-து, ஆ. “சேறடிப்பேரகலங்குலொல் தபு, சுருங்கியதுசுப்பிற் பெருது
வடந்தாவறிக, குவிந்து கணங்கருமடிகொவகைவிந்து, சிறியபெரிய
நிகர்மலர்க்கோதைதன், வெள்வளைத்தோளுஞ் சேயரிக்கருங்கணும்,
இருக்கையுநிலையுமென் டெழி மிடக்கமும், துவாவாய்ததீஞ்சொலு மூவ
ந்தெனையுனியாது, என்றயின்னணமாகுமகி, பொனறிகழ்நெடுவேற்
போவலலோயே, இதனுனிணைமுரண் முதலாகியவேழுகற்பமுற்,
முறையானே வந்தவாறுகண்டுகொளக. அன்பெடையினறான விகற்ப
முநதாட்டா அமரையெனப-எ-து, “தாஅட்டாஅமரை, மலருழக்கிப்.
பூஉகருவளைப்போலதருநகிக. ஆய்ச்செந்நெற் கறித்துப்போலும்
மாஅகதாஅண் மோடெட்டுருமை, தேளம்புன விலைச்சோலும்பாஅல
மீஇயாஅருகுகளுஞ் சீடா என அநீஇயீஇரா, ஊரானசெயதகேண்மை
ஆயவளைத்தோளிககலராதுவே இதனுனிணையளபெடைமுதலாகியவே
ழுகற்பமும், முறையானே வந்தவாறுகண்டுகொளக, தானவிகற்ப
மென்றுசிறப்பித்தவதனுல், ஓரண்டளபெடையும்வரப்பெறும் தாழ்
குழலே-எ-து, மகடுஉமுன்னிலை. (உடு)

முதலாவதுறுப்பியன்-முற்றிற்று.

கந்தமுந்தேனுஞ்சருக்கமுங்காதற்குறிலகுறிலே
சந்தமுந்தீரசைதேமாந்தன்குன்றந்தன்சீர்திருவும்
கொந்தவிழ்கோதாய்குறடினாவெள்ளைக்கறத்தெழுவாய்
அந்தமுமாவயிருசீருமோனையுமாமுறுப்பே.

இஃது. உறுப்பியற்செய்யுட்களின் முதலினைப்புக்காரிகை.

இரண்டாவது

செய்யுளியல்.

வெண்பாவகவல்கவிப்பாவளவடிவஞ்சியென்னும்
ஒண்பாவடிசுறள்சிந்தென்றுணப்பவொலிமுறையே
திண்பாமலிசெப்பல்சீர்சாலகவல்சென்றோங்குதுள்ளல்
கண்மாவமைந்தநலமி துதாங்கனறுதுகலே.

என்பது - காரிகை. இவ்வியலென்ன பெயர்த்தோவெனின், வெண்
பா, வெள்ளொத்தாழிசை, வெண்டுறை, வெளிவிருத்தம், ஆசிரியப்பா,
ஆசிரியத்தாழிசை, ஆசிரியத்துறை, ஆசிரியவிருத்தம், கவிப்பா, கவித்தா
ழிசை, கவித்துறை, கவிவிருத்தம், வஞ்சிப்பா, வஞ்சித்தாழிசை, வஞ்சித்

துறை, வஞ்சிவீருத்தம், மருட்பாவெனக்கிடத்தெய்யுட்குளையாமாறு
 னாத்திறுதலாற் செய்யுளியலென்னும்பெயர்த்து, இவ்வியலுள் இக்
 காரிகையென்னுதலிற்றேவெனின், வெண்பா, ஆசிரியம், கவி, வஞ்சி
 யென்னும், நான்குபாவிற்கும், அடியுமோசையுமா மாறுணர்த்தா-
 வெண்பாவகவல் கவிப்பாவளவடி-எ-து, வெண்பாவும், ஆசிரியப்பாவு
 ம், கவிப்பாவும், நான்சீரடியான்வரப்பெறும்-எ-து, வஞ்சியென்னுமொ
 ண்பாவடிமுறள் சிந்தென்றுதாப்ப-எ-து, வஞ்சிப்பாஇருசீரடியாணர்,
 முச்சீரடியானும், வரப்பெறுமென்றுசொல்லுவார்புலவர்-எ-து, வஞ்சி
 யென்னு மொண்பாவென்று சிறப்பித்தவதனால், வெண்பாவின்ஈற்றடி
 யும், கேரிசையாசிரியப்பாவின்ஈற்றயலடியும், கவிவெண்பாவின்ஈற்றடி
 யும், முச்சீரான்வரப்பெறுமென்றும், இணைக்குறளாசிரியப்பாவின் இ
 டையடிகள்இரண்டும், பலவும், குறளடியானும், சிந்தடியானும், வரப்
 பெறுமென்றும், ஒருசார் அம்போதரங்கவறுப்பும், இருசீரடியானும்,
 முச்சீரடியானும் வரப்பெறுமென்றுங்கொள்க, அராகவறுப்புகள் நா
 ற்சீரின்மிக்கு வருவனவுமுளவெனக்கொள்க, அவைபோக்கித் தத்தம்
 இலக்கணசூக்திரத்துள்ளேகாட்டினும், என்னை “கவியொடுவெண்பா
 வகவலகறி, னளவடிதன்னு னடக்குமற்றவையே, சிந்தடிமுறளடி யெ
 ன்றிரண்டடியான், வஞ்சிதடக்கும் வழக்கினைபுடைய, என்றராகவின்,
 லுவிமுறையே திண்பாமலிசெப்பல் சீரசாலகவல் சென்றேங்குதுள்ள
 னண்பாவமைந்த நலமிகுதுங்கல்-எ-து, வெண்பா செப்பலோசையா
 ன்வரும், ஆசிரியப்பாஅகவலோசையான்வரும், கவிப்பா துள்ளலோ
 சையான்வரும், வஞ்சிப்பா தூங்கலோசையான் வரும்-எ-து, நறுநுத்
 லே -எ-து, மகடேமுன்னிலை, திண்பாமலிசெப்பலென்று, சிறப்பித்த
 வதனால், செப்பலோசை மூன்றுவகைப்படும். ஏந்திசைச்செப்பலும்,
 தூங்கிசைச் செப்பலும், ஒழுக்கிசைச் செப்பலுமென. என்னை “வெண்
 சீர் வெண்டளையான்வரும்பாப்பை, யேந்திசைச்செப்ப லென்மனார்பு
 லவர்,, “இயற்சீர்வெண்டளையா னவரும்பாப்பைத், தூங்கிசைச்செப்ப
 லென்மனார்புலவர்,, “வெண்சீரொன்றலுமியற்சீர்விசிற்பமு, மொன்றி
 யபாட்டே யொழுக்கிசைச்செப்பல்” என்றராகவின், அவற்றிற்குச்செ
 ய்யுள் வருமாறு-வெ - “யாதாணுநாடாமலுராமாலென்னொருவன், சா
 ந்துணையுங்கல்லாதவாறு,, இதுவெண்சீர் வெண்டளையான் வந்தமை
 யால் ஏந்திசைச் செப்பலோசை-வெ. பாலொடு - வாலெயிறுறியநீர்,
 இது இயற்சீர்வெண்டளையான் வந்தமையால், தூங்கிசைச்செப்பலோ
 சை-வெ “கொல்லான்புலாலே மறுத்தானைக்கைகூப்பி, எல்லாவியருந்
 தொழும்,, இது இரண்டினையும் விரவிவந்தமையால் ஒழுக்கிசைச்செப்
 பலோசை சீர்சாலகவலென்று சிறப்பித்தவதனால், அகவலோசை மூ
 ன்றுவகைப்படும் ஏந்திசையகவலும், தூங்கிசையகவலும், ஒழுக்கிசைய
 கவலுமென. என்னை “கேர்கேரியற்றளையான்வருமகவலு, சிவாசினாழி

யற்றனையான்வருமகவலு, மாயிருநிலையுமொத்தாகியவகவலு, மேந்தறா
 வ்கலொழுக்கென்றிவை, யாய்ந்தநிராநிறையாகுமென்ப, என்றாகவி
 ன். அவற்றிற்குச்செய்யுள்வருமாறு-ஆ “போதுசார்தம்-துன்னுவாரோ,
 இது நேரொன்றாகியத்தனையான் வந்தமையால் ஏந்திசை யகவலோ
 சை, ஆ “அணிநிழல் - பரிசுறுப்பவரோ, இது நிரையொன்றாகியபுத்த
 னோரான் வந்தமையால் தூங்கிசையகவலோசை. ஆ “குன்றக்குறவன்
 கணங்கே, இது இரண்டினையும் விரவி வந்தமையால் ஒழுக்கிசையக
 வலோசை. சென்றோங்கு துள்ளலென்று சிறப்பித்தவதனால் துள்ள
 லோசை மூன்றுவகைப்படும். ஏந்திசைத்துள்ளலும். அகவற்றுள்ளலு
 ம. பிரிந்திசைத்துள்ளலுமென, என்னை “ஏந்திசைத்துள்ளல கலித்த
 னாய்யையிள, வெண்டனே தன்முனை பென்றிரண்டியையி, ஒன்றியவ
 கவற்றுள்ளலென்றோதுப, தன்முனை பிறதனை பென்றிவையனைத்தும்,
 பொருக்கிவரினே பிரிந்திசைத்துள்ளல், என்றாகவின. அவற்றிற்குச்
 செய்யுள்வருமாறு-க. “முருகவிற்தாமமாமலர்மேன் முடியினமையோ
 ர்புடைவாரவே, வருகின்றகாதருமறை தூல்வழிபிழையாமன முடையா
 ர், இறையினேபோய்யிழமுனியா தெறிநியகா தியையறியா, நிருமலரா
 யருவினாய் கிலவுவார்சோதியினிடையே, இதுகலித்தனையான் வந்த
 மையால்ஏந்திசைத்துள்ளலோசை-க-“செல்வப்போர்-ஒளித்ததே, இ
 துவெண்ணீரெவ்வெண்டனையும், கலித்தனையும், விரவிவந்தமையால்அகவற்
 துள்ளலோசை-க “குடநிலைத்தண்புறவிற்கோவலொடுத்தார்ப்பத், கட
 நிலைப்பெருக்கொழுயிற்றகையேதாமரம்பாய்த்து, வீங்குமணிக்கபிறொ
 ரிள்குத்தாகுருவாக் கெற்ப்பைய்க், கலையினொழுயலிரியக் கடிமுல்லை
 மூராவலிப, என்வாக், காஞொடுபுல்லிப்பெரும்புதன்முனையும், காண
 டைத்தவர்தோ சென்றவாரே, இது பலதனையும் விரவிவந்தமையால்
 பிரிந்திசைத்துள்ளலோசை, கண்பாவமைந்த கலமிது “தூங்கலென்று
 சிறப்பித்தவதனால், தூங்கலோசை மூன்றுவகைப்படும், ஏந்திசைத்து
 வ்களும், அகவற்றுள்களும், பிரிந்திசைத்துள்களும்மென. என்னை ஒன்
 றியவகுசித் தனையேவரினு, மொன்றாவஞ்சித் தனையேவரினு, மென்
 றிவையிரண்டும் பிறவுமயங்கினு, மேந்தலகவல் பிரிந்திசைத்துங்க
 லென், குய்ந்தநிராநிறையாகுமென்ப என்றாகவின, அவற்றிற்குச்
 செய்யுள்வருமாறு-வ “வினைத்தின்பகை விழ்ச்செற்றவன், வணப்பங்
 கமலர்த்தானினை, கினைத்தன்பொடு தொழுதேத்தினர், நானும். மய
 லார்காத்கதிருவார், பெயராமேற்கதி பெருகுவர்வினைத்தே, “இது
 ஒன்றிய வஞ்சித்தனையான் வந்தமையால் ஏந்திசைத்துங்கலோசை-வ
 வானோர்தொழவண்டாமரைத், தேனார்மலர்மேல்வந்தரு, னானுவருள்
 கூறிவனைச், காணார்மலர்கொண்டேத்திவணங்குநர் பலர்புகழ்முத்தி
 பெறுருவர்விகார்த்தே, இது ஒன்றியவஞ்சித்தனையான் வந்தமையால்

அகவந்துங்கலோசை “மந்தாநிலம்-மகிழ்தே, இதுபலதீனையும் விரவி வந்தமையாற் பிரிந்திசைத்துங்கலோசை. (க)

வளம்படவென்பதுவெள்ளைக்காவற் குகாரணஞ்செங்களம்படக்கொன்றுகவிக்கநிதாயகன் னுற் கொடிபோல் துளங்கிடைமாதே சுறமறிதொன்னவதிற்புலம்பென் றுளங்கொடுநாவலரோதினர்வஞ்சிக்குகாரணமே.

இ-கை. அவ்வடிகளானும், ஒசைகளானும்வந்த இலக்கியங்கட்டுறா தனினைப்புணர்த்துற்று, வளம்படவென்பது, வெள்ளைககு-எ-து “வளம்படவேண்டாதார் யாராயாருநிலை, அளந்தாய்பேசுமவரவரற்றான் விளங்காய்திரட்டி னுரிலலைக்களங்குநியைசு, காணொசெய்தாருமின், இஃதளவடியானும், செப்பலோசையானும், வந்த இன்னியைவெண்பா, அகவற்குகாரணஞ் செங்களம்படக்கொன்று-எ-து. “செங்களம்படக்கொன்றவுணர்த்தேயாத்சு, செங்கோலம்பின் செங்காட்டியானே, சமுறொடஇசேயங்குநயம், குருதிபூயின் குலைக்காந்தட்டை, இஃதளவடியானும், அகவலோசையானும்வந்த நேரிசையாகிரிப்பா கவிக்கநிதாய-எ-து, “அரிகாயவரனெய்தி யருளியோக்களித்தயும், பெரிதாயபகைவென்று பேணுதைக்கெழுவலும், புரிவமர்காதிற்புணர்ச்சியுந்தருமெனப், பிரிவெண்ணிப்பொருளவரின் சென்றநகராதலர்வருவார்கொல்வயங்கியாய வலிப்பலயானகேளுநீ, இதுதரவு, அடிதாங்குமளவின்றி யழலன்னவெம்மையாற், சடியவேகனங்குழாய் காடென்றாக்காட்டுள், துடியடிக்கயந்தலைக கலக்கியிசின்னீயார், பிடியுட்டிப்பின்னுண்ணுங் கவிரெனவு முறைத்தனரே. இன்பத்தினிகந்தாரீஇயிலேதியந்தவுலவையால, துன்புறுஉந்தகையவேகா டெனாராகாட்டுள், அன்புகொண்மடப்பெடையசைஇயவருத்தத்தை, மெனநிறுநலாற்றும் புறவெனவுமுறைத்தனரே, கண்மிசைவேயவாடக கண்கதிர் தெறுதலால், துன்னளுஉந்தகையவேகாடென ருரககாட்டுள், இன்னிழலினமையால் வருந்தியமடப்பிணைக்குத், தன்னிழலைகொடுத்தனிக் குங் கலையெனவுமுறைத்தனரே. இவைமூன்றுந்தாழிசை, எனவாங்குதனிச்சொல், இனைநலமுடையகானஞ்சென்றோர், புனைநலம்வாட்டினரல்லர்மனைவாரிற், பல்லியம்பாங்கொத்திசைத்தன, நல்லெழிறுன்கணு மாடுமாரிடனே, “இதுசுரிதகம், இஃதளவடியானும், துள்ளலோசையானும், வந்தமையால்நேரிசையொத்தாழிசைக்களிப்பா, கண்ணார்கொடிதோற் றுளங்கிடைமாதே-எ-து. மகிழ்உறன்னிலை. சுறமறிதொன்னலத்தின் புலம்பென்றளங்கொடுநாவலரோதினர் வஞ்சிக்குகாரணமே-எ-து” சுறமறிவனதுறையெல்லாம், இறவீன்பனவிலலெலலாம், மீன்றிரிவனகிடங்கெல்லாம், தேன்றும்வனபொழிலெலலாம், எனவாங்குதன்பனைதழீஇயவிறுக்கை, மண்கெழுநெடுமிதின்மன்னனாரே. “இஃ

திருசீரடியானும், தூங்கலோசையானும் வந்தமையால், குறளடிவஞ்
சிப்பா, “தொன்னலத்தின்புலம்பலைப்பத தொடித்தோண்மேல், யன்
னலத்தகலத்தொலையப்பரிவெய்தி, என்னலத்தகையிதுவென்னவெழி
ல்காட்டிச், சொன்னலத்தகைப் பொருளகருத்தினிற்சிற்றந்தாங், கென
ப்பெரிதும், கலங்களுரெய்திவிடுப்பவும், சிலம்புடைச்செலவுஞ் சே
ணிவந்தற்றே” இது முச்சீரடியானும், தூங்கலோசையானும், வந்த
மையாற் சிந்தடிவஞ்சிப்பா, உதாரணமே யென்பது இறுதியினக்காகக்
கொள்க.

(உ)

ஈரடிவெண்பாக்குறள் குறட்பாவிரண்டாயிடைக்கட்
சீரியவான்றனிச்சொல்லடிமூய்ச்செப்பலோசைகுன்றா
தோரிரண்டாயுமொருவிகற்பாயும்வருவதுண்டேல்
நேரிசையாகுநெரிசரிபூக்குழனேரிழையே.

இ-கை. குறள்வெண்பா, நேரிசைவெண்பா, இன்னிசைவெண்பா,
பஃறொடைவெண்பா, நேரிசைச்சிந்தியல்வெண்பா, இன்னிசைச்சிந்தி
யல்வெண்பா-எ-ம். நேரிசையாசிரியப்பா, இளைக்குறளாசிரியப்பா, நிலை
மண்டிலவாசிரியப்பா, அடிமறிமண்டில வாசிரியப்பா - எ-ம், நேரிசை
யொத்தாழிசைக்கலிப்பா, அம்போதாங்கலொத்தாழிசைக் கலிப்பா,
வண்ணகலொத்தாழிசைக்கலிப்பா, கலிவெண்பா, வெண்கலிப்பா, தர
வுக்கொச்சுக்கலிப்பா, தாவினைக்கொச்சுக்கலிப்பா, சிஃறாழிசைக்
கொச்சுக்கலிப்பா, பஃறாழிசைக்கொச்சுக்கலிப்பா, மபங்கிசைக்கொ
ச்சுக்கலிப்பா-எ-ம். குறளடிவஞ்சிப்பா, சிந்தடிவஞ்சிப்பா எ-ம், புறநி
லைவாழ்த்துமருட்பா, கைக்கிளைமருட்பா, வாயுறைவாழ்த்துமருட்பா,
செவியறிவுவாழ்த்துமருட்பா-எ-ம், கிடந்தபாவிகற்பங்களுட் செப்பலோ
சையுடைத்தாய், சுற்றடிமுரசோய், ஏனையடிநாட்சிராய், வெண்சீரும்,
இயற்சீரும்வந்து, வெண்டளைத்தட்டு, வேற்றுத்தாட்சரவாறு, காசு, சிற
ப்பு, நாள்- மலொன்னும் வாய்பாட்டாசிறும் வெண்பாவினை அடியா
னும்-தொடையானும், ஓசையானும், பெயாவேறுபாடுணர்த்து வானெ
டுத்துக்கொண்டார், அவற்றுள், இக்காரிகை. குறள்வெண்பாவும், நேரி
சைவெண்பாவு மாமாவணர்த்து - ந்று, ஈரடிவெண்பாக்குறள்-எ-து,
இரண்டடியான்வரும் வெண்பா குறள் வெண்பாவெண்பப்டிம் - எ-து,
என்னை-தொடையொன்றடியிரண்டாகிவருமேற், குறளின் பெயர்க்கொ
டைகொள்ளப்படுமே “என்றார்காக்கை பாடினியார், “உருவுகண்டெ
ள்ளாமைவேண்டுமுருள்பெருந்தோர்க், கச்சாணியானுருடைத்து, உடை
பார்முன்னிலலார் போலேக்கற்றுங்கற்றார், கடையோ கல்லாதவர்”
இவையிரண்டடியான் இரண்டிவிகற்பத்தானும், ஒருவிகற்பத்தானும்
வந்தகுறள்வெண்பா- குறட்பாவிரண்டாயிடைக்கட்சீரியவான்றனிச
சொல்லடிமூய்ச்செப்பலோசை குன்றா தோரிரண்டாயு மொருவிகற்ப

பாயும் வருவதுண்டேனேரிசையாகும்-எ-து. இரண்டு குறள் வெண்பா வாய் நடுவுமுதற் றொடைக்கேற்ற தனிச்சொல்லா லடிநிரம்பிச், செப் பலோசைவழுவாது முதலிரண்டடியும், ஒருவிகற்பமாய்க், கடையிச ண்டடியுமற் றொருவிகற்பமாய்வரினும், நா ளகடியும், ஒருவிகற்பமாய் வரினும், இருகுறணேரிசை வெண்பாவெனப்படும் எ-று. வ-று. “தட மண்டு தாமனாயின்ற தாடலவன், இடமண்டிச் செலவந்தனைக்கண்ணி, பெடைஞெண்டு, பூழிக்கதவடைக்கும்புத்தூர்பொய்கடிந், தூழிடொ யினுனார் “அரியவகைண்டு காட்டுவார்பாரே, பெரிபவரை வயிற் கொண்டுதெரியில், கரியவரை விலையார் காய்தொலென்செய்வார், பெ ரியவரைவயிற் கொண்டு. “இவை இரண்டு குறள் வெண்பாவாய் நடுவு முதற் றொடைக்கேற்ற தனிச் சொல்லா லடிநிரம்பிச் செப்பலோசை வழுவாது இரண்டிவிகற்பத்தானும், ஒருவிகற்பத்தானும் வந்த இரு கு றணேரிசைவெண்பா, சீரியவான்றனிச் சொல்லடிமுடியென்று சிறப்பி த்தவதனால், முதற்குறட் பாவிலே தனிச்சொல்லிடை வேறுபட்டி விட்டிசைபின் ஒற்றுமைப்படாத உலோகங்கோ ஒற்றுமைப் படப்பற் றுசிட்டு விளக்கினும்போல, முதற்குறட்பாவி னிறுதிக்கணென் நம் இரண்டும் அசைகூட்டி யுச்சரிக்கப்பட்டு இரண்டிவிகற்பத்தானும் ஒரு விகற்பத்தானும் வருவனவுமுள, அவை ஒருசாராசிடை நேரிசையெ ண்பாவெனக்கொள்க. வ-று. “தாமனாயின்ற தாடித்தன் னெவ்வைச்சேற னோந்து, தாமனாயினுற் றமேதானுதும், தாமனாபோற், கண்ணுள் முத்த தான்கரதலத்தான்சேவடியென், கண்ணுள்வஞ்சிசெய்யுங்கருகது, கரு மமுமுள்படாப்போசமுத்துவ்வாத், தமு மந்தகடார்க்கேசெய்பா, ஒரு நிலையே, முட்டினவிழுவது முடியுமேலென்கென்ப, பட்டினம் பெற்றாக லம்” இவைமுதற் குறட்பாவிறுதிக்கண்ணாசையானும், ஓரசையானும் ஆசிட்டு இரண்டிவிகற்பத்தான்வந்த, ஆசிடநேரிசைவெண்பா, “ஆர் த்தவறிவினராண்டினை ஓராயினும், காத்தோம்பித் தமமையடந்துப ழுத்தொறுஉம், தித்தொழிசெலகன் னித் திரித்தெரிவையோற், போத்த றுர்புல்லறியினர், “வஞ்சியெனென்றவன்ற றாநனாத்தான் யானும வன், வஞ்சியானென்பதனாலவாய் நேர்ந்தனை - வஞ்சியான், வஞ்சி யேன் வஞ்சியெனென்றுகாத்தும் வஞ்சித்தான். வஞ்சியாயவஞ்சியார் கோ” இவைமுதற் குறட்பாவின் இறுதிக்கண் ஓரசையானும், ஓரசை யானும், ஆசிட்டு ஒருவிகற்பத்தான் வந்தஆசிடநேரிசைவெண்பா, நெரிசரிபூங் குழணேரிழையே-எ-து. மகடேழன்னிலை, வெண்பாவக வல் கவிப்பாவளவடிவஞ்சியென்னுங் காரிகையுள், வெண்பாசெப்ப லோசையான் வருமென்றும், ஈண்டுஞ்செப்பலோசை குன்றுதென் றுங்கூறியது, கூறியது கூறிற்றுகாது, என்னை” கூறியதுகூறினுங் குற் றமில்லை, வேறொருபொருளாவிக் குமாயின்” என்றாகவின ஒருசா ர்பிறயாக்கோத தந்தும் உதாரணவாய்பாட்டால் ஓசையூட்டிமொழி

து-தத்தமோசையிற் சிறிதுவழுசி வருவனவுளவாயினும், வெண்பாவிற் குச்சிறிதும் செப்பலோசைவழுவலாகாதென்று யாப்புறுத்தற்பொருடடாகவும், செப்பலோசையிற் சிறிதுவழு விவந்தநேரிசை இன்னிசைவெண்பாக்களை ஒருபுடை யொப்புமைநோக்கி வென்றிறைப்பாற்படுத்தவழங்கினும். இழுககாதென்பதறிவித்தற் காகவு மனக்கொள்க என்னை“ தத்தமபாவினத்தொப்பினுங்குறையினு, மொன்றொன்றொவ்வாவேற்றுமைவகையாற், பாதத்தமவண்ணமேலாவாயிற், பண்போல விகற்பம்பாவினத்தாகும், “குறடபாவினாடடி நால்வகைத்தொடையான், முதற்பாதனிச் சொலினடி முடியரண்டு, விசற்பினப்பவனநேரிசைவெண்பா “என்றாவினாதுர், “இரண்டாமடியினதொருஉவெய்தி முரண்டவெதுகையாதானு மாகாதிரண்டுதுணியாவிடை நனிபோழ்ந்து, நிரந்தடிநானினநேரிசைவெண்பா. “என்றாகாதகைபாடினியா.

உருவுகண்டெள்ளாவுடையார் குறண்மடவாய்தடமண்
டரியவனாகிண்டிரு குறணேரிசைகாமலாயின்
கருமமுமார்த்தவுமவஞ்சியுங் காமர்தனிச்சொன்முன்னு
நெரிதுண்கருங்குமுனேரிழையாசிட்டநேரிசையே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின்வழியே குறன் வெண்பாவிற்கும், நேரிசைவெண்பாவிற்கும், ஆசுடைநேரிசைவெண்பாவிற்குங்காட்டிய இலக்கியங்களை முதலினிததுக்கொள்க. (௩.)

ஒன்றும்பலவும்விசற்பொடுநென்கடியாய்த்தனிச்சொல்
இன்றிநடப்பினஃதின்னிசைதுன்னுமடி பலவாயர்
சென்றுசிழ்வுபட்டுறொடையாஞ்சிறநவண்டினங்கள்
துன்றுங்கருமென்குழந்துடியேரிடைத்தாமொழிபே.

இ-கை. இன்னிசைவெண்பாவும், பற்றொடைவெண்பாவும்மாறாமணர்த்துற்று, ஒன்றும்பலவும் விகற்பொடுநான் கடியாய்த்தனிச்சொலின்றிநடப்பினஃதின்னிசைதுன்னும்-எ-து. ஒருவிகற்பத்தானும், பலவிகற்பத்தானும், வந்துநான்கடியாய்த் தனிச்சொல்லில்லாமல நடப்பினஃதின்னிசைவெண்பாவெனப்படும்-எ-து. வ-று. “வைகலும் வைகல்வாக் கண்டமஃதுணாரர், வைகலும்வைகலை வைகுமென்றின் புறுவர், வைகலும்வைகற்றம்வாழ் நான்மேல்வைகுகல, வைகலைவைத்துணாராதார், “துகடர்பெருஞ்செல்வந் தோன்றியக்காற்றொட்டுப், பகடிகடந்தகூழ்பல்லாரோடுண்க, வகடுறயார்மாட்டுநில்லாதுசெல்லம், சகடக்காற்போலவரும்“ இவைநான்கடியாய்த் தனிச்சொல்லின்றி ஒருவிகற்பத்தான், வந்த இன்னிசைவெண்பா, “கடற்குட்டம்போழ்வார் கலவர்படைக்குட்டம், பாய்மாவுடையா னுடைக்கிற்குந்தோயில், தவ

க்குட்டந்தன்னுடையா னீந்துமவைக்குட்டம், கற்றான் கடத்துவிடும். இன்று கொலன்று கொலென்று கொலென்னுது, பிணறையேகின்றது கூற்றமென்றெண்ணி, ஒருவுயின்நீயவை யொல்லும்வகையான், மருவுயின்மண்டாரமம் இவை காண்கடியாய்த் தனிச்சொலின்நிப்பல விகற்பத்தான்வந்த இன்னிசைவெண்பா - ஒன்றல்லவெல்லாம் பல வென்பது தமிழ்கடையாகலின், என்னை “ஒன்றல்லவென்பலதமிழ்கடை வடது, விரண்டல்லவென்பலவென்றிசினே” என்றாராக, தன்னு மென்று மிகுத்துச்சொல்லிபவதனால், இரண்டாமடியினின்றுகி தனிச் சொற்பெற்று மூன்றுவிகற்பத்தான் வருவனவும், மூன்றாமடியினின்றுகி தனிச்சொற்பெற்று இரண்டுவிகற்பத்தான் வருவனவும், கனிச்சொல் லின்நிப் பலவிகற்பாயி, அடிதோறும் ஒருஉத்கொடை பெற்றுவருவ னவும், பிறவாற்றாறு கேரிசைவெண்பாவிற்கு சிறிதுவேறுபட்டு நான்க டியாவருவனவும், இன்னிசைவெண்பாவெனப்படும்-உ-று. “அங்க ண்விசும்பின்கனிலாப்பாபரிக்குந், திங்களுஞ் சான்றோரு மொப்பர்மற் றிங்கள், மறுவாற்றுஞ்சான்றோ ரஃகாற்றாந்தெருமந்து, பேய்வொரு மாசுநின்” “மனிதேரான்கச்சியுமாகட லுங்கம்முள், ஒழியும் பெருமையு மொக்கு, மனிதேரான், கச்சிபடுவ கடல்படாகச்சி, கடல்படுவ வெல் லாம்படும்” “இவையிரண்டாமடியி னின்றுகிதனிச்சொற்பெற்று மூன்று விகற்பத்தான்வந்த இன்னிசைவெண்பா - “வளம்படவேண்டா - செய் தாறுமில” இதுமூன்றாமடியினின்றுகிதனிச்சொற்பெற்று இரண்டுவிகற் பத்தான்வந்த இன்னிசைவெண்பா “இன்னுமைவேண்டிவொழிசு, இந்நிலத்து, மன்னுதலவேண்டினிசைகடுக, தன்னேறி, செலவதுவே ண்டினைஞ்செய்சு, வெல்வது, வேண்டின்வெகுளிரிடல், இவையடி தோறும் தனிச்சொற்பெற்று மூன்றுவிகற்பத்தான்வந்த இன்னிசைவெ ண்பா - “மனையினறி மாநிலத்தார்சிலலை, மழையும், தவமிலாரில்வழி விலலை, தவமும், அரசிலாரில்வழியிலல் அரசனும், இலவாழ்வாரில்வ ழியில,, இஃகடிதோறுமொரு உத்கொடையெனவு, மெனவை ந்தாகுமின்னிசைதானே, என்ருர்பிறருமெனக்கொள்க, அடிபலவாய் ச்சென்று நிகழ்வபஃரெடைபா - எ - து. நான்கடியின்மிக்க பலவ டியாவருவது பஃரெடைவெண்பாவெனப்படும்-உ-று. கேரிசைவெ ண்பாவிற்கும், இன்னிசைவெண்பாவிற்கும், நான்கடியேயுரிமைசொ ள்ளமையான் நான்கடியின்மிக்கபலவடியால் வருமென்பதாற்றலாற்

போந்தபொருளெனக் கண்டு கொள்ள-வ-று, வைபுகமெல்லாங் கழனி யாவையகத்துச, செய்து கமேநாற் றிசையினேயங்கள், செய்யகத்து, வான்கரும்பே தொண்டைவளநாடு, வான்கரும்பின், சாநேயநாட்டு த்தலையூர்கள், சாறட்ட, கட்டியாகசசிப்புறமெல்லாங், கட்டியுட், டா னேம்மமான சருக்கநாமாமணியே, ஆனேற்றான் கசசியகம் “இதுபல விகரபத்தான் வந்தவுழடிப் பஃரெடைவெண்பா, “சேற்றுக்கானிலந் செருவென்றவேந்தன்வேல், கூற்றுறழ்மொய்ப்பிற, பகழிபொருகயற், ரேற்றந்தொழிலவடிவுகம்முட்டமிமாறம், வேற்றுமையின்றியேயொ த்தனமாவேடர், ஆமறுககாலாட்டியர்கண் “இஃதுஐந்தடியான்வந்த ஒருவிசிறப்பப் பஃரெடைவெண்பா, “பன்மாடக்கூடன் மதுரைநெடுந்தெ ருவில, என்னெடுநிபின்னரிருவரவருளறும், பொன்னேடைநன் மென் றுணல்லளே பொன்னேடைக், நியானைநன்மென்றுந மந்திலையன்யா னை, எருத்தத்திருந்த விலங்கிலவேற்றென்னன், நிருத்தாரநன் மென் றேன்றியன், இஃது ஆமடியான்வந்த பலவிசிறப்பப் பஃரெடைவெ ண்பா, இனிஏழடியின்மிக்க பஃரெடைவெண்பாக்களை யாப்பருங்கல விருக்தியுட் கண்டுகொள்க, சென்றுவிகழ்வவென்றி சிறப்பித்தவதனால் செப்பலோசையிற் சிறிதுவழுவிலந்த பஃரெடைவெண்பாக்களை ஒரு புடையொப்புமைநோக்கிவெண் கலிப்பாற்படுத்துவழங்கினு மிழுக்கா தென்ப தறிவித்தற்கெனக்கொள்க, சிறைவண்டினங்கென்றுங் கருமெ ன்குழம்றுடியே ரிடைத்துமொழியே-எ-து. மகதேமூன்னிலை, என்னை தொடையாடித்தனை யென்னும்வழக்க, முடையதையின்றியுறுப்பழி வில்லா, நடையதுபஃரெடை நாமங்கொளலே, என்றார் காகைபா டினியார்.

(௧)

வைகலும்வைகறுகடர்கடற்குட்டமின் றுமங்கண்
எய்துமவிதேர்வளமழையின்னனவின்னிசைபோல்
வைபுகமெல்லாம்பலவிசிற்பெற்றுசேற்றொருகால்
பையாவல்குற்பன்மாடம்பஃரெடைப்பல்விசிற்பே.

இவ்வாசு சூத்திரக்காரிகையின்வழியே இன்னிசைவெண்பாவிற் கும், பஃரெடைவெண்பாவிற்கும், காட்டிய இலக்கியங்களை முதனி னைத்துக்கொள்க.

நேரிசையின்னிசைபோலநடந்தடிமூன்றின்வந்தால்
நேரிசையின்னிசைச்சிந்தியலாதுநிகரில்வெள்ளைக
கோரசைச்சீருமொள்ளிசேர்பிறப்புமொண்காசுமிற்ற
சீருடைச்சிந்தியேமுடிவாமென்றுதேறுகவே.

இ-கை. நேரிசைச்சிந்தியல்வெண்பாவும், இன்னிசைச்சிந்தியல்வெ ண்பாவும், எல்லாவெண்பாவிற்கு மீறுமாறுமுணர்த்து-ந்து - நேரிசை

யின்னிசைபோல நடந்தடிமூன்றின் வந்தாளேரிசையின்னிசைச் சிந்தியலாகும்-எ-து, நேரிசைவெண்பாவேபோல இரண்டாமடியி னிறுதி தனிச்சொல்பெற்று இருவிகற்பத்தானும், ஒருவிகற்பத்தானும், மூன்றடியான்வருவன நேரிசைச்சிந்தியல் வெண்பாவெனவும், இன்னிசை வெண்பாவேபோலத் தனிச்சொலின்றி ஒருவிகற்பத்தானும், புலவிகற்பத்தானும், மூன்றடியான்வருவன இன்னிசைச்சிந்தியல் வெண்பாவெனவும் வழங்கப்படும்-எ-து, என்னை “நேரிசைச்சிந்து மின்னிசைச்சிந்துமென், ஸீரடிமூக்காலீருவகைப்படுமே” என்றாகலின், வ-று-நற்கொற்றவாயினறுக்குவளைத்தார்கொண்டு, சுற்றும்வண்டார்ப்பம்புடைத்தாளே, பொற்றேரான், பாலநல்வாயின்மகள், “அறிந்தாளேயேத்தியறிவாங்கறிந்து, சிறந்தார்க்குச்செவ்வனுடாப்ப, சிறந்தார், சிறந்தமையாராய்ந்துகொண்டு, இவை இரண்டாமடியினிறுதிதனிற் சொற்பெற்று இருவிகற்பத்தானும், ஒருவிகற்பத்தானும்வந்த நேரிசைச்சிந்தியல்வெண்பா. “நறுலெகெய்தலுங் கொட்டியுந்நீண்டிப், பிறநாட்டுப்பெண்டிர் மூடிநாறும்பாரிரிசு, அறநாட்டுப்பெண்டிர், இது தனிச்சொலின்றி ஒரு விகற்பத்தான்வந்த வின்னிசைச் சிந்தியல்வெண்பா, சூரையாமுவம்மி மிதப்பவனாயனைய, யானைக்குரீத்து முயற்குவிசையென்ப, கானகநாடன்களை, “முல்லைமுறுவலித்துக்காட்டினமெல்லலே, சேயிதழ்க்காந்த மடுப்பின்றபோயினார், திண்டேர்வரவுகாக்குங்கார், இவைதனிச்சொலின்றிப் பலவிகற்பத்தான்வந்த இன்னிசைச்சிந்தியல் வெண்பா.

நற்கொற்றவாயிலறிந்தாளேயுநறும்பூங்குழலாய்
சொற்பெற்றநேரிசைச்சிந்தியலாஞ்சூரையாமுவம்மி
நிற்றற்குரியநறுலெகெய்தலு முல்லையுமென்
றெற்றப்படாதனவின்னிசைச்சிந்திநிலக்கியமே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின்வழியே நேரிசைச்சிந்தியல் வெண்பாவிற்கும், இன்னிசைச்சிந்தியல்வெண்பாவிற்குங்காட்டிய இலக்கியங்களை முதலினைத்துக்கொள்க. நிகரிலவெள்ளைக் கோரசைச்சீருமொளிரேர் பிறப்புமொண்காசுமிற்ற சீருடைச் சிந்தடியேமுடிவாமென்று தேறுகவே-எ-து. எல்லாவெண்பாவிற்கு நாளென்னும் நேரிசைச்சீரானும், மலொன்னு நிராயசைச்சீரானும், காசுபிறப்பென்னும் வாய்ப்பாய்நிற்புறம்புநிறுக்கிய நேரிற்றியற்றீராலும், இற்றமுச்சீரடியேயிற்றடியாவதென்றுதெளிக-எ-து, வெண்பாவி னிறுதிச்சீர்க்குக் குற்றியுலுக்கியுக் வேறுதகாண மெடுத்தோதியதுஉம், அசைச்சீர்க்குதாரணம் வேறுகாட்டிப்போந்ததுஉம். பெண்வாவினை அலகிட்டுதாரண

காய்பாட்டா னோசையூட்டும்பொழுது, பிறவாய்பாட்டா னோசை யூட்
ட்டலர்க்காதகலினெனக்கொள்க இனியவ்வாற்றா னோசையூட்டுமாறு,
பாலொடுநீர், என்பதனை அலகிட்டு, முறையானே, கூவினம், கூவினம்
தேமா, கருவினம், கூவினம், கூவினம், நான்-என்றோசையூட்டுக. “நன்
றறிவாரில்-அவலமிலர், என்பதனை அலகிட்டு, முறையானே கூவினம்
தேமா-புளிமா-கருவினங்காய் தேமா-புளிமா-மலர் என்றோசையூட்டுக
மங்கலமென்ப மனையாட்சிமறந்த, நன்கலனெனக்கட்பேறு, என்ப
தனை அலகிட்டுமுறையானே கூவினம் தேமா புளிமாங்காய் கூவினம்
கூவினம் தேமாங்காய் காசுஎன்றோசையூட்டுக “அகாமுதல வெழுத்
தெல்லாமாதி, பசுவன்முதற்மேயுலகு, என்பதனை அலகிட்டுமுறையா
னே புளிமா புளிமா புளிமாங்காய் தேமா புளிமா புளிமா பிறப்பு என்
றோசையூட்டுக, பிறவெண்பாக்களையும், இவ்வாறலகிட்டு டோசையூட்
டிச்செப்பலோசை வழுவாமற்கண்டுகொள்க. நிகரிலவெள்ளைக்கென்று
சிறப்பித்தவதனால், குறள்வெண்பாவினை ஓடிமுக்காலென்றும், சிந்தி
யல் வெண்பாவினை ஈடிமுக்காலென்றும், நேரிகைவெண்பாவினை மூ
வடிமுக்காலென்றும், இன்னிசை வெண்பாவினை இன்னிசை மூவடி
முக்காலென்றும், பஃறொடைவெண்பாவினைப் பலவடிமுக்காலென்
றும், பெயரிட்டுவழங்குவ ரொருசாராசிரியரெனக்கொள்க. ஒளிசேர்
பிறப்பு மொண்காசுமென்று சிறப்பித்தவதனால் காசுபிறப்பென்னும்
வாய்பாட்டான் முற்றியலுகாமீருகிய நேரீற்றியற்சீரிறுதியாகிய முசுசீ
ரடியானு மிறுவனவுமுள ஒருசார்வெண்பாவென்ப தறிவித்தற்கெனக்
கொள்க, வ-று. “மஞ்சுருழ்சோலை மலைநாடமூத்தாலும், அஞ்சொன்
மடவார்க்கருளு, இதுபிறப்பென்னும் வாய்பாட்டான் முற்றியலுகா
மீருயிற்றவெண்பா “இலைமலர்க்கோதா யிலங்குநீர்ச்சேர்ப்பன், புனை
மலர்த்தாரசலம்புல்லு, இதுகாசென்னும் வாய்பாட்டான் முற்றியலுகா
மீருயிற்றவெண்பா. இவைசெய்யுளியலுடையார் காட்டியவெனக்கொ
ள்க. என்னை “செப்பலிசையனவெண்பாமற்றவை, யந்தடி சிந்தடியாக
லுமவ்வடி, யந்தமசைச்சோராகவும்பெறுமே, என்பதியூப்பருங்கலம்.”
முற்றியலுகாமு முற்றியலுகாமும், பெற்றவாய்பாட்டா னின்றிறுமெ
ன்ப, என்றாராகலின், “மாவாழ்புலிவாழ் சுரமுளவாகமன்னியிறுவா,
யோவாதளபெடுத்துஉங் கெழுஉவுமுதாரணமாய், நாவார்மெரும்புகழ்
நத்தத்தர் யாப்பினடந்ததுபோல், தேய்வாமுகாமவந்தாவியுற்சீரிங்குச்
செப்பியதே, இக்காரிகைச் சூத்திரத்துள் ஓசையூட்டுதற்கருத்தாவது
மாவாழ்சுரம், புலிவாழ்சுரமென்னும், வஞ்சியுரிச்சீரிசண்டுமுளவாக
லுத்தது ஒருபயனோக்கித்துஉமணி செழுஉமணி என்றனவெடுத்து
லெந்தலாவியவஞ்சி யுரிச்சீர்க்குதாரண மெடுத்துக்காட்டினார் - நத்தத்

தஞர் முதலாகிய பொருசாராசிரியர், அதுவேபோல இத்தாலியைப்போல
ருந்தேமா புளிமாவென்னு மிரண்டுநேரீற்றியந்தீருமுளவாக வெண்
பாவி விதுதிச்சீர்க்கு உதாரணவாய்பாட்டானே யூட்டுதற்கோரு
ட்டாகக் குற்றியலுகரமீருகிய காகபிறப்பென்னும வாய்பாட்டானே
ரீற்றியந்தீரீருக வேறுதாரண மெடுத்தோதினொனக்கொள்க. (௫)

அந்தமில்பாதமளவிரண்டொத்துமுடியின்வெள்ளைச்
செந்துறையாகுந்திருவேயதன்பெயாசீர்பலவாய்
அந்தங்குறைவஞ்செந்துறைப்பாட்டினிழிபுமங்கேழ்
சந்தனுகிதைந்தகுறஞ்சுருளினததாழிசையே.

இ-கை குறள்வெண்பாவில் கினமாகியதுறையும், தாழிசையுமாமா
றுணர்த்து-ற்று. அந்தமில்பாதமள விரண்டொத்து முடியின்வெள்ளை
ச்செந்துறையாகும்-எ-து- இரண்டடியாய்த்தமுள்ள பொத்துவருவது
வெண்செந்துறையென்றும், செந்துறைவெள்ளையென்றும், பெயரிட்டு
வழங்கப்படும்-எ-று. அந்தமில்பாதமென்று சுறப்பித்த அதனால், விழு
மியபொருளும், ஒழுகியவோசையுமுடைத்தாய்வருவதெனக்கொள்க,
என்னை “ஒழுகியவோசையினுத்தடியிரண்டாய், விழுமியபொருளது
வெண்செந்துறையே. என்பதியாப்பருங்கலம்-வ-று. ஆர்கவியுலகத்து
மக்கட்கெல்லாம், ஒதலிற்சிறந்தன் றொழுக்கமுடைமை, “கொன்றை
வேயந்தசெவ்வளடியினை, என்றுமேத்தித்தொழுவுமியாமே, இவை
விழுமியபொருளும், ஒழுகியவோசையுமாய் வந்தமையான் வெண்செ
ந்துறை, திருவே-எ-து-மகடேமுன்னிலை, சீர்பலவாயந்தங்குறைவும்-
எ-து-நாற்சீரின்மிக்க பலசீரான்வந்து அடியிரண்டாய் ஈற்றடி குறைந்
துவருவன குறட்டாழிசையெனப்படும்-எ-று, இரண்டடி யென்பததி
காரம் வருவித்துகாக்கப்பட்டது, குறட்டாழிசையெனினும், காழிசை
க்குறளெனினு மொக்கும், சீர்வகூர யறையிலாமையால் எனைத்துச்
சீரானும், அடியானும். வரப்பெறுமெனக்கொள்க, வ-று. “நன்னுவார்
வினை நையநாடொறு நற்றவர்க்கரசராயனானந், கண்ணினுடியே
யடைவார்கள் கற்றவரே, “நீலமாகடனீடுவார் திரைநின்றபோற்பொக்
கிப் பொன்றுமாங்கவை, காலம்பலகாலஞ்சென்றுஞ் செல்வரயாக்கை
சுழிதலுமே, எ-று, இவை ஈற்றடி குறைந்து இரண்டடியாய்ப் பலசீரா
ன்வந்தமையால், குறட்டாழிசை, செந்துறைப்பாட்டி. நிழிபும-எ-து.
அடியிரண்டாய் அளவொத்துவிழுமியபொருளும், ஒழுகிய வோசையு
மின்றி இவ்வாறே செந்துறைவெள்ளையிற்றிதைத்து வருவனவெல்லா
ஞ்செந்துறை-சு-திதைவுத்தாழிசைக்குறளெனப்படும்-எ-று. வ-று. “பின்
டியினீழ்மே யெருமான்பிடர்த்தலை, மண்டலந்தோன்று மால்வாழியன்

னாய், “அறுவார்க்குறுவனாப்பெற்றுங்கெளந்தி, மறுவறுபத்தினிபோல்
வையயினீரோ, இவை விழுமியபொருளும், ஒழுக்கியலோசையுமின்றி
இரண்டடியுந் தம்முளொத்தது வந்தமையிற் செந்துறைச் சிதைவுத்தா
ழிசைக்குறள். அங்கேழ்சந்தஞ்சிதைந்தகுறளங் குறளினத்தாழிசை
யே-எ-து, செப்பலோசையிற் சிதைத்துவேற்றுத் தனைதட்டுக் குறள்
வெண்பாவிற் சிதைத்துவருவன வெல்லாங்குறள்வெண்பாவிற்கினமா
கிய குறட்டாழிசையெனப்படும். “வண்டார்பூங்கோதை வரிவளைக்கை
த்திருறுதலாள், பண்டையலள்ளல்படி, இதுசந்தஞ் சிதைந்தாழிசை
க்குறள். என்னை “அந்தடிசுறையெனவுஞ் செந்துறைச்சிதைவுஞ், சந்தழி
குறளூந் தாழிசைக்குறளே, உரைத்தனவிரண்டுங், குறட்பாவினமே,,
என்பன யாப்பருங்கலம்.

மூன்றடியானுமுடிந்தடிதோறுமுடிவிடத்துத்
தான்றனிச்சொற்பெறுந்தண்டாவிருத்தம்வெண்டாழிசையே
மூன்றடியாய்வெள்ளைபோன்றிறுமூன்றிறிபேழுயர்வாய்
ஆன்றடிதாஞ்சிலவந்தங்குறைந்திறும்வெண்டிறையே.

இ-கை. வெளியிருத்தமும், வெண்டாழிசையும், வெண்டிறையுமா
மாறுணர்த்துற்று. மூன்றடியானு முடிந்தடிதோறு முடிவிடத்துத் தா
ன்றனிச்சொற்பெறுந் தண்டாவிருத்தம்-எ-து. மூன்றடியானுமுற்றுப்
பெற்று அடிதோறும், ஒருசொல்லே யிறுதிக்கட்டனிச்சொல்லாய்-
வருவது வெளியிருத்தமெனப்படும்-எ-து, மூன்றடியானுமென்ற வும்
மையால் நான்கடியானும் வரப்பெறுமெனக்கொள்க, தண்டாவிருத்த
மென்று சிறப்பித்தவதனால் நான்கீரடி யுட்பட்டடங்காது வேறாய்வரு
வது ஈண்டுத்தனிச்சொல்லெனக்கொள்க. என்னை “ஒரு மூன்றொரு
நான்கடியடிதோறும், தனிச்சொற்றழுவி நடப்பதுவெள்ளை, விருத்த
மெனப்பெயர்வேண்டப்படுமே, என்றார் காக்கைபாடினியார்-வ-று.“
கொண்டன் முழங்கினவாந் கோபம் பரந்தனவாலென்செய்கோயான்
வுண்டிவரிபாடவார்தனவம் பூத்தனவா லென்செய்கோயான், என்டி
சையுந் தோகையிருந்த கவியேங்கினவா லென்செய்கோயான்,, இது
மூன்றடியான் என்செய்கோ யானென்னுந் தனிச்சொற்பெற்று வந்த
வெளியிருத்தம். “ஆவாவென்றே யஞ்சின ராழ்ந்தாரொருசாரார்,கூ.
வென்றே கூவினிகொண்டாரொருசாரார், மாமாவென்றே மாய்ந்தனர்
நீந்தாரொருசாரார், ஏகீர்நாகினைச்செய்து மென்றாரொருசாரார்,, இது
நான்கடியாய் ஒரு சாரானென்னுந் தனிச்சொற்பெறுவந்த வெளியிரு,
த்தது. வெண்டாழிசையே மூன்றடியாய் வெள்ளைபோன்றிறும்-எ-து

மூன்றடியா யிற்றடிவெண்பாவேபோல முச்சீரடியானிடுவது வெண் டாழிசையென்றும், வெள்ளொத்தாழிசையென்றும், வழங்கப்படும்-
எ-று, என்னை “அடியொருமூன்றுவந் தந்தடிசிந்தாய், விடினது வெண் ளொத்தாழிசையாகும், என்பதியுட்ப்பருங்கலம், வ-று, “நண்பிதென்று
தீபசொல்லார் மூன்புரின்று முனிவுசெய்யார், அன்பு வேண்டிபவா,
இது மூன்றடியாசிரியத்தனையான் வந்தவெண்டாழிசை, மூன்றிழிபே
மூயர் வாயானடிதாஞ் சிலவந்தக் குறைந்திடும்வெண்மிறையே-எ-து,
மூன்றடிச்சிறுமையாய் ஏழடிப்பெருமையாய் இடையிடை நான்கடியா
னும், ஐந்தடியானும், ஆறடியானும்வந்து பின்பிற் சிலவடிசிலசீர்குறை
ந்துவருவன வெண்மிறையெனப்படும்-எ-று, ஆன்றடிதாமென்றுசிறப்
பித்தவதனால், முன்பிற்சிலவடியோ ரோசையாயும், பின்பிற் சிலவடி
மற்றோரோசையாயும், வருவனவொரு சார்வேற்றொலி வெண்மிறை
யெனக்கொள்க. என்னை “மூன்றடிமுதலா வேழடிகாரும்வந் தீற்றடி
சிலசில சீர்தபநிற்பினும், வேற்றொலிவிரவினும் வெண்மிறையாகும்
என்பதியுட்ப்பருங்கலம், வ-று, “குழவிசையவண்டினங்கள் கோழிலை,
செங்காந்தக்குலைமேற்பாய, அழலெரியின் மூழ்கினவாலந்தோ வளிய
வென்றயல்வாழ்மந்தி, கலுழ்வனபோனெஞ்சயர்த்த கல்லருவிதாடம்,
நிழல்வரை நன்னாடனீப்பனோவல்லன், இது நான்கடியாய் ஈற்றடியிச
ண்டும், இரண்டுசீர் குறைந்துவந்த ஒரொலிவெண்மிறை, “தாளாளால்
லாதார் தாம்பலராயக்காலென்னுமென்னும், யாளியைக்கண்டஞ்சியா
னைதன்கோடிாண்டும், பிவிபோற்சாய்ந்து விழும்பிவிற்பாங்கே, இது
மூன்றடியாய் ஈற்றடியிசண்டும் இரண்டுசீர் குறைந்துவந்தஒரொலிவெ
ண்மிறை “மூழ்க்குதினாக் கொற்கைவேந்தன் முழுதுலகுமேவல்செய
முறைசெய்சோமான், வழங்குதினல வரண்மாறன் மாச்செழியன்றாக்
கரியவைவேல்பாடிக்க, கலங்கிவின்றொலாங் கருதலாகாவணம், இலங்
குளாளிரண்டின விருகைவீசிப்பெயர்ந், தலங்கண்மம் லையிழந்தாட
வாடுமீவன், கொலங்கொள் பூந்தடங்கட்கேபுரிந்துவின்றொலாம், வில
ங்கியுள்ளந் தப்பினிந்துவேறாபவே, இது ஏழடியாய் முகவிரண்டடி
யும் அறுசீராய் ஒரோசையாய்ப், பின்பிலந்தடியும் நாதிராய் வேறோ
ரோசையாய்வந்த வேற்றொலிவெண்மிறை, ஐந்தடியானு ஆறடியானும்
வருவன யாப்பருங்கல விருத்தியுட்கண்டுகொள்க. மூன்றடியாய்வெண்
னையோன்றிறுத்தாழிசை மூன்றிழிபேழ் ஆன்றடிதாஞ் சிலவந்தத்தடி
ளவைகுறைந்து, தோன்றுந்துறை வெள்ளோதண்டாவிருத்தந் தனிச்
சொல்வந்து, மூன்றடியானு முடியுமுடியுமொர்நான்கினுமே, என்று
வெண்பாவிற்றினமாயி தாழிசை துறைவிருத்தங்கட்கு முறையானே
இலக்கணஞ்சொல்லாது தலைதொமாற்றமாகக் காரிகைசொல்லவேண்

ஐய தென்னையோவெனின், ஒருசார்வெண்ணிறையின் ஈற்றடியொன் றெருசீர் குறைந்துவருவன வுளதென்பதூஉம், வெள்ளொத்தாழிசை யின் முதலிரண்டடியு நான்குசீரான் வருமென்பதூஉம், சிந்தியல்வெ ண்பா பொருபொருண்மேன் முன்றடுக்கி வருவனவெல்லாம் வெள் ளொத்தாழிசையென்று வழங்கப்படுமென்பதூஉம், அறிவித்தற்குவே ண்டப்பட்டது. தலைமொற்றந்தந்து புணர்ந்துரைத்தலென்பது தந்தி ரவுத்தியாகலான்-வ-று. “வெறியுறுகமழ்கண்ணி வேந்தர்கட்காவினும் உறவுறவரும்வழி யுரைப்பனவுரைப்பன்மற், செறிவுறுதகையினர் சிற ந்தனரிவர்கமக், கறிவுறுதோழிலொன் நலலவைசொல்லன்மின், பிற பிறநிகழ்வனபின், இது ஈற்றடியொன்றொ ரு சீர்குறைந்துவந்த ஒரொ லிவெண்ணிறை. வெள்ளொத்தாழிசை மூகலிரண்டடியும் நார்சீராய் வருவது நண்பிதென்னு மிலக்கியத்துடன்கொள்க, “அன்னாயறங் கொளலங்கிளர்சேட்சென்னி, ஒன்னாருடை புறம்போலநலங்கவர்த்து, துன்னான்றுறந்துவிடல்-ஏடியறங்சொளலங்கிளர்சேட்சென்னி, கூடா ருடைபுறம்போல நலங்கவர்த்து, நீடான்றுறந்து விடல்—நாவாயறங் கொள லங்கிளர்சேட்சென்னி, மேவாருடைபுறம்போலநலங்கவர்த்து காவான்றுறந்துவிடல்,, இவை சிந்தியல்வெண்பா, ஒருபொருண்மேன் முன்றடுக்கி வந்தமையான் வெள்ளொத்தாழிசை, என்னை “ஈடி மூக் காலிசைகொள்கடந்து, மூன்றுடனடுக்கித்தோன்றி நெத்தாழிசை, என்னுர்மயேச்சுரர். (௬)

கொண்டன்முழங்கினவாவாவிருத்தங்குழிசைய
வண்டினம்வெண்ணிறைதாளாமுழங்கொத்தாழிசையே
நண்பிதென்றூர்கலிகொன்றைவெண்ணெருநீலநண்ணும்
பிண்டியறுவார்வண்டார்வெறிதாழிசைபெய்வளையே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின்வழியே வெண்பாவினகாட்டியஇல க்கியங்களை முதலினைத்துக்கொள்க.

கடையயற்பாதமுச்சீர்வரினேரிசைகாமருசீர்
இடைபலகுன்றினினைக்குறளெல்லாவடியுமொத்து
நடைபெறுமாயினிலைமண்டிலநடுவாசியந்தத்
தடைதருபாதத்தகவலடிமறிமண்டிலமே,

அகவலோசையோடளவடித்தாழியும், இயற்சோபயின்றும், அயற்சீர் விரவியும், தன்றிதைமுழுவியும், பிறதனைமயங்கியும், நிரைநடுவாசியவஞ் சியுரிச்சீர் வருதலில்லா ஆசிரியப்பாவினை, அடியானும், தொடையா

னும் ஓசையானும், பொருளானும், பெயர்வேறுபாடுணர்த்துவானெ
டுத்துக்கொண்டார் அவற்றுள், இக்காரிசை, நேரிசையாகிரியப்பாவும்,
இணைக்குறளாகிரியப்பாவும், நிலைமண்டிலவாகிரியப்பாவும், அடிமறிம
ண்டிலவாகிரியப்பாவுமாமாறுணர்த்துற்று. கடையயற்பாத முச்சீர்வ
ரினேரிசை-எ-து, ஈற்றயலடி முச்சீரான்லருவது நேரிசையாகிரியப்
பா-எ-து. என்னை “அந்தவடியினயலடிசிந்தடி, வந்தன நேரிசையாகிரி
யம்மே, என்பதியாப்பருங்கலம்,, வ-று. “நிலத்தினும் பெரிதேவானி
னுமுயாந்தன்று நீரினுமாரளவின்மேசாரம், கருங்கோற் குறிஞ்சிப்பூக்
கொண்டு, பெருந்தேனிழைக்கு நாடனெடுநட்பே,, இஃதீற்றயலடிமு
ச்சீரான் வந்தமையானேரிசையாகிரியப்பா. காழருசி நிலைபலகுன்றி
னினைக்குறள்-எ-து ஈற்றடியும், முதலடியும், ஒழிந்து இடையடிகள்
இரண்டும்பலவும், குறளடியானும், சிந்தடியானும், வருவன இணைக்
குறளாகிரியப்பா-எ-து, என்னை “அளவடியங்குமுமறிமுமாகிக், குறள
டிசிந்தடியென்று விரண்டுமிடைவா நிற்பதினைக்குறளாகும்,, என்றார்
காக்கைபாடியினியா-வ-று “நீரினறண்மையுந் தீயின்வெம்மையும், சார
ச்சார்த்து, தீரத்திருஞ், சாரளு-ன்கேண்மை, சாரச்சாரச்சார்த்து, தீர
த்தீரத்தீரப்பொலலாதே,, இது முகலடியும் ஈற்றடியுநாற்சீராய் இடை
யடி யிருசீரானும், முச்சீரானும்வந்த இணைக்குறளாகிரியப்பா. “சிறிய
கம்பெறினே யெமக்கியுமன்னே பெரியகடபெறினே,யாம்பாடத்தான்
மகிழ்துன்னுமன்னே, சிறுசோற்றானும், நனிபலகலத்தன்மன்னே,
பெருஞ்சோற்றானும், நனிபலகலத்தன்மன்னே, என்பாடு தடிபடுவ
ழியெல்லாம், எமக்கியுமன்னே, அம்பாடு வேனுழைவழியெல்லாம்,
தானிக்குமன்னே, நாந்தநாறுந்தன்கையால், புலவுகாறுமென்றலை தை
வருமன்னே, அருங்கலையிரும்பா ணரகன்மண்டைத் துளையூர்இ,இரப்
போர்கையுளும்போகிப், புரப்போர்புன்கண்பார்வைசோர, அஞ்சொ
னுண்டேர்ச்சிப் புலவர்நாவிற், சென்றுவீழ்ந்தன்றவன், திருநிறத்திய
ங்கியவேலே, அரசார்க்கெந்தை யாண்டுள்ளகொல்லோ, இனிப்பாடு
நருமில்லை, பாடுநருக்கொன்றிகுநருமில்லை, பனித்துறைப் பகன்றை
நறைகொண்மாமலர், சூடாதுவைகி யாங்குப்பிறர்க்கொன்றியாதுவியு
முயிர்தவப்பலவே,, இஃதிடையினையே யிருசீரடியு முச்சீரடியுமாய்
வந்தமையால் இணைக்குறளாகிரியப்பா, காமருசொன்று சிறப்பித்தவ
னாள் ஆகிரியப்பா நான்கிற்கும் ஏயென்னுமசைச்சொல்லானிறுவது
நெப்புடைத்து, பிறவெழுத்து மீறாய்வரப் பெறுமாயினு மெனக்கொ
ர்க. என்னை “அக்வீசையன வகவன்மற்றவை, ஏ ஓ ஈ ஆ வென்னை
யென்றிறமே என்றார் தொல்காப்பியனார், எல்லாவடியுமொத்துகடை
பெறுமாயி நிலைமண்டிலம்-எ-து, எல்லாவடியுந்தம்முள்ளவொத்து நர்

ந்சீரடியாய்வருவது நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா-எ-று. வ-று. “வேரல்லே
விவர்க்கோட்பலவின், சாரனாட்செவ்வியையாகுமதி, யாரஃதறிந்திசி
னோசாரம், சிறுகோட்டுப்பெரும்பழந்தாங்கியாங்கிவன், உயிர்தச்சி
றிது காமமோபெரிதே, இஃதெல்லாவடியும் நாற்சீராயனவொத்துவந்
தமையால் நிலைமண்டிலஆசிரியப்பா, மண்டிலமெனினும், நிலைமண்டில
மெனினுமொக்கும், நிலைமண்டில ஆசிரியப்பாவிற்சூ என்னென்னு
மசைச்சொல்லாநிறுவது சிறப்புடைத்துமற்றொருசாரொற்றினனும்
உயிரினனும், நராய்வரவும் பெறுமெனக்கொள்க, என்னை “ஒத்தவடி
த்கா யுளையாமாபொடு, நிற்பதுதானே நிலைமண்டிலமே, என்னென்கி
ளனியை யிரூப்பெறுதலு, மன்னபிறவு மந்தவிலெபற, நிற்கவும்பெ
றுஉ நிலைமண்டிலமே, என்றாராகலின், நடுவாநியந்தத் தடைதருபாத
த்தகவ லடிமறிமண்டிலமே-எ-று. எல்லாவடியு முதனடுவிறுதியாகவு
ச்சரிப்பினு மோசையும்பொருளும் பிதழயாது வருவதடிமறிமண்டில
ஆசிரியப்பா-எ-று, என்னை “மனப்படுமடிமுதலாபிரின்மண்டிலம்என்
பதியாப்பருங்கலம், “உரைப்போர்குறிப்பினுணர்வகையன்றி, யிடைப்
பான் முதலீமென்றிலைவதம்முண், மதிக்கப்படாதனமண்டிலயாப்பே,
என்றார்க்கைபாடினியார், வ-று, “சூரல்பம்பியசிறுகாந்யாரோ, சூராமக
ளிராணங்கினரோ, வாரலெனினேயானஞ்சவலே, சாரனாடீவரலாரே,
இஃதெல்லாவடியுமுதனடுவிறுதியாகவுச்சரிக்க, ஓசையும்பொருளும் பி
தழயாதுவந்த அடிமறிமண்டில ஆசிரியப்பா.

நேரிசையாகுநிலத்தினுமென்பதினைக்குறட்பா
நீரின்கிரியநிலமையதாநிலைமண்டிலப்பா
வேரலென்றாகும்வினாமலர்க்கோதைவில்லேர்துதலாய்
சூரல்பம்பென்பதடிமறியாகத்துணிந்தனரோ.

இவ்வுரைச் சூத்திரக் காரிகையின்வழியே ஆசிரியப்பா நான்கிற்குங்
காட்டிய இலக்கியங்களை முதனினைத்துக்கொள்க. (அ)

தருக்கியருழிசைமூன்றடியொப்பனநான்கடியாய்
எருத்தடிநெந்துமிடைமடக்காயுமிடையிடையே
கருக்கடியாயுத்துறையாங்குறைவிரெஞ்சீரகவல்
விருத்தங்கழிநெடினன்கொத்திறுவதுமெல்லியலே.

இ-கை. ஆசிரியத்தாழிசையும், ஆசிரியத்துறையும், ஆசிரியவிருத்த
முமா மாறுணர்த்து-ந்து. தருக்கியருழிசை மூன்றடியொப்பன-எ-று.
மூன்றடியாய்த் தம்முள்ள வொத்துவருவன ஆசிரியத்தாழிசை-எ-று.

தருக்கியலென்று சிறப்பித்தவதனால், அவை ஒரு மொருண்மேன் மூன்றக்கிவருவன சிறப்புடையன, தனியே வரப்பெறுமாபினுமெனக் கொள்க. என்னை “மூன்றடியொத்த முடிவினவாய்விடி, னுன்றவகவற் றுழிசையாகும்,, என்பதியாப்பருங்கலம். வ-று. “கன்றுருணிலாக் க ணிபுகுத்தமாயவன், இன்றுநம்மானுள் வருமேலவன்வாயிற், கொன் னைபந்தீர்க்குழல் கேளாமோதோழி. பாம்புகயிருக்கடல கடைந்தமாயவன், ஈங்குநம்மானுள் வருமேலவன்வாயில், ஆம்பலந்தீர்க்குழல் கே ளாமோதோழி கொல்லையஞ்சாரற் குருந்தொசித்தமாயவன், எல்லிந ம்மானுள் வருமேலவன்வாயில், முல்லையந் தீர்க்குழல் கேளாமோதோ ழி,, இவையொருபொருண்மேன் மூன்றக்கிவந்த ஆசிரியத்தாழிசை “வாணுநிமிர்ந்தனை வையகமளந்தனை, பான்மதிவிடுத்தனை பல்லுபி ரோம்பினை, நீன்றவண்ண நின்னினாகழொழுதனம்,, இது தனியேவ ந்த ஆசிரியத்தாழிசை. நான்கடியா யெருத்தடிநைந்து மிடைமடக்கா யு மிடையிடையே சுருக்கடியாயுந் துறையாம்-எ-று. “நான்கடியாய் ஈ ற்றியலடி குறைந்து வருவனவும் நான்கடியாயிற்றிய லடி குறைந்திடை மடக்காய் வருவனவும், நான்கடியா யிடையிடையே குறைந்து வருவனவு ம், நான்கடியாயிடையிடையே குறைந் திடைமடக்காய் வருவனவும், ஆரி யத்துறை. எ-று. நான்கடியாயென்பதனை யெல்லாவற்றினோடுங் கூட் டியிடையிடையே யென்பதனை யொருகாவிரதலையுங் கூட்டி மத்திமதிப மாகப் பெருகுநாத்துக்கொள்க. சீர்வரையறுத்திலாமையால் எனைத் துச்சீரானும், அடியாய்வரப்பெறுமெனக்கொள்க. வ-று. “கொப்பொ ருசான்யாற்றந் கல்லதொம்முள்ளி வருவிராயின், அனாயிருள்யாமத்த நெய்யே மஞ்சியகன்றுபோக, நனாயுருமேறு துங்கைவேலஞ்சுதம் மை, வரையரமங்கையர் வெளவுதலஞ்சுதம் வாசலையோ,, இது நான் கடியாய் ஈற்றயலடி குறைந்துவந்த ஆசிரியத்துறை. “வண்ணெர்ப்பூந்தா ர்வளங்கெழுசெம்பூட் செய்வடிவேபோலத், தண்டளிர்ப்பூம்பிண்டித் தழையேந்திமாவின் வித்சணந்தோன்யாரோ, தண்டளிர்ப்பூம்பிண்டித் தழையேந்திவந்துகம்,பண்டைப்பதிவி னவிப்பாங்குபடமொழிந்துபட ித்தோனன்றே,, இது நான்கடியாய் ஈற்றயலடி குறைந் திடைமடக்கா ப்வந்த ஆசிரியத்துறை “கொன்றார்ந்தமைந்த குருமுகத்தெழினிறக்கு ருதிக்கோட்டன விருந்தாட்பெருங்கைக் குன்றமுமென வன்றமுமெனக் குமுருகின்றன கொடுத்தொழில்வேழம், வென்றார்ந்தமைந்த வினங் கொளி யினம்பிறைத்துளங்கு வாளிலங்கெயிற் மழலுளைப்பருஉத்தா னதிரும் வானெனவெதிருங் கூற்றெனச் சுழலாநின்றன சுழிக்கண்யா னி,சென்றார்ந்தமைந்தசிறுதுதிவள்ளுகிர்ப்பொறியெருத் தெறுழ்வளிப்

லவுநாமழல்வாய்ப் புணலாமெனக் கணலாமெனப் புணையச் சின்னன்
 விமானேற்றை, என்றாங்கிவையிவை யியங்கலினெந்திற் தினிவாள்
 வண்டலந் தனிவரலெனத்தலை விலக்கலி னிறுவனா மிசையெறிஞ்
 சம்பிடை யிதுவென்னெனவது நோனூர்காவிர விடைகளவுளமது கற்
 ருரோதுங் கற்பன்றே, இதுநான்கடியாய் முதலடியு மூன்றாமடியும்
 தினுன்கு சேரயல்லாத வடியிரண்டும் பதினாறுசேராயிடை யிடைகு
 மந்துவந்த ஆசிரியத்துறை. “இரங்குயின்முழவா வின்னிசையாழ்தே
 ரு, அரங்கமணிபொழிலா வாடும்போலு மிளவேனில், அரங்கமணி
 பாழிலா வாமிமாயின், மரங்கொன்மணத்தகன்றார் கெஞ்சமென்செய்
 திளவேனில், இது நான்கடியா யிடைபிடை குறைந்திடை மடக்கா
 வந்த ஆசிரியத்துறை. என்னை “கடையதனயலடி கடையதபுரடையடி,
 வெறுமடக்காய் நான்கடியாகி, பிடைபிடை குறைவமகவற்றுறையே
 என்பதியாப்பருங்கலம். குறைவிறெசீ ரகவல் விருத்தங்கழிநெடி னு
 ரகொத்திவது-எ-து, கழிநெடிநெடிநான்காய்த் தம்முள்ளவொத்துவ
 டுவன ஆசிரிவிருத்தம் எ-று. குறைவிறெல்சீரென்றுசிறப்பித்தவதனா
 டு-என்கிரின்மிக்கசீரான்வந்த அடியெய்லாஞ் சிறப்பிலவெனக்கொள்
 வ-று. “விடஞ்சுழாவினிடைதுடங்க மின்னாள்விசி வினாயார்வேங்
 டஞ்சுழாடன் காளிங்கன் கதிர்வேல்பாடொதங்கி, வடஞ்சேர்கொ
 டகை மலைதாந்தாம் வடிக்கண்ணீ லமலர்தாந்தாக், தடந்தோளிரண்டும்
 வய்தாந்தாமென்னுந் தன்கைத் தண்ணுமையே, இஃ தமுசீர்க்கழிநெ
 டிலடி யான்வந்த ஆசிரியவிருத்தம். கணிகொண்ட-எ-து, எழுசீர்க்கழி
 நெடிலடி யான்வந்த ஆசிரியவிருத்தம். மூவடிவினல்-எ-து. எண்சீர்க்
 கழிநெடிலடி யான்வந்த ஆசிரியவிருத்தம். இடங்கைவெஞ்சிலை-எ-து
 என்பதின்சீர்க்கழிநெடிலடியான்வந்த ஆசிரியவிருத்தம். கொங்குதங்கு
 ர-து, பதின்கீர்க்கழிநெடிலடி யான்வந்த ஆசிரியவிருத்தம். என்னை
 கழிநெடிலடி நான் கொத்திரின் விருத்தமே, தழியாமரபிள தகவலா
 நம், என்பதியாப்பருங்கலம். மெல்லியலே-எ-து. மகடேமுன்னிலை

கன்றுகுணில்வா னுறத்தாழிசையாங்கரைபொருகான்
 என்றதும்வண்டுளர்பூந்தாரிசங்குசூயின்முழவாக்
 கொன்றாரந்தமைந்தவகவற்றுறைகுறையாவிருத்தம்
 பின்முழுமுழவிவிடங்கணிமூவடிவாகியவே.

இவ்வகாச் சூத்திரக் காரிகையின்வழியே ஆசிரியப்பா வினங்கட்கு
 காட்டிய இலக்கியங்களை முதலினைத்துக்கொள்க. (க)

தாவொன்றுதாழிசைமூன்றுதனிச்சொற்கரிதகமாய்
நிரலொன்றினேரிசையொத்தாழிசைக்கவிநீர்த்தினாபோல்
மரபொன்றுநேரடிமூச்சீர்குறனடுவேமடுப்ப
தாவொன்றுமல்குலதம்போதரங்கவொத்தாழிசையே.

துள்ளலோசைத்தாய், நேரீற்றியற்சீரும், நிராநடுவாகிய வஞ்சியுரி
த்தீரும் வாராது, நிராமுதலாகிய வெண்பா வரிசசோமிக்கு நேரடித்தா
ய்க் கவித்தளையும், அயற்றளையுந்தட்டுத் தரவுதாழிசையென்னு முத
லுறுப்பும், அராகம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல் கரிதகமென்னுந்
தளையுறுப்பு முடைத்தாப், ஒத்தாழிசைக்கவி, வெண்கவி, கொச்சகக்
கவியென்னும் வேறுபாட்டாற்கிடந்த, கவிப்பாக்களை உறுப்பினும்,
ஓசையானும், பொருளானும், பெயர்வேறுபாடுணர்த்துவர் எனெத்து
க்கொண்டார், அவற்றுள், இக்காரிகை, நேரிசையொத்தாழிசைக்கவிப்
பாவும், அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக் கவிப்பாவுமாமாறுணர்த்து-ற்
று. தாவொன்று தாழிசைமூன்று தனிச்சொற்கரிதகமாய்நிரலொன்றி
னேரிசை யொத்தாழிசைக்கவி-எ-து, முன்னொருதரவுவந்து, அதன்பி
ன்பு மூன்றுதாழிசைவந்து, அதன்பின் னொருதனிச்சொல்லவந்து, அத
ன்பின்னொசிரியத் தானாவது, வெண்பாவானாவது, ஒருகரிதக வுறுப்புப்
பெற்றுவருவது நேரிசையொத்தாழிசைக்கவிப்பா-எ-று. தாவெனின
ம், எருத்தமெனினுமொக்கும். தாழிசை யெனினும், இடைநிலைப்பா
ட்டெனினுமொக்கும். தனிச்சொலெனினும், விட்டிசையெனினும்,
கூனெனினும், தனிநிலையெனினுமொக்கும் கரிதகமெனினும், மடக்கி
யலெனினும், வாரமெனினும், வைப்பெனினும் போக்கியலெனினு
மொக்கும். என்னை, “தத்து முன்னிற்றலிற் நரவேதாழிசையொத்தாழி
ந்திறினஃ தொத்தாழிசையே, தனிதரநிற்றலிற் தனிச்சொற்குனிதினா,
நீர்ச்சுழிபோலநின்று கரிந்திறுதலிற், சோர்ச்சியில்புலவர் கரிதகமெ
ன்பு, என்று காரணக்குறிசொன்னொரு முளொனக்கொள்க. இனித்தர
வுதாழிசைகட் கடிவரையறையாமாறு சுருங்கிற்று மூன்றடியென்னுந்
காரிகையுட்போக்கிச் சொல்லுதும்-வ-று. “வாணெடுங்கண்பனிகூரவ
ண்ணம் வேறுபத்திரிந்து, தோணெடுத்தகைதறந்து துன்பங்கூர் பசப்.
பினவாய்ப், பூனெடுங்குழலை கண்டும்பொருட்பிரிதல் வலிப்பயவோ,
இதுதரவு-சுருடையகடுங்கடங்கள் சொலற்கரியவென்பவாற், பீருடை
யநலந்தொலையப் பிரிவாரோபெரியவனோ.—சேணுடைய கடுங்கடங்கள்
சொலற்கரியவென்பவால், நானுடையநலந்தொலைய நடப்பாரோ நல
மிலனோ — சிலம்படைந்தவெங்கானஞ் சிலிலவேயென்பவாற், புலம்பு
டைந்த நலந்தொலையப்போவாரோ பொருளில்னோ, இவை மூன்றுந்தர

ழிசை, எனவாங்கு, தனிச்சொல், அந்நெனுநிலராய்ப் பொருள்வயி
ற்பிரிவோர், பன்னெடுங்காலநாமவாழியர், பொன்னெடுந்தேரோடுந்
தானையின்பொலிந்தே, இதுசுரிதகம். தரவுமூன்றடியாய்த் தாழிசைமூ
ன்றுமிரண்டிரண்டடியாய்த்தனிச்சொற்பெற்று மூன்றடியாசிரியச்சுரி
தகத்தாலிற்ற நேரிசையொத்தாழிசைக்கலிப்பா, வெள்ளைச்சுரிதகத்தா
லிற்றனயாப்பருங்கல விருத்தியுட்கண்டுகொள்க என்னை “தரவுதாழி
சை தனிச்சொற்குரிதக மெனுநான்குறுப்பின தொத்தாழிசைக்கலி,
என்றாகலின். “தரவொன்றாகித் தாழிசைமூன்றுய்த், தனிச்சொலி
டைகிடந்து சுரிதகத்தமுவ, வைத்தமபின் தொத்தாழிசைக்கலி, என்
றார் மயேச்சுராரீர்த்தினைபோன், மரபொன்றுநேரடி. முச்சீர்குமுணடு
வேமடுப்பத்து அம்போதாங்கவொத்தாழிசை-எ-து. கணாசாரக் கணா
சார வொருகாலைக்கொருகாற் சுருங்குவருகின்ற நீர்த்தாங்கம்போல
நாற்சீரடியும், முச்சீரடியும், இருபீரடியுமாகிய அசையடிகளைத் தாழி
சைக்குந் தனிச்சொற்கு நடுவேதொடுத்துத் தரவுதாழிசை அம்போத
ாங்கம் தனிச்சொல் சுரிதகமென்னும் ஐந்துறுப்புடைத்தாய்வருவது
அம்போதாங்க ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா - எ-து. அரவொன்றுமல்குல்-
எ-து. மகடேமுன்னிலை, மரபொன்று நேரடியென்று சிறப்பித்தவத
னால், அசையடிதான் ஈரடியாவிரண்டும், ஓரடியான்கும், முச்சீரா
லெட்டும், இருசீராற்பதினுமாய்வருவது சிறப்புடைத்து எட்டிம்ப
தினுமென்று சொல்லப்பட்டன, நான்குமெட்டிமாகச்சுருங்கி வாய்
பெறுமாயினுமெனக்கொள்க. என்னை, “ஈரடியிரண்டு மோரடியான்கு
முச்சீரெட்டு மிருசீரிரட்டியு, மச்சீர்குறையினு மம்போதாங்கம், என்
றாகலின், அம்போதாங்கமெனினும், அசையடியெனினும், பிரிந்தி
சைக்குறளெனினும், சொற்சீரடியெனினும், எண்ணெனினுமொக்கும்
என்னை, “அனையவாகியவசையடி. நான்குந், தனியொடுதாழிசை யிடை
வருமென்ப, அவற்றைப்பேரொண், அளவெண், இடையெண், சிறற்ற்
ண்ணென்றுபெயரிட்டு வழங்குவாருருளர்-வ-று, “கெடலருமாமுனி
வர்கிளர்ந்துடன்றொழுதேத்தக, கடல்கெழுக்கைகடலிற் கலங்கொளி
ரும் வாவுளைய, அழலவிர்கழல்செங்க ணரிமாவாய்மலைந்தானைத், தா
ரொடுமுடிபிதிரத் தமனியப்பொடிபொங்க, னார்புனலிழிகுருதி யகலி
டமுடனெனப்பச், கூருகிரான்மார்பிடந்த கொலைமலிதடக்கையோய்-
இது தரவு, முரசுதிர்வியன்மதுரை ருமுனாடத் தலைபனிப்பப், புனா
தொடித்திரடிண்டோட்போர்மலைத் த மறமல்லர், அடியொடு முடியிறு
ப்புண் டயாந்தவாநிலஞ்சேரப், பொடியெழுவெங்கனத்துப்புடைத்தது
நின்புசுழாமோ, கலியொலிவியனுலகங் கலந்துடனென்கடுங்க, வலியிய

லவிராழி மாமெதிர்ந்தமருட்சோர்வு, பாணுகாருடம்போடு மறம்பிற்
 ரவெதிர்கலங்கிச், சேணுபரிருவிகம்பிற் செகுத்ததுவின்னிநாமோ
 படுமணியின் கொகள் பரந்தாட ரிதிக்கோடக், கடுமுரனெதிர்மலைத்தகா
 ரொலியெழிலேறு, வேரினெழுநுப்பொசியவிற்புறமுடவெறுக ஏறு
 மலிபெருந்தொழுவி லிறுத்ததுவின்னிகலாமோ, இவைமுன்னுந்தாழி
 சை—இலங்கொளிமரசுத மெழின்மிகுதியன்சுடல், வலம்புரித்தடக்கை
 சின் மாஅவின்னிதம், விரிபினாககொங்குமம் வெந்தெரிபகம்பொ
 ணும், பொருகலிதட்டோய் புணையுசின்னுடை, இவைநாற்றோடியிரண்
 டம்போதரங்கம், இவைபேயொடை, “என்கவாகுந் புடி கன லுஞ்சென்
 னியை” தண்கடருறுபகை தவிர்த்தவாழினை, ஒசியியலுயண மொங்கு
 யகொடியினை, வசிகிஞ்சுகட மாறறியவடியினை, இவையோரடிநான் கம்
 போதரங்கம், இவை அளவெண் போரவுணர்சுடந்தோய்நீஇ, புணா
 மருதம்பினந்தோய்நீஇ, நீரகலமளந்தோய்நீஇ, நிழற்குழம்படையோ
 ய்நீஇ, இவை முசுசீரடிநான்கம்போதரங்கம் இவைவரிடையெண், லாழி
 நீஇ உலகுநீஇ உருஉநீஇ, அருஉநீஇ, ஆழிநீஇ, அருஞ்நீஇ, அமுழநீஇ
 மறமுநீஇ, இவையிருசீரோரடி எட்டம்போதரங்கம், இவை சிற்பெண்
 ளனவாங்கு, தனிச்சொல், அடுதிமலொருவகிற் பாவுறுமெங்கொடை,
 தொடுகழற்கொ, மெழுப்பகடெழினைமாப்பிற், கயலொடுகலந்த சிலை
 யுடைக்கொடுவிரிப்புபலுறந்தடக்கைப் போர்வேலசக்தன், தொண்ட
 முதிர்கடலுலகமுழுதுடன், ஒன்றுபுரிதிதிரி யுருடமுலவானெனவே,
 இதுகரிதகம், இவ்வெட்டிமபதினாறுமென்று சொல்லப்பட்ட முச்சீர
 டியும், இருசீரடியும், நான்குமெட்டுமாயவந் அம்போதரங்க ஒத்தா
 ழிசைக்கலிப்பா. “லங்கிளாதிருமணியு நன்பொணனுங் குறித்தமுதர்,
 இலங்கெயிற்றழலரி மானெருததஞ்சோணெயின்மேல், அநுபுடையு
 யக்கரச ரிணைக்கவரியெடுத்தசைப்ப, விரிதாமற் துயலவருடம் வெண்
 குடை மூன்றுடனிறற, வண்டாற்ற நாற்காதம் வகைமாணவுயர்க்
 தோங்கும், தண்டளிர்ப்பூம்பிண்டிக் கீழ்த்தகை பெறவிறழிருந்தனையே
 என்னும் அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக்கலிப்பாவினுமொட்டும் பதி,
 னாறுமென்று சொல்லப்பட்ட அம்போதரங்கக் குறையாதேவந்தவா
 டுடாப்பருங்கலவிறுத்தபுட்கண்டுகொள்க. என்னே. “நீர்த்தினாபோல
 நிரலேமுறைமுறை, யாக்கஞ்சுருங்கி யசையடிதாழிசை, விட்டிசைவி
 ரியத் தொடுத்துச்சுக்கரிதகற் தாக்கித்தொடுத்த தாவினோடெனவும், பாப்
 புற்றமைந்த வம்போதரங்கம், எவருர் காக்கையாடினியர்.

வானெடுக்கண்பரிகேரிசையாகுமதர்த்திருண்டு

சேணுறவோடிக்குழையிடறிச்செருச்செய்யும்விழி

நாணுந்திருவுமறிவுஞ்செய்வுமுடையநல்லாய்
ஏனுங்கெடலருமாமுனியப்போதரங்கமென்னே.

இவ்வுகைக்குத்திரக்காரிகையின்வழியே நேரிசையொத்தாழிசைக்க
வீப்பாவிற்கும், அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக்கவிப்பாவிற்குங்காட்
டியுஇலக்கியங்களை முதனினைத்துக்கொள்க. (ய)

அசையடிமுன்னராகம்வந்தெல்லாவுறுப்புமுண்டேல்
வசையறுவண்ணகவொத்தாழிசைக்கவிவான்றோதட்
டிசைதனதாகியும்வெண்பாவியைபுதுமின்பான்மொழியாய்
விசையறுசிந்தடியாவிறுமாய்விடினவெண்கவிப்ய.

இ-கை. வண்ணகவொத்தாழிசைக்கவிப்பாவும், வெண்கவிப்பாவும்
மாறுணர்த்துற்று, அசையடிமுன்னராகம்வந்தெல்லாவுறுப்புமுண்
டேல் வசையறுவண்ணகவொத்தாழிசைக்கவி-எ-து, அம்போதரங்கவு
றுப்பிற்குந்தாழிசைக்குருடுவே அராகவுறுப்புப்பெற்றுத்தரவு, காழிசை
அராகம், அம்போதரங்கம், கனிச்சொல், கரிதகமென்னு மாறுறுப்பினை
யுமுடைத்தாய் வருமெனினது வண்ணகவொத்தாழிசைக்கவிப்பாவெ
னப்படும்-எ-று, அராகமெனினும், வண்ணகமெனினும், முடுகியலெ
னினும், அடுக்கியலெனினுமொக்கும், வசையறுவண்ணகமென்று சிற
ப்பித்தவதனால், அராகவுறுப்புத்தானளவடி முதலாகிய எல்லாவடியா
னும், வரப்பெறுமெனக்கொள்க. அடிவரையறையாவது சிறுமைநான்
கடி பெருமையெட்டடி இடை ஐந்தடியானும், ஆறடியானும், ஏழடி
யானும், வரப்பெறுமெனக்கொள்க. என்னை “அளவடிமுதலா வளைத்
தினுநான்கடி, முதலாஃசீரட்டியு முடுகியனடக்கும்,, என்றாரகவிந்
வ-று. விளங்குமணிப் பசும்பொன்னின் விசித்தமைத்துக் கதிர்கான்று
னளங்குமணிக்கனை சுழற்காற்றறு மலர்நறும்பைந்தார்ப், பருஉத்தடக்
கை மதபாணைப் பனையெருத்தின்மிசைத்தோன்றும், குருஉக்கொண்
டமணிப்பூண்டுப் குறைபிரந்து முன்னுட்கண், மாயாதவனப்பினையாய்
மகிழ்வார்க்குமெல்லார்க்கும், தாயாதித் தலையளிக்குந் தண்டுறைபூ
கேள். இது தவறு. காட்சியாற்சுலப்பெய்தி யெத்திறத்துக் கதிர்ப்பாகி,
மாட்சியார்க்குரியா மரபொத்தாய் காவினும், பினிகலம்மெரிதெய்தி
ப் பெருத்தடத்தோள்வனப்பழிய, அணிகலந்தனியெவந்தருளுவதுமரு
ளாமோ. அன்பிலுலகிற்சுலையிவினைப்பிழிதின்றிப், பொன்புனைபூ
ணாகம் பசப்பெய்தப்பொழிவிட்த்துப், பெருவகைத்தோளருளுதற்கிரு
னிடைத்தமியையாய்க், சுருவகைத் தோள்கதிர்ப்பிக்குங் காதலுங்காக
லோ, பாங்கனையேவாயிலாப் பல்சாலும்வந்தொழுதுத், தேங்காதகா
வினையுந் தெனியாதவிறுளிடக்கடி, குடவகைவெய்த் தோளினைகள் கு

நிர்ப்பிப்பான்றமியையாய்த், தடமலர்த்தாராளு லீன்றகுதியுந்தகுதி யோ. இவைமூன்றுத்தாழிசை. தாதுறுமுறிசெறி தடமல ரிடையிடை தழலென விரிவனபொழில், போதுறுநறுவினா புதுமலர்தெரிதருகரு நெய்தல் விரிவனகழி, தீதுறுதிமறு கெனநனிமுலிவன துணையொ டிபிணைவனதுறை. மூதுறுமொலிகளி னுனாதருதினாயொடு கடிதொட ர்புடையதுகடல். இவைநான்கும் அராகம். கொடுத்திறலுடையன னறவேறுகோட்பதனால், இடுங்கழிவிராவருதல வேண்டாவென்றிசைத் திலமோ. கருநிறத்துறுதொழிற கராமப்பரிதுடைமையால், இருணிற த்தொருகாளி விராவாரென்றிலமோ இவைநாற்சீரடிபிரண் டம் போதாங்கம். நானொடுகழிற்கன்றூற் பெண்ணாசி நலத்தகையே, துந் சலுமொழிந்தன்றூற் நெழுத்தோளி கடங்கண்ணே, அற்றொடுகழிந் தன்றூ லாரிருளுமாயிழைக்கே, நயப்பொடுகழிந்தன்றூ ன்னவது நன் னுத்தற்கே. இவைநாற்சீரோரடி நான்கம்போதாங்கம். அத்திறத்தால்சை ந்தனதோள். அலர்த்தற் கு மெய்தனகண். பொய்த்துணையாற் புலர்த்த துருகம். பொன்னிறத்தாற் போர்த்தனமுலை. அழலினுசைத்ததுகை அணியிலொசிந்ததிடை. குழலினுனிமிரததுமுடி. குறையினுந் கோடி ற்றுநிறை. இவைமுச்சீரோரடி யெட்டம்போதாங்கம். உட்கொண்டத கைத்தொருபால். உலகறிக்க வலத்தொருபால். கட்கொண்டதுளித் தொருபால். கழிவெய்தும்படித்தொருபால். பரிவுறுஉந் தகைத்தொ ருபால். படிவுறுஉந் பசப்பொருபால். இரவுறுஉந் தயொருபால், இளிவந்த வெளிற்றொருபால், மெலிவுறுஉந் தகையொருபால். விள ர்ப்புவந்தடைத்தொருபால். பொலிவுசென்றகன்றொருபால். பொறை வந்துகூர்த்தொருபால். காதலீற்குறிப்பொருபால். கட்படாத்துயொ ருபால், ஏதில்சென்றலீனந்தொருபால். இயனுணிற்செறிவொருபால். இவை யிருசீரோரடிப் பதினாறம்போதாங்கம், எனவாங்கு தனிச்சொ ல். இன்னதிவ்வழக்க மித்திறமியணல, மென்னவுமுன்னுட் மின்னயா கிற், கலந்தவணிலைமை யாயுறுநலந்தகத்தினையொடுகெழீஇய தலையவி ழ்கோதைடைக், கற்பொடுகாணிபயாமே, பொற்பொடுபொலிகளும் பு ணர்ச்சிதானே, இது சுரிதகம். ஆறுறுப்புங்குறைவின்றிவந்த வண்ண கவொத்தாழிசைக்கவிப்பா. என்னை. “அச்சொலப்பட்ட வுறுப்போட ராகவடி, வைத்தநடையது வண்ணகமாகும், என்றார் காக்கைபாடினி யார். வான்றளைதட் டிசைதனதாகியும் வெண்பாவியைந்தும், விசைய றுசிந்தடியாலிறு மாய்விடினவெண்கலியே-எ-து, கலித்தளை தட்டுக்க வியோசை தழுவிடும், வெண்டளைதட்டு வெள்ளோசைதழுவிடும் வந் து ஈற்றடி முச்சீரானிதுமெனினது வெண்கலிப்பாவென்றும், கலிவெ ன்றாவென்றும் வழங்கப்படும்-எ-து இன்பான்மொழியாய்-எ-து. மக

உழுன்னிலை. விசையறுசித்தடி யென்று சிறப்பித்தவதனால், வேற்றுத்தனையுட டிருகிவரவும்பெறும். வ-று வாளாரந்தமழைத்தடங்கண் வன மலைமேல் வம்பனுங்குச், கோளாரந்தபூணகம் குழைபுரளக்கோம். டெருத்திள், மாலையாழ்குந்தலார் வரன்முறையான்வந்தேத்தச், சோலையாழ் பிண்டிக்கிழ்ச் சூழந்தவர்தஞ் சொன்முறையான், மனையறமுந் துறவறமு மண்ணவர்க்கும் விண்ணவர்க்கும், வினையறக்கும் வகைதெரிந்து விடொடு சுட்டிவையுரைத்த, தொன்மைசால் கழிகுணத்தெந் துறவரகைத்தொழுதேத்த, நன்மைசால் விடெய்துமாறு, இது தன்றையோனும், துள்ளலோசையானும், வந்தவையான் வெண்கலிப்பா- “சுடர்த்தொழி னுளைய செருவிலயாமாடு, மண்சிற்றிற்காழிற் சிதையா வா. ர்ச்சியபொற், கோசைபறிந்துவரிப் பந்துகொண்டோடி, நோதக்க செய்புஞ் சிறுபட்டிமேலோர்நான், அன்னையும்யானு மிருந்தேமாவில் லுளே, உண்ணுநீர்வோட்டே னெனவந்தாற்கண்ணை, அடர்பொற்சிரக த்தால் வாங்கிச்சுடரிழாய், உண்ணுநீருட்டிவாவென்று னெனயானும், தன்னையறியாது சென்றேன்மற்றென்னை, வளைமுன்கைபற்றி நவியத் தெருமந்திட், டன்னாயிலனொருவன் செய்ததுகாணென்றேனா, அன்னையறியப்படர்தரத்தன்னையான், உண்ணுநீர்வித்தினு னென்றேனாவன்னையும், தன்னைப்பறம்பழித்து நீவமற்றென்னை, சடைக்கண்ணாற்கொல் வான்போ னோக்கி நகைக்கூட்டஞ், செய்தானக்கள்வன்மகன், இது வெண்டனையுட டி வெள்ளோசைதழுவி யொருபொருண்மேல்வந்தமை யாற் கலிவெண்பா. என்னை. “ஒருபொருளுதலிய வெள்ளடியியலாற், நிரிவின்றிமுடிவது கலிவெண்பாட்டே, என்றார், தொல்காப்பியனார். “வெண்டனைய தன்றையென்றிருதன்மையின், வெண்பாவியலதுவெண்கலியாகும், என்றார் காக்கைபாடினிபார். இனிப்பிறதனையான்வருமாறு “ஏர்மலர்நறுங்கோசை யொருத்தலைப்ப விறைஞ்சித்தன், வார்மலர்த் தடங்கண்ணார் வலிப்பட்டுவருத்திபவென், தார்வலையகன்மார்வன் றனிமையை யறிபுக்கொல், சோமலிகொடியிடைசிறந்து, இது ஆசிரியத்தனையானும், தன்றையானும் வந்த வெண்கலிப்பா. பிறவும் யாப்பருங்கல விருத்தியுட்கண்டுக்கொள்க.

வின்றுவிளங்குமணிப்பசும்பொன்னிறமாறுபுழும்
ஒன்றியவண்ணகவொத்தாழிசைக்ககலியோசைகுன்றுத்
துன்றியலாளார்மழையுஞ்சுடர்த்தொடஇயேர்மலரும்
என்றிவைவெண்கலிப்பாவிற்குலக்கியமேந்திழையே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின்வழியே அம்போதாங்கவொத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்கும், வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்கும்,

வெண்கலிப்பாவிற்குங் காட்டிய இலக்கியங்களை முதலினைத்துக் கொ
ள்க. (மக)

தரவேதரவிணைதாழிசைதாமுஞ்சிலபலவாய்
மரபேயியன்றுமயங்கியும்வந்தனவாங்கமைத்தோள்
ஆர்வேரகலசகுலம்போடுங்கண்வம்பேறுகொங்கைக்
குரவேகமழ்தமுலாய்கொண்டவானபெயர்கொச்சகமே.

இ-கை. தரவுகொச்சகக் கலிப்பாவும், தரவிணைக்கொச்சகக்கலிப்பா
வும், சிஃறாழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவும், பஃறாழிசைக் கொச்சகக்
லிப்பாவும், மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவு மாமாறுணாத்து-ற்று த
ரவேதரவிணைதாழிசை தாமுஞ்சிலபலவாய் மரபேயியன்று மயங்கியு
ம்வந்தன-எ-து, ஒருதரவுவந்தும், இரண்டு தரவுவந்தும், தாழிசைசிலவ
ந்தும், தாழிசைபலவந்தும், தரவு, தாழிசை, அராகம், அமபோதரங்
கம், தனிச்சொல, சுரிதகமெனலுமாறு மயங்கியும், தம்முண்மயங்கியும்,
வெண்பாவினோடும், ஆசிரியத்தினோடும்மயங்கியும், வருவனவெல்லாங்
கொச்சகக்கலிப்பாவென்று பெயரிட்டுவழங்கப்படும்-எ-து, சொல்லி
ன்முடிவின்பொருண்முடித்தல - எ - து, தந்திரவுத்தியாகளின் தரவு
கொச்சகமுதலாயின அபபெயரானே வழங்கப்படுமெனக்கொள்க ஒரு
தரவுவந்தால தரவுகொச்சகக்கலிப்பாவென்றும், தரவிணைதாய்வந்
தால் தரவிணைக் கொச்சகக்கலிப்பாவென்றும், சிலதாழிசைவந்தால
சிஃறாழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவென்றும், பலதாழிசைவந்தால பஃ
றாழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவென்றும், தம்முண்மயங்கியும், பிறவற்
றினோடும்மயங்கியும், வருவனவெல்லா மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா
வென்றும், வழங்கப்படும், தாமுமென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால
தனிச்சொல்லும், சுரிதகமும், இடையிடவரப்பெறுமெனக்கொள்க,
மரபேயியன்றுமென்று சிறப்பித்தவதனால, வரலாற்றுமுறைமையோ
டுங்கூட்டிக்கலியுறுப்பில்மிக்கும், குறைந்தும், பிறழ்ந்தும், உறழ்ந்தும்,
மயங்கியும், கலியுள்வாராவென்ற நேரீற்றியற்சீரும், நிரைடுவாகிய
வஞ்சியுரிச்சீரும், ஐஞ்சீரடியும், வந்தொத்தாழிசைக் கலிப்பாக்களோ
டொவ்வாது வருவனவெல்லாம் மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவெ
ன்று வழங்கப்படும்-எ-து, வாங்கமைத்தோள்-குமுலாய்-எ-து, மகேஉ
முன்னிலை, கொண்டவான்பெயர் கொச்சகமே-எ-து, இதுதிவிளக்கெ
னக்கொள்க-வ-று, “செல்வப்போர்-ஒளித்ததே, எ-து, சுரிதகமில்லாத
தரவு கொச்சகக்கலிப்பா, “குடநிலை-சென்றவாரே, இது தனிச்சொல்
லுஞ் சுரிதகமும், பெற்றுவந்ததரவு கொச்சகக்கலிப்பா, “வடிவுடை
நெடுமுடி வானவார்க்கும்வெலற்கரிய, கடிபடுநுழம்பைந்தார்க்காவலர்க்

குங்காவலனும், கொடி படுமணிமாடக் கூடலார்கோமானே இது தரவு
எனவாங்கு, தனிச்சொல், துணைவனைத்தோ ளிவண்மெலியத் தொன்
னலந் தொடர்புண்டாக், துணைமலர்த்தாரருளுமே விதுவிதற்கோர்
மாறென்று, துணைமலர்த்தடங்கண்ணுர் துணையாகக்கருதாரோ, இதுத
ரவு-அதனால், தனிச்சொல், செவ்வாய்ப்பேதையிவழித்தெவ்வாரூங்
கொலிஃ தெண்ணியவாமே,, இது இடையிடைத் தனிச்சொற்பெற்று
ஆசிரியச்சுரிதகத்தாவிற்ற தாவினைக்கொச்சக்கலிப்பா, சுரிதகமில்லா
ருது வந்தவழிக்கண்டுகொள்க, “பருஉத்தடக்கைமதயானைப் பணையெ
ருததின் மிசைத்தோன்றிக், குருஉக்கொண்ட வெண்குடைக்கீழ்க்கு
டைமன்னர் புடைகுழப், படைப்பரிமான் றேரினெடும் பரந்துவலும
றுகினிடைக், கொடித்தானையிடைப்பொலிந்தான் கூடலார்கோமானே
இது, தரவு, ஆங்கொருசார், உச்சியார்க்கிறைவனுபுலகமெலாங் காத்த
லிக்கும், பச்சையார்மணிப்பைம்பூட புரந்தரனுப்பாவித்தார், வச்சிரங்
காணுத காரணத்தான் மயங்கினோ—ஆங்கொருசார், அக்காலமணிநி
லாகாத் தருவனாயாற் பனிதவிர்த்து, வக்கிரனைவடிவழித்த மாயவனு
ப்பாவித்தார், சக்கரங்காணுத காரணத்தார் சமழ்த்தனோ—ஆங்கொ
ருசார், மால்கொண்ட பகைதணிப்பான் மாத்தடிந்து மயங்காச்செங்
கோல்கொண்ட சேவலங்கொடியவனுப் பாவித்தார், வேல்கொண்டநி
ன்மையால் விம்மிதராய் நின்றனோ—இவை, மூன்றுந்தாழிசை, அஃ
தான்று - தனிச்சொல்கொடித்தேர்த்தோன்றல் கொற்கைக்கோமான்,
நின்புகழொருவன்செம்பூட்சேள, என்ருநியறிந்தனர் பலோதானும்,
ஐவருளொருவனென் றறியலாகா, மைவனாயானே மடங்காவென்றி,
மன்னவன் வாழியென்றேத்தத், தென்னவன்வாழி திருவொடும்பொ
லிந்தே,, இது சுரிதகம், இது நான்கடித்தரவும், மூன்றடித்தாழிசை மூ
ன்றும், சுரிதகமுமாய் இடையிடைத்தனிச்சொற்பெற்று நேரிசையொ
த்தாழிசைக் கலிப்பாவிற் சிறிதுவேறுபட்டு வந்தமையாற் சிஃருழிசை
க்கொச்சக்கலிப்பா, “தண்மதியேர்முகத்தானைத் தனியிடத்துநனிகண்
டாக், குண்மதியு முடை நிறையு முடன்றனா முன்னுட்கட், கண்மதி
யொப்பிவையின்னிக் காரிகையை நிறைகவர்ந்து, பெண்மதியின்மகிழ்ந்
தநின் போருளும் பிறிதாமோ, இதுதரவு, இளநலமிவள்வாட விரும்
பொருட்குப்பிரிவாயேல், தளநலமுகைவெண்பற்றுகுழறளர்வாளோ
தகைநலமிவள்வாடத் தரும்பொருட்குப்பிரிவாயேல், வகைநலமிவள்
வாடிவருந்தியில்விரும்பாளோ-அணிநலமிவள்வாடவரும்பொருட்குப்
பிரிவாயேல், மணிநலமகிழ்மேனிமா சோமெடிவாளோ—நாம்பிரியே
மினியென்று நறுதுதலைப்பிரிவாயேல், ஓம்பிரியோமெனவுகாத்த வுய
ர்மொழியும்பழுதாமோ, குன்றனித்திரிடோளாய் கொய்புனத்திற்கு

முயநான், அன்றளித்தவருண்மொழியா ல்நுருவதுமருளாமோ - சிஃப
 கலுமுடியக்காற் சிலம்பொலிச்சீறடிபாவிப், பல்பகலுந்தலைமனித்தய
 ணிமொழியும் பழுதாமோ, இவையாறுந்தாழிசை, எனவாங்கு, தனிச
 சொல், அரும்பெறவிவளினுந் தரும்பொருளதனினும், பெரும்பெற
 லரியன வெறுக்கையுமற்றே, அதனால், விழுமியதறிமதினாழி, கெழுமி
 யகாதலிற் றரும்பொருள்கிறிதே,, இதுசுரிதகம், நாலடித்தாவும், இர
 ண்டடித்தாழிசையாறும், தனிச்சொல்லும், நான்கடிச் சுரிதகமும்பெ
 ற்றுவந்த பஃருழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா - “மணிசொர்நெடுமுடி மா
 யவனுந் தம்முனும்போன், மணிகிளர்நெடுங்கடலுங் கானலுந்தோன்
 றுமால், துறா நியந்தவையன்ன நொய்ப்பறைய விறையன்னம், இரை
 நயந்தினாகூரு மேமஞ்சார் துறைவகேள், மலையெனமழையென மஞ்
 செனத்திடைபொங்கிக், கனலெனக்காற்றெனக் கடிதுவந்திசைப்பிணு
 ம், விழுமியோர்வெகுளிபோல் வேலாழிநெக்கலா, தெழுமுந்நீர்பரந்
 தொழுகு மேமஞ்சார் துறைவகேள், இவை இரண்டுந்தாவு கொடிபுனா
 றுறைதுசிப்பிற் குழைக்கமர்ந்ததிருருகததோள், தொடிநெகிழ்த்ததோ
 ள்கண்டுந் துறவலனேயென்றியால், கண்கவருமணிப் பைம்பூட்கயில்க
 வைய சிறுபுறத்தோள், தென்பனிநீருக்ககண்டுந் தெரியலனே யென்
 றியால், நீர்பூத்தநிலையிதழ்க்க ணின்னெஞ்சிந்தபுருவத்தோள், பிர்பூத்த
 துதல்கண்டுமபிரியலனேயென்றியால், கனைவரலாற்றிருககாபோற்கை
 நில்லா துண்ணெகிழ்ந்து, நீனையுமென்னிலைகண்டு நீங்கலனேயென்றி
 யால், விழ்சுடரினெய்யேயோல் விழுமநோய்பொறுந்தலாக், தாழ்மெ
 ன்னிலைகண்டுந் தாங்கலனேயென்றியால், கலங்கிநீர்ந்த நாய்கனபோ
 ற் களைதுணைபிறிதின்றிப், புலம்புமென்னிலைகண்டுந் போகலனேயெ
 ன்றியால், இவையாறுந்தாழிசை, அதனால், தனிச்சொல், அநிம்பாவி
 றும்பி னெடும்பணையிசைதொறும், கொடும்புறமட னெடை மொடுவகி
 னகுருகு, செறிதருசெருவிடையெறிதொழிவினையவர், நெறிதருபுவி
 பின்மறிதருந்தியில், அரகடைநிளாபடை வினாசெறிமுறசென, நூலந
 வருதினையொடு கரைபொருகடல், அலங்கொளியவிர்கட லிலங்கொளி
 மலாகொறுங், கலங்கெறிகாலொடு புலம்பினபொழில், இவைநான்கு
 மாகம், விடாஅதுகழலுமென் வெள்வளையுந்தவிந்பாய்மன், கெடா
 அதுபெருகுமென் கேண்மையு நிறப்பாயோ, ஒல்லாதாழலுமென்
 னொளிவளையுஞ்செறிப்பாய்மன், நில்லாதுபெருகுமென் னெஞ்சமுந்
 றுப்பாயோ, தாங்காதகழலுமென் றகைவளையுந்தவிந்பாய்மன், நீங்கா
 துயெருகுமென் னெஞ்சமுநிறப்பாயோ, மறவாதவன்பின்னேன்மன
 னிற்குமாறுதாயாய், துறவாததமருடையேன் றுயர்திருமாறுதாயாய்,
 காதலார்மார்பின்றிக் காமக்குமருந்துதாயாய், ஏதிலார்தலைசாறு யாறு

ய்யுமாறுநாயாய். இணைபிரிந்தார்மார்பின்றி யின்பக்குமருந்துநாயாய், துணைபிரிந்த தமருடையேன் றுயர்தீருமாறுநாயாய், இவைபாறுந்தாழிசை, எனவாங்கு, தனிச்சொல், பகைபோன்றதுதுறை, பரிவாயின குறி, நகையிழந்ததுமுகம், நனிநாணிற்றுளம், தகையிழந்தனதோள், தலைசிறந்ததுதுயர், புன்கபரந்ததுமெய், பொறையாயிற் றென்னுயிர், இவை இருசீரோரடி யொட்டம்போதரங்கம், அதனால், தனிச்சொல இனையதுநினையால் அனையதுபொழுதால், நினையலவாழி தோழிதொலை யாப், பனியொடுகழி கவுண்கண், என்னெடுகழிகவித் துன்னியனோ யே, இதுகரிதகம், இது தரவிரண்டும், தாழிசையாறும், தனிச்சொல் லும், அராகம்நான்கும், பெயர்த்தும் ஆறுதாழிசையும், தனிச்சொல் லும், இந் தீரோரடியொட் டம்போதரங்க வுறுப்பும்பெற்று நான்கடி ஆசிரியசுகரிதகத்தாவிறுக்க கவிக்கோதப்பட்ட ஆறுறுப்பும், மிக்கும், குறைந்தும், பிறழ்ந்தும், உறழ்ந்தும், மயங்கியும், வள்கமையான் மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா, வெண்பாவினோடும், ஆசிரியத்தினோடும்வந்த மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா யாப்பருங்கலவிறுத்தியுள் காமர் கடும்புனலென்னும் பழம்பாட்டிற்கண்டுக்கொள்க, இன்னுமரபேயியன் றுமென்று சிறப்பித்தவதனால், ஒருபோகுமுதலா வுடையனவற்றை யெல்லா மிதனறையெயர்கொடுத்துக் கொச்சகமென்று வழங்கப்படுமெனக்கொள்க, என்னை, “எருத்தியின்றி யிடைநிலைபெற்று, மிடைநிலை யின்றி யெருத்துடைத்தாய், மெருத்தமிரட்டித் திடைநிலையெற்று, மி டையநிரட்டித் தெருத்துடைத்தாய், மிடையுமெருத்து மிரட்டுறவன் து, மெருத்தமிரட்டித் திடைநிலையாறு, யடக்கியல்காறு மமைந்தவுறு ப்பிற், கிடக்கைமுறைமையிற் கிழமையதாயுந், தரவொடுதாழிசை யம் போதரங்க, ருடுநியல்போகிய லென்றிவைபெயலலா, முறைதடுமாற மொழிந்தவையின்றி, யிடையிடைவெண்பா சிலாலசேர்ந்த, மற்றும் பிறபிற வொப்புறுப்பில்லன, கொச்சகமென்னுங் குறிப்பின்வாகும், என்முற் காக்கைபாடிவிடார், “தரவேதரவினை தாழிசைசிலபல, வரன் முறைபிறழ வயற்பாமயங்கியுந், தனிச்சொற்பலவா யிடையிடைடாந் து, மொத்தாழிசைகலி யுறுப்பினிற்றிறழ், வைத்தமுறையான் வண்ண கூறினவாய், மயங்கிவந்தனவு மியங்குநெறிமுறைமையிற், கொச்சகக்க லியெனக் கூறினர்புலவர், “ஒதப்பட்ட வுறுப்புவகையெல்லா, மேதப் படாமற் கலிக்கியல்பெய்தி, மிக்குங்குறைந்தும் பிறழ்ந்துமுறழ்ந்தும், வண்ணமுமடியுந் தொடையுமயங்கியு, மடுக்கியலந்தத் தொடுத்தனபல் கியுந். கலிவழிந்கடிந்த திரிடையிடைந்து, நார்சீறிந்த தீரோடுசிவணி யு, முச்சீரிருசீ ரம்போதரங்க, மச்சீர்முடிவிடை யழிவிதமுடியுங் கொச்சகக்கலியெனக் கூறவும்படுமே, கூறியவுறுப்பிற் குறையாடின

றித், தேறியவிரண்டுந் தேவபாணியுந், தரவேயொழியினுந் தாழிசை
யொழியினு, மிருகைமுத்திறத் தெண்ணேநீங்கினு, மொருபோகென்
ய வுணர்ந்திசெனோ, என்றாராகவின் “தரவின்றாகித் தாழிசைமெற்
றுந், தாழிசையின்றித் தரவுடைத்தாகியு, மெண்ணிடைபிட்டுச் சின்ன
ங்குன்றியு, மடுக்கியவின்றி யடிநிமிர்ந்தொழுகியும், யாப்பினும்பொரு
ளினும் வேற்றுமையுடையது, கொச்சகவொருபோ காகுமென்ப, எ
ன்றார் தொல்காப்பியனார் இவற்றிற் கிலக்கியம் யாப்பருங்கலவிரந்தி
யுட் கண்டுகொள்க.

குடநிலைத்தண் செல்வப்போர்க்கதக்கண்ணன்றவருன்றா
வடிவுடையாகுந்தரவினை மன்னும்பருஉத்தடக்கை
இடம்கவாஞ்சிறுழிசைதண்மதியேர்வலவாய்
மடலவிழ்கே நதமணிநீளராகுமயங்கிசையே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின்வழியே கொச்சகங்கலிப்பாக்கட்
குச்சாட்டிய இலக்கியங்களை முதலினைத்துக்கொள்க. (௨௨)

அடிவரையின்றியளவொத்துமந்தடிநீண்டிசைப்பிற
கடிதலில்லாக்கவித்தாழிசையாகுந்கவித்துறையே
கெடி. லடிநான்காய்நிழுவதுநோடியிரண்டாய்
விடினதுவாகும்விருத்தந்திருத்தகுமெல்லியலே.

இ-சை. கவித்தாழிசையும், கவித்துறையும், கவிவிருத்தமுமா மாறு
ணர்த்துமாறு. அடிவரையின்றியளவொத்துமந்தடிநீண்டிசைப்பிற்கடக
லில்லாக் கவித்தாழிசையாகும்-எ-து. இரண்டடியும், பலவடியும்வந்து
சுற்றடிமிக்கு, அல்லாதவடி. தம்முள்ளுத்தும், ஒவ்வா தும்வருவது கவி
த்தாழிசை-எ-று, கடிதலில்லாக் கவித்தாழிசையென்று சிறப்பித்தவது
னல், ஒருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கிவருவது சிறப்புடைத்து. தனி
யோவாப்பெறுமாறியினுமெனக்கொள்க.-வ-று. “கொய்கினைகாத்துக்குள
வியடுக்கத்தெம், பொய்ச்சற்சிறுகுடி வாரனியை யகலம்வேண்டின். ஆய்
கினைகாத்து மருவியடுக்கத்தெம் மாசில்சிறுகுடி வாரனியையகலம்வே
ண்டின், மென்றினைகாத்து மிகுபூங்காழ்சொலைச், குன்றச்சிறுகுடல்
வாரனியையகலம்வேண்டின், இவைநிரண்டடியாய் சுற்றடிமிக்கு ஒரு
பொருண்மேல் மூன்றடுக்கி வந்தமையால் கவித்தாழிசை. “வாள்வரி
வேங்கை வழங்குஞ்சிறுகெறியென், கேள்வரும்போதி நெழால்வாழி
வேண்டிங்காள் கேள்வரும்போதி நெழால்வாழி நெழால்வாழி, நீள்வரி
நாசுத் தெயிறேவாழிவேண்டிங்காள், இஃது சுற்றடிமிக்கு ஏனையடிமூ

ன்று மொத்துவந்த கலித்தாழிசை. அளவொத்து மென்றவும்மையால்
சுற்றமிழக்கு ஏனையடியொவ்வாது வரப்பெறுமெனவுங்கொள்க, பூண்
டபறையறையப் பூதமருள, நீண்டசடைபானுமே, நீண்டசடைபானு
டுமென்ப, மாண்டசாயன் மலைமகள்காணவேகாணவே, இஃதீற்றமிழி
க்குஇரண்டாமடிமுறைந்து முதலடியும், மூன்றாமடியும், ஒத்துவந்தகலி
த்தாழிசை. சீர்வரையறுத்திலாமைபால் எனைத்துச்சீரானுமடியாய்வா
ப்பெறுமெனக்கொள்க. என்னை “அடியெனைத்தாகியுமொத்துவந்தளவி
ற், அடையமிழ்குவதுகலித்தாழிசையோ, என்பதியாப்பருங்கலம். “அந்
தமிழக்குச் சிலபலவாயடி, தந்தமுனொப்பனதாழிசையாகும், என்ற
நாகலின். கலித்துறையே நெடி லடி நானாய் பிகழ்வது. எ-து. ஐஞ்சீர
டி நான்காய்வருவது கலித நுமை-எ-து வ-து. “யானுந்தோழியுமாயமு
மாமிந்துறைநண்ணித், தானுந்தேரும்பகலும் வந்தென்னலனுண்டா
ன், தேனும்பாலும் போலவனசொல்லிப் பிரிவானேல், காணும்புள்ளு
ங்கைகையுமெல்லாங்கரியன்றே, “வென்றான்வினையின் நீங்கிவின்றார்,
இவை நெடி லடி நான்காய் வந்தகலித்துறை. என்னை “நெடி லடி நான்கா
ய் பிகழ்வதுகலித்துறை, என்பதியாப்பருங்கலம், “ஐஞ்சீரடியி னடித்
தொகைநான்மையோ, நெஞ்சாதி யன்றள வெல்லாங்கலித்துறை, என்
ருராகலின். நேரடியிரண்டாய் விடின துவாகும்விருத்தம்-எ-து, நற்சீ
ரடி நான்காய்வருவது கலிவிருத்தம்-எ-து, திருத்தகுமெல்லிபலே-
எ-து, மகடுஉமுன்னிலை-வ-து. “வேய்தலைநீய வெள்ளிவிவங்கலில்,
ஆய்தலிலொண்கட ராழிபினுன்றமர், வாய்தலினின்றனர் வந்தனர்மன்
னர்முன், நீதலைசென்றுரை நீள்கடைகாப்போய், —“தேம்பழுத்தினிய
தவளமாடமே, என்னை “அளவடிநான்கின் கலிவிருத்தம்மே, என்ப
தியாப்பருங்கலம்.

சொய்தினையாய்தினைமென்றினைவாள்வரிபூண்டறறை
எய்தியதாழிசையானும்வென்றானுங்கலித்துறையே
மைதிகழோநுவிரெடுங்கண்ணவனமுலையாய்
மெய்தருவேய்தலைதேம்பழுத்தென்பவிருத்தங்களே.

இவ்வுரைச் சூக்திரக்காரிகையின்வழியே கலிப்பாவினங்கட்குக்காட்
முடி இலக்கியங்களை முதலினைத்துக்கொள்க. (௧௩)

குறளடிநான்கின்முன் றொருதாழிசைகோதில்வஞ்சித்
துறையொருவாதுதனிலருமாய்விடிற்சிந்தடிநான்
கதைதருகாலையமுதேவிருத்தத்தனிச்சொல்வந்து
மறைதலில்வாரத்தினுலும்வஞ்சிவஞ்சிக்கொடியே.

இ-கை. வஞ்சித்தாழிசையும், வஞ்சித்துறையும், வஞ்சிவிருத்தமும், வஞ்சிப்பாவும் கீழுமாறுமுணர்த்து-ற்ற. குறளடிகாண்கின் மூன்றொரு தாழிசைகோதில்-எ-து- இருசீரடிநான்காய் மூன்றுசெய்யுள் ஒரு பொருண்மே லடுக்கிவருவன வஞ்சித்தாழிசையாம்-எ-று. கோதிலென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால், அவையொருபொருண்மேல் மூன்றடுக்கியல்வது வாராவெனக்கொள்க-வ-று. “மடப்பிடியை மதவேழம், தடக்கையான் வெயின்மறைக்கும், இடைச்சுரமிறந்தார்க்கே, நடக்குமென்மனனேகாண். பேடையையிரும்போத்துத், தோகையான் வெயின்மறைக்கும் காடகமிறந்தார்க்கே ஓடுமென்மனனேகாண். இரும்பிடியை யிகல்வேழம், பெருங்கையான் வெயின்மறைக்கும், அருஞ்சுரமிறந்தார்க்கே, விரும்புமென்மனனேகாண், இவை இருசீரடிநான்காய் ஒரு பொருண்மேன் மூன்றடுக்கியந்தமையால்வஞ்சித்தாழிசை, வஞ்சித்துறையொருவாதுதனிவருமாய்விடின்-எ-து-இருசீரடிநான்காய்ஒரு பொருண்மேலொன்றாய் வருவதுவஞ்சித்துறை-எ-று. -வ-று, “மைசிறந்தனமணிவரை, கைசிறந்தனகாந்தளும், பொய்சிறந்தனர்காதலர், மெய்சிறந்திலர்வினையிழநய,, இது குறளடிநான்காய் ஒருபொருண்மேற்றவியே வந்தமையான் வஞ்சித்துறை. என்னை. “குறளடிநான்மையிற் கோவைமூன்று வருவனவஞ்சித்தாழிசைதனிவரிற், துறையெளமொழிபதுணிந்திசினேரே. என்றாகலின் சிந்தடிநான்குறை தருகாலேவிருத்தம்-எ-து, முச்சீரடி நான்காய்வருவது வஞ்சிவிருத்தம் - எ-று, -வ-று “சோலையார்ந்தசுரத்திடைக், காலையார் கழலார்ப்பவும், மாலைமார்பன் வருமாயின், நீலவுண்கணிவள்வாழுமே,, இது சிந்தடிநான்காய் வந்தமையான் வஞ்சிவிருத்தம். என்னை “சிந்தடிநான்காய் வருவனவஞ்சி, யெஞ்சாவிருத்த மென்மனூர்புலவர்,, என்பதியாப்பருங்கலம், தனிச்சொல்வந்து மறைதலில் வாரத்திலேயும்வஞ்சி-எ-து, குறளடிவஞ்சிப்பாவும், சிந்தடிவஞ்சிப்பாவும், தனிச்சொற்பெற்று ஆசிரியச்சுரிதகத்தாழியும்-எ-று, மறைதலில்வாரமென்று சிறப்பித்தவதனால், வஞ்சிப்பா ஆசிரியச்சுரிதகத்தா ழியுவதல்லது வெள்ளைச்சுரிதகத்தாவிற்பெருதெனக்கொள்க-வ-று, (பூந்தாமரைஎன்னும்) குறளடிவஞ்சிப்பாநானுமென்னுந் தனிச்சொற்பெற்று ஆசிரியச்சுரிதகத்தா ழிற்றவாறும், “கொடிவாலனகுருநிறத்தன குறுந்தாளன, வடிவாளெயிற்றழ னுனையனவள்ளுகிரன, பனையெருத்தி னினையரிமானனையேறித், துணையில்லாத் துறவுநெறிக்கிறைவனுகி, எயினடு வனிவிநிறுந்தெல்லோர்க்கும் பரிஸ்படுவினை பத்திமையிற்செப்பினேன், புனையெனத் திருவுறு நிருந்தடி திசைதொழ, விரிவுறுநாற்கதி விடுவனியெனினே, இச்சிந்தடிவஞ்சிப்பா, புனையென்னுந் தனிச்சொற்பெற்று ஆசிரியச்சுரிதகத்தா ழிற்ற

வாறுங்கண்டுஞ்ஞாங்க. என்னை “தூங்கலிசையன வஞ்சிமற்றவை, பாய்
க்ததனிச்சொலோ டகவலினிறுமே என்பதியாப்பருங்கலம், அமுதே
என்பதும், வஞ்சிக்கொடியே என்பதும், மகடேமுன்னிலை.”

மடப்பிடிபேடையிறும்பிடிவஞ்சியின்ருழிசையாம்
வடுப்புரைகண்ணின்லாய்மைசிறந்தன வான் றுணாயாம்
தடப்பெருஞ்சோலையிறுத்தமதாருத்தயங்குவஞ்சிக
கொடித்தொடியூந்தாமணைகொடியாலனுதாரணமே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையிலவழியே வஞ்சிப்பாவின்ங்கட்டுக்கா
ட்டிய இலக்கியங்களை முதலினைத்துக்கொள்க.

பண்பார்புறநிலைபாங்குடைக்கைக்கினையாயுறைவாழ்த்
தொண்பாச்செவியறிவென்றிப்பொருண்மிசையுனபில்லா
வெண்பாமுதல்வந்தகவல்பின் றுகவியையுமென்றால்
வண்பான்மொழிமடவாய்மருட்பாவென்னும்வையகமே.

இ-கை. மருட்பாவார்மாமுணர்த்து-ற்று, இதன்பொழிப்பு, புறநிலைவா
ழ்த்தும், கைக்கினையும், வாயுறைவாழ்த்தும், செவியறிவுறுஉமென்னு
ம், நான்குபொருண்மேலும், வெண்பாமுதலாக ஆசிரியமீறாகவருமெ
னின் அதனை மருட்பாவென்று வழங்குவார் புலவர்-எ-று, வண்பான்
மொழிமடவாய-எ-து, மகடேமுன்னிலை, என்னை “வெள்ளைமுதலாவா
சிரியமிறுதி, கொள்ளத்தொடுப்பது மருட்பாவாகும், என்றாராகலின்
உ-று, “தென்றலிடைபோழ்த்து தேனூர்நறுமுலலை, முன்றின்முலைவி
தியு முத்தநீர்த்ததன்கொணூர், குன்றமார்ந்தகொல்லேற்ற விற்புறங்கா
ப்ப, என்றமதீரா கண்பிறமேவர், சோசாலசெலவமொடு பொலிமிதிசி
றந்தே, இது வழிபடுதெய்வநிற்புறங்காப்பப், பழிதீர்செல்வமொடொ
ருகலையகொருகாற்சிறந்து, பொலிமினென்றமைபாற் புறநிலைவாழ்த்
துமருட்பா, என்னை “வழிபடுதெய்வ நிற்புறங்காப்பப், பழிதீர்செலவ
மொடு வழிவழிசிறந்து, பொலிமினென்னும் புறநிலைவாழ்த்தே, கவிநி
லைவகையும் வஞ்சியும்பெறாஅ, என்றார் தொல்காப்பியனார்—“திருநு
தல்வேர்வரும்புந் தேங்கோதைவாடும, இருநிலஞ்சே வடியுந்தோயும்,
அரிபாந்த, சேயிதழுண்கணு மிமைக்கும், ஆகுமற்பிவ ளகவிடத்தண
ங்கே, இது துணிதலை துதலியவொருகலையகாம மாதலிற்கைக்கினைம
ருட்பா, என்னை “காட்சிமுதலாக் தலவியினொருதலை, வேட்கையிற்புல
ம்புதல் கைக்கினையதுதான், கேட்போரில்லாக் கினவிகன்பெறுமே,
என்றாராகலின், “பலமுறைபுமோம்பப் படுவனகேண்மின், சொலன
முறைக்கட்டோன்றிச் சுடர்மணித்தேருந்து, நிலமுறையினுண்ட லிக

சில்லார்மாட்டுஞ், சில்முறையல்லது செல்வங்கணில்லா, இலங்குமெ
 திபடையு மாற்றலுமன்பும், கலந்ததங்கல்வியுந் தோற்றமுமேனெப்,
 பொலன்செய்புனைகலனோ டிவ்வாறனாலும், விலங்கிவருங்குற்றைவில
 க்கலுமாகா, அனைத்தாதளி யிருங்காண்டர், நினைத்தக்க, கூறியவெம்
 மொழி பிழையாது, தேறிநீரொழுநிற் சென்றுபயன்நருமே, இது மெ
 ய்ப்பொருள் சொன்னமையால் வாயுறைவாழ்த்துமருட்பா, என்னை
 “வாயுறைவாழ்த்தே வயங்ககாடின, வேமபுங்கடிகும் போலவெஞ்சொ
 ற், முக்குதலின்றி வழிகனிப்பாக்குமென், நேரம்படைக்கிளவிபின் வாயு
 றுத்தன்மே, என்றார் கொல்காப்பியனார். “பல்யாணைமன்னா முருங்க
 வமநழித்து, கொலயானைத்தேரொடுங் கோட்டந்நுநல்ல, தலைபாலங்
 கானம் பொலியக்கொலையாப், படுகனம்பாநிபுங்காற்றிப்பபைஞர், அடு
 கனம்பேட்டோன் மருகவடுதிநல, ஆளிலிமிகோட்பெரு வழதியெஞ்
 ஞான்றும், நரமுடையையா பென்வாய்ச்சொற்கேட்டி, உடையவுழவ
 னா கெஞ்சனங்கக்கொண்டி, வருகாறுழவர்க்கு வேளாணைமைசெய்ய
 ல, மழவரிழைக்குமவனாக் காணிதியீட்டம், காட்டுமமைச்சனா யாற
 தத்தெளியல், அமைத்தவரும்பொரு ளாறையிவெளவல், இனத்தைப்
 பெரும்பொரு ளாசையாற்சென்று, மன்றமறுக வசுழாதிசையனறும், ம
 றப்புறமாக மதுரைபாரோம்பு, அறப்புறமாசைப் பட்டேற்கவறத்
 தால், அவையார்கொடுநாற் திருத்திருநவையாக, கட்டாரகுழிசி சிதையா
 தியொட்டார், செவியுதைக்குநீய கடுஞ்சொற்கவியுதைதகாய்க், கற்
 றார்க்கினனாக் கல்லார்க்கடிந்தொழுகிச. செற்றார்ச்செறுத்துநிற சேர்
 க்தாணாயாக்குகி, அற்றமறிந்த வறியினும், மற்றும், இவையிவைவியா
 தொழுகுநிலையாப், பொருகடலாடை நிலமகள், ஒருகுடைமீழ்ந்துஞ்
 சுவண்மன்னே, இது வியப்பின்றி, உயர்ந்தோர்கண் வியந்தொழுதல்
 கடனெனவரசாக்குதாத்நமையாற், செவியறிவுறாமருட்பா, என்னை
 “செவியுறைதானே, பொங்குதலின்றிப் புரையோர்காப்ப, ணவிதல்க
 டனெனச் செவியுறுத்தற்றே, என்றார் கொல்காப்பியனார்.—என்றிப்
 பொருண்மிசையென்று மிகுத்துச்சொல்லியவகனூல், இங்காண்குபொ
 ருண்மேலுமன்றி மருட்பா வரப்பெறுதெனக்கொள்க, என்னை “புறநி
 லைவாயுறைசெவியறிவுறாமெனத், திறநிலைமுன் றுந்தின்ணிதற்றெரி
 யின், வெண்பாவியலினுமாசிரியவியலினும், பண்புறமுடியும்பாவினவெ
 ன்ப, என்றார் தொல்காப்பியனார், பண்பாப்புறநிலையென்றும், ஒண்பாச்
 செவியறிவென்றுஞ்சிறப்பித்தவதனூல், புறநிலைவாழ்த்தும், வாயுறைவா
 ழ்த்தும், செவியறிவுறாமில்வாறன்றிவெண்பாவேயாயும், ஆசிரியமே
 யாயும் வரப்பெறும், கலியும், வஞ்சியுமாய், வரப்பெறுவெனக்கொள்க,
 என்னை “கலிநிலைவகையும் வஞ்சியும்பெறு, வாயுறைவாழ்த்தே யவை

யடக்கியலே, செவியறிவுறாமென் தவையுமன்னே, என்றாராகவின
பாங்குடைக்கைக்கிளையென்று சிறப்பித்தவதனால் கைக்கிளையெல்லா
பபாவானும் வரப்பெறும், மருட்பாவேயாய் வருகவென்னும் பாப்புற
பில்லையென்றும், கைக்கிள வெண்பாமுதலாக வாசிரியயீறாக வரும்வ
ழி ஆசிரியவடி விரண்டேயாய் அவற்றுள் ஈற்றயலடி முச்சீராய் வரு
மென்றும், வெண்பாவடியும், ஆசிரியவடியும், ஒத்துவருவன சமனிலை
மருட்பாவென்றும், ஒவ்வாதன வியனிலைமருட்பாவென்றும், வழங்க
ப்படும், ஊனமில்லா வெண்பாவென்று சிறப்பித்தவதனால் வேற்றுவு
ண்ணம் விரவாதுவெள்ளோ வண்ணமெல்லா வண்ணத்துள்ளுஞ் சிறப்
புடைத்தாய், மங்கலமாபிற்றாய், அவ்வாறே வேற்றுத்தனையும், அடியு
ம, சீறும், விரவாமையால், எல்லாப்பாவினுளளும் வெண்பாசிறப்பு
டைத்தென்று முன்வைக்கப்பட்டதென்பது அறிவித்தற்கு வேண்டப்
பட்டது “வேதவாய்மேன்மகனும் வேந்தன்மடமகளும், நீதியாற்சேர்
ந்து நிகழ்ந்த கெடுவஞ்ஞமபோல், ஆதிசால்பாவு மரசர்வியன்பாவும்,
ஒதிபவாறேத மருட்பாவாயோங்கிற்றே, பண்ணுந்திறமும்போற் பா
வுமினமுமாய், வண்ணவிகற்ப வகைமையாற், பண்ணின், திறம்பிளரி
ககில்லதுபோற் செப்பலகவல், இசைமருட்கு மிலலையினம், இவற்
றை விரித்துணாத்துக்கொள்க.

தென்றலிடைபுந்திருதுதல்வோர்வரும்பன்முறையென்
றொன்றியபாவும்பல்யானையுமென்பவொண்போதமைந்த
பொன்றிகழோதிபுறநிலைகைக்கிளையாயுறைவாழ்த்
தென்றிவற்றிற்குஞ்செவியறிவிற்குமிலக்கியமே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின்வழியே மருட்பா களங்கிற்சுங்காட்
டிய இலக்கியங்களை முதலினைத்துக்கொள்க. (௨௫)

வெண்பாவளம்படவிராடிபொன்றுடனேரிசையும்
கண்பானல்போன்மலிந்தயின்முன்றுங்கடைதருக்கி
கண்பார்தரவொன்றசைதரவேபடியோடிருநள்
தண்பார்புறநிலைசெய்புனிபலென்மபாவலகே.

இரண்டாவது-செய்புனிபல்-முற்றிற்று.

உ

முன்றாவது

ஒழிபிப் ப்.

சீருந்தளையுஞ்சிதையிற்சிறியஇஉ அளபோ
டாருமறிவரலகுபெறுமையைகாரணவேல
ஒருவகுறியியலொற்றளபாய்விடினோலகாம்
வாருமவடமுந்திகழுமுநிழ்முலைவாணுதலே.

(என்பது காரியகூ.)

இவ்வியலென்ன பெயர்த்தோவெனின், உறுப்பியலுள்ளதும், செய்யு
ளியலுள்ளதும், சொல்லாதொழிந்தவைகளை யுணர்த்தினமையால், ஒழி
பியலென்னும்பெயர்த்து, இவ்வியலுள்-றுக்காரிகை யென்னுகின்றோ
வெனின், ஒருசாரொழுத்துகட் கெய்தியதோ ரிலக்கணமுணர்த்து-ற்று
சீருந்தளையுஞ் சிதையிற்சிறியஇஉ அளபோடாரு மறிவரலகுபெறு
மை-எ-து, சீருந்தளையுங்கெடவந்தவிடத்துக்குற்றியலிகரமும், குற்றிய
லுக்காரமும், உயிரளபெடையும், அலகுக்காரியம்பெறு-எ-து, ஒற்றளபா
ய்விடினோ லகாமென்றுணர்த்தமையால், ஈண்டுள்ளபெடை கொள்
ளப்பட்டது, ஆருமறிவொன்று மிகுத்துச்சொல்லியதனால், குற்றிய
லிகரமும், குற்றியலுக்காரமும், ஒற்றியலிணவாய்சிந்தும், உயிரளப
டைகள் கெட்டெழுத்தியலிணவாய்சிந்தும், அலகு மிடத்தென்க
கொள்க. எனவே எதிரது மறுத்தலென்னும் நிலக்கணத்தால் சீருந்
தளையுந் திருந்திற்சிறிய இஉஅளபோ டாருமறிவரலகுபெறுமெ
ன்பதாயிற்று. இன்னும், ஆருமறிவொன்று மிகுத்துச்சொல்லியவத
னால், அனை யலகுக்காரியம்பெறும்போது குற்றியலிகரமும், குற்றியலு
க்காரமும், குற்றெழுத்தின்பயத்தவாம், உயிரளபெடையலகுக்காரியம்பெ
றுமாறு தக்காரிகையுட் போக்கிச்சொல்லுதம்-வ-று, சிறுநன்றிபின்
றிவர்க்கி யாஞ்செய்தக்கானுளைப் பெறுநன்றிபின்னுமபெரிதென்று
நன்றி, தானவாய்ச்செய்வதுந் தான்மன்றென்றவே, வானவாமுள்ளத்
தவர், இதனுள், இன்றிவர்க்கியாமென்புழி, குற்றியலிகரம்வந்து வெ
ண்பாவினுள் வஞ்சியுரிச்சீராயிற்று, வெண்பாவினுள் வஞ்சியுரிச்சீர்
விரவுமென்னும், ஒத்தில்லாமையால், வெண்பாவழிய நிற்குமாதலால்
ஈண்டுக்குற்றியலிகரத்தை இவ்விலக்கணத்தால் அலகுபெறுதென்று

கனையச்சீர்க்கிதையாதாம். “சுழலினிதியாழினி தென்பதம்மக்கள், மறு
 லைச்சொற்கேளாதவர்.—அருளல்லதியாதெனிற கொலலாகைமகோறல்
 மொருளல்ல தவ்வுன்றினல், இவற்றன், குழலினிதியாழினிதென்புழி
 ஆசிரியத்தனையும், அருளல்லதியாதெனில, என்புழிக்கலித்தனையுந்
 ட்டு வெள்ளைத்தன்மை குன்றிப்போஞ்சீர் கனிபுகிற்புல்லாத பற்றனை
 பென்னும், இலக்கணத்தோடும், வெள்ளையுட்பிறதனை வாராவல்லன்,
 வெல்லாத்தனையு மயங்கியும்வழங்கும். என்னு மிலக்கணத்தோடும்,
 மாறுகொள்ளுமாதலால், ஈண்டுக்குற்றிபலிகரத்தை இவ்விவக்கணத்
 தால் அலகுபெறுதென்றுகனையச் சீருந்தனையும் கிதையாவாம், இனித்
 குற்றிய லுகரத்திற்குச்சொல்லுமாறு, “கொளறுகொடுநீடு குருகிபா
 யவும், சென்றுகொடுநீடு செழுமலைபொருவன், வென்றுகொடுநீடுவி
 தலவேழம், என்றுமூடுநீடு பிடியுளபோலும். அதனால், இண்டிடைபி
 ரவிலனெறிவரிந், வண்டுண்கோதை புயிர்வாழலளே, இவ்விருசீரடி
 வஞ்சிப்பாவினுட் குற்றுகரம்வந்து ஐந்தசைச்சீரும், ஆறசைச்சீருமா
 யின, இவ்வாறுவருகவென்னும் ஒத்திலலாமையிற் குற்றுகரத்தைஇவ்
 விலக்கணத்தால் அலகுபெறுதென்றுகனையச் சீருந்தனையுந் கிதையா
 வாம், இனி உயிரளபெடைக்குச்சொல்லுமாறு. “பல்லுக்குத்தோற்ற
 பனிமுல்லைபைக்கிளிகள், சொல்லுக்குத்தோற்றின்னந் தோன்றின
 வால், நெல்லுக்கு, நூற்றொது நென்பாணுடங்கிடைக்கு மென்றுலை
 க்கும், மாறோமாலன்றளங்கமண், இதனுள் நூற்றொதுநென்புழிப்ப
 ண்டமாற்றின்கண் அளபெடையறுகாணம்வந்து வெண்பாவினுள்-கா
 லசைச்சீராயிற்று. அவ்வாறு வருகவென்னும் ஒத்திலலாமையால்
 இவ்வாரலகிட்டு உசாரணவாய்பாட்டால், ஒசையுட்டும்பொழுது ஒ
 சையுண்ணுது செப்பலோசை பிழைத்துநிற்குமாதலால், ஈண்டுஉயி
 ரளபெடையை இவ்விவக்கணத்தால் அலகுபெறுதென்று நெட்டெ
 ழுத்தே போலக்கொண்டு அலகிடச் சீருந்தனையுந் கிதையாவாம், வெ
 இடைநுடவ்சுரீர்ந்தோதைபின்றுவாட்கண், புடைபெயரப் போழ்
 வாய்கிறந்து, கடைகடையிற், உப்போஒவெனவுகாத்து மீள்வாளொ
 ளிமுறுவற், கொப்போநீர் வேலிபுலகு, இதனுள் உப்போஒவென்புழி
 ப்பண்மமாற்றின்கண், அளபெடையறுகாணம்வந்து கலித்தனையுந்
 வெண்பாவழிய நிற்குமாதலின் ஈண்டுயிரளபெடையை, இவ்விவக்கண
 த்தால் அலகுபெறுதென்று நெட்டெழுத்தே போலக்கொண்டு அல
 கிடத்தனையி கிதையாதாம் இனிக்குற்றியலிகர குற்றியலுகரங்கள், குற்
 நெழுத்தேபோலகின் தலகுபெறுமாறு, வெ “வந்து நீசேரினுயிர் வா
 ழும்வாராக்கால், முந்தியாய்பெய்த வளைகழலும், முந்தியாய், கோளா
 ளேகண்டநங் கோல்குயியாயினனுமோர் ஊளானை நம்பணருமாறு,

[illegible]

விட்டிசைத்தல்லாள் முத்தங்கட்டனிக்குறினே சசையென்
 றொட்டப்பட்டா ததற்குண்ணுதா சசமோசா குன்று

கெட்டனபாய்விடினோர்நோயினாயொடுநேரசையாம்
இட்டத்தினாற்குறில்சேரினிலக்கியமேர்சிதைவே.

இ-கை. ஒருசார் அசைகட்கெய்தியதோ ரிலக்கணமுணர்த்து-ற்று-
விட்டிசைத்தல்லான் முதற்கட்டனிக்குறி நேரசையென்றெட்டப்ப
டாது-எ-து, மேற்பொதுவகையாற் றனிக்குறினேரசை யென்றாயி
னும், விட்டிசைத்து நின்றவழியலலது மொழிமுதற்கணின்ற தனிக்கு
ற்றெழுத்து நேரசையாமென் றுடம்படப்பெறுது-எ-து. எனவேவிட
சையாதவழி மொழிமுதற்கட்டனிக் குறிலகுறிலோடு கெடிலோடுங்
கூடி நிராயசையாமென்பதாயிற்று. அதற்குண்ணுதாரணம்-எ-து,
வெ “உண்ணுனெறிநிறு ளெய்குபுழை யெய்யான், துன்னரும்கேளிர்
துயர்நோயான், கொண்ணே, வழங்கான்பொருள் காத்திருப்பானேல்-
அஆ, இழந்தானென்றெண்ணப்படும், இதனுள் அஆ-எனபுழி யருளி
ன் டக்குறப்பாய் மொழி முதற்கணின்ற குற்றெழுத்து விட்டிசைத்து
சேரசையாயினவாறு, அல்லாதவழி குறிலோடு கெடிலோடுங்கூடி
நிராயசையாயினவாறுங் கண்டுகொள்க. வெ “வெறிகமழ்தண்புற வின
வியகியுக்கு. மரிமுலைபுண்ணுமவேண்டிப், பறிமுன்கை, அஉமறியாவ
றிவிவிடைமகனே, நொஅலைய னின்னுட்டைநீ-அஅவனும் லுஇவ
னும் உஉவனங்கூடியக்கால், எளவனை வெல்லாரிகல. இவற்றின்கட்ட
னிக்குறின் முதற்கண்விட்டிசைத்து நேரசையாயினவாறு கண்டுகொ
ள்க. இவற்றுள்-அஉமறியாவென்பது தற்கட்டுக்குறிப்புச்சொல், நொ
என்பது செயவெனெச்சத் திறுதிதொக்கு முதனிலைகுறியிய ஏவற்கு
றிப்புச்சொல், அஇஉஎ என்பன கட்டுவினாவாகிய குறிப்புச்சொல்.
ஒட்டப்படாவென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனான, மொழிக்குமுன்றி
டத்தும், விட்டிசைத்துவந்த குற்றெழுத்து நேரசையாமென்பதுஉம்-
விட்டிசைப்பதுதான் குறிப்பு ஏவல் தற்சிட்டுவினா கட்டுள்ளன னைந்
தன்கண்ணு மென்பதுஉம், குற்றெழுத்து விட்டிசைத்துநின்றவிடத்து
மற்றோரெழுத்தினோடுங்கூடி நிராயசையாகாதென்பதுஉம் பெறப்பட
ட்டது. என்னை “அஇஉஎ லுவைகுறிய மீற்றையவேழ் கெட்டெழுத்
தநோரப்படும், இதனுண்மொழிக்கு முன்றிடத்தும் விட்டிசைத்துவந்
தகுற்றெழுத்து நேரசையாயினவாறுகண்டுகொள்க. இவை தற்கட்டு
ஏவல்வந்தவழிக்காண்க, என்னை “ஏவல்குறிப்பே தற்கட்டல்வழி, யா
வைபுந் தனிக்குறின் முதலசையாகா, என்றார் மயேசகார், ஓசைகு
ன்ற கெட்டனபாய்விடினோர்நேர்-எ-து, கெட்டெழுத்தனமெழுத்துவு
ருமெனினஃது இரண்டுநேரசையாக வைக்கப்படும்-எ-து, ஓசை தன்
ருமென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனான, மூன்றுமாத்திரையின் மிகவு

ச்சரிப்பினு றேநேராக வைக்கப்படுமெனக்கொள்க. நினாயொடு நேர
சையா மிட்டத்தினும்குறில்சேரின்-எ-து, குற்றெழுத்தினோடு புணர்க்
தகெட்டெழுத்து அளபெழுந்தா லவ்விரண்டனையுக்கட்டி நினாயசை
யும் நேரசையுமாகவைக்கப்படும்-எ-று, இலக்கியமேர்சிதைவே-எ-து,
“ஏஎர்சிதையவழா அலெழா அநின், சேயரிசித்தியகண், இப்பாட்டு கே
ர்நேராதற்கும் நினானேராதற்கும் இலக்கியமாமென்க ஏள் - எனநேர்
நேராவிற்து, அழாஅல், எழாஅ, எனநினானேராவிற்து” இட்டத்தினு
லென்று மிதத்துச்சொல்லிபவதனால், பின்னின்றகுறிலோடும், கெடி
லோடுங்கூடி அளபெடை நினாயசையாகாகெனக்கொள்க. என்னு,
தனிநிலையளபெடை நேர்நேரியற்றே, தீறுதிநிலையளபெடை நினானே
ரியற்றே. என்றார் கத்தத்தனார்.

மாஞ்சீர்கவியுட்புராகவிற்பாவின்விளங்குனிவக்
தாஞ்சீரடையாவகவலகத் துமல்லாதவெல்லாக்
தாஞ்சீர்மயங்குத்தனையும்தேவெள்ளைத்தன்மைகுன்றிப்
போஞ்சீர்கனிபுகிற்புல்லாதயற்றனையுக்கொடியே.

இ-கை. சீருத்தனையுஞ் செய்புளகத்து நிற்பனோர் முறைமையுணர்
த்து-ற்று. மாஞ்சீர்கவியுட்புரா-எ-து, தேமா புனிமாவென்னும், நேரீ
றியற்சீரிரண்டும், கவிற்பாவினுட்புகப்பெறு-எ-று, கவிற்பாவின்கனி
கனிவந்தாஞ்சீரடையா-எ-து, கருவிளங்கனி, கூவிளங்கனி, என்னும்
நினாகடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரிரண்டும், கவிற்பாவினுட்புகப்பெறு-எ-று
அகவலகத்தம்-எ-து. ஆசிரியப்பாவினுள்ளும், கருவிளங்கனி, கூவிள
ங்கனியென்னு மிரண்டுசீரும் புகப்பெறு-எ-று, அல்லாதவெல்லாக்
தாஞ்சீர்மயங்கும்-எ-து, இவை யொழிந்த சீர்களெல்லாம் பாவினுள்
ளும், பாவினத் துள்ளும்வந்து மயங்கப்பெறும் - எ-று. தனையும் தே-
எ-து, எல்லாத்தனையும், எல்லாப்பாவினுள்ளும், எல்லாப்பாவினத்து
ள்ளும்வந்து மயங்கப்பெறும்-எ-று, வெள்ளைத்தன்மை குன்றிப்போ
ஞ்சீர்கனிபுகில்-எ-து, எல்லாச்சீரும் எல்லாப்பாவினுள்ளும், பாவின
த்துளளும், வந்து மயங்கப்பெறு மென்றாராயினும். வஞ்சியுரிச்சீர் கா
ன்கும் வெண்பாவிற்புப்பெறு புகிற்செப்பலோசையழிந்து வேறுபா
ட்டு ஓசையையுண்ணுது கெடும்-எ-று. புல்லாதயற்றன-எ-து, எல்லா
த்தனையும், எல்லாப்பாவினுள்ளும், பாவினத்துள்ளும், வந்துமயங்கப்
பெறுமென்றாராயினும், வெண்பாவில் இயற்சீர்வெண்டனையும், வெண்
சீர்வெண்டனையும்ல்லது வேற்றுத்தனையிரவாது-எ-று, பூங்கொடியே-
எ-து, மகமேடுமுன்னிலை-எ-று, “குடநிலைத்தன்முறவில்-சென்றவாதே,

என்னுந்தரவு கொச்சகக்களிப்பாவில் நேரீற்றியற்சீரும், நிராகடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும் வாராது நிராயிற்றுகிரிய வுரிச்சீரும், வெண்பாவு ரிச்சீரும், நோடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும் வந்து, வெண்டளையும்-ஆசிரியத்தளையும், கவித்தளையும், வஞ்சித்தளையும் மயங்கிவந்தவாறுகண்டு கொள்க. ஆ- “கெடுவனாச்சாரம் குறுகுகோட்டுப்பலவின், விண்டுவா ர்த்துகோ விவருகவுடகமுவன் உண்டுசிலம்பேறியோங்கியவிருங்கழை ப-படி கம்பவிறறுமென்ப, மடியார்கொலைவி னெண்ணையாமலையோ, இவ் வாசிரியத்துள தனசீரும், வெண்சீரும், நோடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரு ம்வந்து வெண்டளையும் தனதளையும், கவித்தளையும், வஞ்சித்தளையும், மயங்கிவந்தவாறுகண்டு கொள்க. “மண்டிணிந்தநிலனும், நிலனேந்திய விகமபும், விசுமபுதை வரும்வளியும் வளிதலைஇயதேபும், திருமணியநீ ரும்—புன்கூற்புணர்மருதின் போதநம்பிய புனமறமுரை—தேன்றா ட்டமவரும்பின், புந்தாடபுனறமுரை—வாராகாற்செகசமுநீர்.—இக்கு தளடி வஞ்சிப்பாகளுள், வெண்சீரும், கன்சீரும், நேரீற்றியற்சீரும், வந்துவெண்டளையும், தனதளையும், கவித்தளையும், ஆசிரியத்தளையும் மய க்கிவந்தவாறு கண்டுசொள்க. (முழங்குதினாக்கொற்கைவேந்தன்) என் னும் வெண்டிறையுள் வஞ்சியுரிச்சீரும், இயற்சீரும், வெண்சீரும்வஞ் சித்தளையும், ஆசிரியத்தளையும், வெண்டளையும், கவித்தளையும், மயங்கி வந்தவாறு கண்டுகொள்க. “வளர்கொடியனபணம் விரிவனமல்லிகை மொடுமெளவல், நளர்கொடியனநறு வினாயனநகுமலரனவருளம், ரு னிர்கொடியனகுழை மாதவிருவிருகையனகோங்கம், ஒளிர்கொடியன வுயர் சளிரிடுவொடொழுசினை ரனவோடை, இக்கவிவிருகத்ததுள், நிராக டுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும், நேரீற்றியற்சீரும், வஞ்சித்தளையும், ஆசிரி யத்தளையும், மயங்கிவந்தவாறு கண்டுகொள்க. நேரீற்றியற்சீர் ஒத்தா ழிசைக்கவியுள் வாராதவாறும, நிராகடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீர்களிப்பா வுள்ளும், ஆசிரியத்துள்ளும், வாராதவாறும, வெண்பாவினுள்ளும், வஞ்சியுரிச்சீர் வாராதவாறும, வேற்றுத்தளை விரவாமையும், மேற்கா ட்டியசெய்யுளகததும், பிறவறறுள்ளுநகண்டுகொள்க. நேரீற்றியற்சீர் வெண்கவியுள்ளும், கொச்சகத்துள்ளும் வருகலும், நிராகடுவாகிய வ ள்சியுரிச்சீர் கொச்சகத் துள்ளுருகிலநகலும், செய்யுளோத்துள்ளே சொல்லப்பட்டன. வெ “குலாவணங்குவிவலெயினா கோணகண்டன் கோழி, நிலாவணங்கு வெண்மணன்மேனின்று, புலாலுணங்கல கொ ள்ளும்புட்காக்கிறகோவின்மையோ நீ பிறா, உள்ளம்புக்காப்பதுரை இவ்வெண்பாவினுள் வஞ்சியுரிச்சீர்வந்தன வாலோவெனின், திருவன் ருவப்பயன் நாலடிநாறு முதலாகிய கீழ்க்கணக்குள்ளும், முதற்கா

ன்னாயிரமுதலாகிய சான்றோர்செய்யுளுள்ளும், வஞ்சியுரிச்சீர் வந்தி
லாமையானும், வெண்பாவினுள் வஞ்சியுரிச்சீர் வருகவென்னு மோ
த்தில்லாமையானும், வேற்றுத்தளை வெண்பாவினுள் வந்திலாமையா
னும், இத்தொடக்கத்தன குற்றமலனது குணமாகாவென்பது காக்கை
பாடினியார் முதலாகிய சொல்லாசிரியர் துணிவு, அதுவே இந்துறு
டை யார்க்குமுடன்பாடு, என்னை “இயற்சீர்நேர்ந்துத் தன்றளையடை
தல், கலிக்கியல்பிலவே காணுங்காலே, வஞ்சியுள்ளும்வரத்தகாவாயினு
மொயோவிடத்தாகுமென்ப, என்றார்பல்காயனார், நிரைநடுவிலலா வஞ்
சியுரிச்சீர், கச்சிச்சீனாடகவலிற் கடிவனாயிலவே, என்றாருயினர். (௬)

இயற்றளாவெள்ளடிவஞ்சியின்பாதமகவனுள்ளான்
மயக்கப்படாவல்லவஞ்சிமருங்கினெஞ்சாவகவல்
கயற்குணல்லாய்கலிப்பாதமுநண்ணுங்கலியினுள்ளான்
முயக்கப்படுமுதற்காலிருபாவுமுறைமையினே.

இ-கை. அடிமயக்க மாமாறுணர்த்து-ற்று. இயற்றளாவெள்ளடி. வஞ்
சியின்பாத மகவனுள்மயக்கப்படாவல்ல-எ-து, இயற்றிர்வெண்டளையா
ன்வந்தவெண்பாவடியும், வஞ்சியடியும், ஆசிரியப்பாவினுள்வந்துமயங்
கப்பெறும்-எ-து, என்னை “இயற்றிர்வெள்ளடியாசிரியமருங்கி, விலைக்
குரிமரபி னிற்கவும்பெறுமே, என்றார் தொல்காப்பியனார், “வஞ்சியிர
வலாசிரியமுரித்தே, வெண்பாவிரவினுங் கடிவனாயினே, என்றார்
பல்காயனார்-வ-து, ஆ “எறும்பியலோயுட் குறும்பல்கனைய, உலைக்கலன்
னபாறையேறித், கொடுவிலலையினர் பகழிமாய்க்கும், கவலைத்தென்ப
வவர் தேர்சென்றவாதே, அது மற்றவலங்கொள்ளாது, நொதுமற்குறு
முமிவ்வருங்காலோ, இசுணுள்-எறும்பியலோயுட் குறும்பல்கனைய-எ-து
இயற்றளாவெள்ளடி-இதனை-எறும்பியலோயுட் குறும்பல்கனைய, குறுந்
தொடியாஞ்செல்கரம் எனவுச்சரித்து வெள்ளடியாமாறு கண்டுகொ
ள்க. ஆ “இருங்கடலுடுத்த பெருங்கணமாடிலத், துடைநிலைநடுவனாதி
டைபிறர்க்கின்றித், தாமையாண்ட வேமங்காவலர், இடுதினாமணவினு
ம் பலகோடுபிணர், காடுபதியாகப் போகித்தத்தம், நாடுபிற்கொளச்
சென்றுமாய்க்தோரே, அதனால், நீயுங்கேண்மதி யத்தைவியா, துடம்
பொடுகின்ற வுயிருமில்லை, மடங்கலுண்மை மாபமோவன்தே, கள்ளி
வேயந்தமுள்ளியம்புறங்காட்டு, வெள்ளிலபோகியவியலுளாங்கண், உ
ப்பிலாவலிப் புழுக்கல்கைக்கொண்டிபிறர்க்குநோக்கா, திழிபிறப்பினோ
னியப்பெற்று, நின்னகலகை விளங்குபலிமிசையும், இன்னவைகல் வா
ராமுன்னே, செய்திநீ முன்னியவினையே, நுநீர்வனாப்பக முழுதுட
ன்றுறந்தே, இதனுள் உப்பிலாவலிப் புழுக்கல்கைக்கொண்டு பிறர்க்கு

நோக்கா - எ - ம், இழிபிறப்பினோ னியப்பெற்று - எ - ம், வஞ்சியடி
 விரவியந்தவாறு கண்டுகொள்க, மயக்கப்படுமென்னுது மயக்கப்படா
 வல்லவென்றிருநால் விலக்கிசொல்லியவதனால் வெண்சீர்விரவிய இ
 யற்றனைவெள்ளடியும், கலியடியும், ஆசிரியத்துள்ளருதி வரப்பெறுமெ
 னக்கொள்க-வ-று, ஆ “அங்கண்மதிய மரவினவாய்ப்பட்டெனப், பூச
 ல்வாயாப் புலம்புமனைக்கலங்கி, ஏதின்மாக்களு நோவார்தோழி, யென்
 றுநோவாரிலை, தண்கடற்சேர்ப்ப னுண்டவென்னலக்கே, இகனுள்
 அங்கண்மதிய மரவினவாய்ப்பட்டென-எ-து, வெண்சீர்விரவிய வியற்
 தனைவெள்ளடி, இதனை அங்கண்மதிய மரவினவாய்ப்பட்டெனப், பொ
 ள்மியபூசல்பெரிது, எனவுச்சரித்து வெள்ளடியாமாறு கண்டுகொள்க,
 ஆ “குருகுவெண்டாளி கொடுபுயத்துண்டென, மாவழங்குபெருங்கா
 ட்டு கழாளிதுகாணுது, மருள்பிடி. திரிதருஞ்சாரல், அருளானுதுத லா
 யிழைகொடிதே, இதனுள் இரண்டாமடிகலியடி, இதனைமாவழங்குபெ
 ருங்காட்டு மழசுளிறுகாணுது, தீவழங்குசுழல் விழிக்கட்சியஞ்சென்று
 முறுமே, எனவுச்சரித்துக் கலியடியாமாறுகண்டுகொள்க, வஞ்சியருங்
 கி, சொஞ்சாவகவல் கலிப்பாதமுநண்ணும் - எ-து, வஞ்சிப்பாவினுள்
 ஆசிரியவடியும், கலியடியும், விரவியரப்பெறும் - எ - று, எஞ்சாவகவ
 லென்று சிறப்பித்தவதனால், வஞ்சியுள் ஆசிரியவடிபாடுவதும், கலி
 யடியும், வெள்ளடியும், அருவியன் னி வாராவனக்கொள்க, கயற்கண்
 ல்லாய்-எ-து, மசுடெழுன்னிலை, பட்டினப்பாலையென்னும் வஞ்சி செ
 டிம்பாட்டினுள் ஆசிரியவடி பயின்றுவந்தன, கலியடியும், வெள்ளடியு
 ம், அருகினைவெனக்கொள்க, நேரிழைமகளிருண் கண்கவரும், என் னித்
 தொடக்கத்தன ஆசிரியவடி, (வயலாமைபுழுக்குண்டுவறளடம்பின்மல
 ர்மிலேந்து) எ-து-வஞ்சியடி இக்கனையலாமைபுழுக்குண்டு வறளடம்பி
 ன் மலர்மிலேந்து கபனுட்டக்கடைசியர்தங் காதலர்தோண்மணந்தன
 ரோ, எனவுச்சரித்துக் கலியடியாமாறுகண்டுகொள்க, (கோழியெறிந்த
 கொடுங்காற்கனங்குழாய்) எ - து, வெள்ளடி, இதனைகோருயெறிந்த
 கொடுங்கனங்குழை யாழிசூழ்வையக்கணி, எனவுச்சரித்து வெள்ள
 டியாமாறு கண்டுகொள்க, கலியினுள் முயக்கப்படுமுதற்காலிருபாவு
 ம்-எ-து, கலிப்பாவினுள், வெண்பாவடியும், ஆசிரியவடியும் புக்குமப
 ங்கப்பெறும்-எ-று, முறைமையினே-எ-து, முறைமையோடுங்கூட்டி
 வழங்கப்படும் - எ - று, “ஆசியப்பாவி னயற்பாவடிமயங்கும் ஆசிரியும்
 வெண்பாகலிக்கண்ணும், ஆசிரியம், வெண்பாக்கலிவிரவும் வஞ்சிக்கண்
 வெண்பாவின, ஒண்பாவடி விரவாவற்று, இதனை விரித்துரைத்துக்
 கொள்க, காமர்கடம்புனலென்னு மயங்கினைசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவி
 னுள் வெண்பாவும் ஆசிரியப்பாவும் மயங்கினவாறு கண்டுகொள்க, ஆ
 ல இரண்டும் அசை.

அருகிக்கவிடோடகவன்மருங்கினாஞ்சீரடியும்
வருத்தற்குரித்தென்பர்வான்மற்றாவலர்மற்றொருசார்
கருதிற்சுடையேகடையினைபின் கடைக்கூழையுமென்
றிரணத்தொடைக்குமொளியரிடைப்புணர்வென்பதுவே.

இ-கை. ஒருசாரடிக்கும், தொடைக்குமெய்தியதோ ரிலக்ஷணமுணர்ந்து-ற்று-அருகிக்கவியோடகவன் மருங்கினாஞ்சீரடியும் வருத்தற்குரித்தென்பர் வான்மற்றாவலர்-எ-து, ஒரு சார்ச்சிப்பாவினுள்ளும், ஆசிரியப்பாவினுள்ளும், ஐஞ்சீரடியு மருகிவரப் பெறுமென்றுமொல்லுவர் புலவர்-எ-று. வ-று. க “அணிகிளர் சிறுபொதியவிர் துங்கிமாகாகத் தெருந்தேறித், துணிபிரும்பனிமுத்தீர் தொட்டிழந்துமலைத்தனையே,, இக்கவிப்பாவில் முதலடி ஐஞ்சீரடிவந்தவாறு கண்டுகொள்க, ஆ “உமணர்ச்சேர்த்து கழிந்தமருங்கி னகன்றலை, ஊர்பாழ்த்தன்ன வேரணமயம்பெருங்காட், தின்னுவென்றாயின், இனியவோபெரும தமியேற்குமனையே, இவ்வாசிரியத்துள் முதலடி ஐஞ்சீர்வந்தவாறு கண்டுகொள்க. சிறியகட்பெறினையென்னு மிணைக்குறள் ஆசிரியப்பாவினுள்ளும் ஐஞ்சீரடிவந்ததெனக்கொள்க. இவ்வாதே “வெண்டலோவிரவியு மாசிரியம்விரவியு, மைஞ்சீரடி முளவெனமொழிபு, என்றார் தொல்காப்பியனார், வெண்பாவினுள் ஐஞ்சீரடி வரப்பெறுதெனக்கொள்க, “ஐஞ்சீரடித்தலு மண்டிலமாகலும், வெண்பாயப்பிற் குரியவல்ல, என்று நத்தத்தனர் அடிநாலிலெடுத்தோதினார், மற்றொருசார் கருதிற்சுடையே கடையினைபின் கடைக்கூழையுமென் றிரணத்தொடைக்கு பொழிவரிடைப்புணரென்பதுவே-எ-து, ஒருசாராசிரியர் முரண்டொடையைக் கடைமுரணும், கடையிணைமுரணும், பின்முரணும், கடைக்கூழைமுரணும், இடைப்புணர்முரணு மென்றுவேண்டவர்-எ-று, இரணத்தொடையெனினும், பகைத்தொடையெனினும், முரண்டொடையெனினும், ஒக்கும் என்னை “மொழியினும்பொருளினு முரணத்தொடுப்பி, ஸிரணத்தொடையென் றெய்தும்பெயரோ. மறுதலையுரைப்பினும் பகைத்தொடையாகும் என்றாகலின், அவற்றுள் கடைமுரணாவது அடிதொறுமிறுதிச் சீர்க்கண்மறுதலைப்படத்தொடுப்பது, கடையிணைமுரணாவது-கடையிருசீர்க்கண்ணும் மறுதலைப்படத்தொடுப்பது, பின்முரணாவது இரண்டாஞ்சீர்க்கண்டும், நான்காஞ்சீர்க்கண்ணும், மறுதலைப்படத்தொடுப்பது, கடைக்கூழைமுரணாவது முதற்சீர்க்கணின்றிபொழிந்த முன்றுசீர்க்கண்ணும் மறுதலைப்படத்தொடுப்பது, இடைப்புணர்முரணாவது நடுவிருசீர்க்கண்ணும் மறுதலைப்படத்தொடுப்பது-வ-று, ஆ “கயன்மலைப்பன்ன கண்ணிணைகரிதே, தூ-முலைதிவளுந் தனிவடம்

வெளிதே, தூவினுண்ணிடைசிறிதே, ஆடமைத்தோளிக் கல்குலேர் பெரிதே, இஃது அடிதோறு மிறுதிசீர்க்கண் மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையாற்கடைமுரண், ஆ “மீனறேர்ந்தருந்திய கருங்கால்வெண்குருகு, தேனூர்ஞாழல் விரிசினேகுழுவும், தண்ணந்துறைவன் றவிர்ப்பவுந்தவிரான், தேரோகாணலங்காண்டும், பீரோவண்ணமுஞ் சிறுதுதற் பெரிதே “இது அடிதோறுங் கடைபிறுசீர்க்கண்ணும் மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையால் கடைபிணைமுரண், ஆ “சாரலோங்கியகடந்தாட்டாழை, கொய்மலர்குவிந்து தண்ணிழல்விரிந்து, தமிழேயிருந்தனமாகின்றுறுதன், நலனுடைப்பணிமொழி நன்குபலபெற்றி, வீங்குகொடிப்பிணைத்தோனெனிறத், துறந்தோனல்லனம் மேனியோதீதே “இது அடிதோறுங் கடைச்சீரும், இரண்டாஞ்சீரும், மறுதலைப்படத்தொடுத்தமையாற்பின்முரண், ஆ “காவியங்கருங்கட் செவ்வாய்ப்பைந்தொடி, பூவிரிசரிமென்கூந்தலும், வேய்புனாதோளுமனங்குமாலெமக்கே, இதுமுதற்சீரொழிந்த மூன்றுசீரும் மறுதலைப்படத்தொடுத்தமையால் கடைக்கூழைமுரண், ஆ “போதுவிரிநுலிஞ்சி றெடிக்கண்மால்வனாக், மிகாதையிற்றழந்த வேங்கல்வெள்ளறவி, காந்தளஞ்செங்குலைப் பசுங்கூதாளி, வேரல்விரிமலர் முகையொடுவிரைஇப், பெருநிலந்தீறா நிழிகருநலங்கவர்க், தின்னுவாயி லினியோர்மாட்டே, இஃது இடையிருசீரும் மறுதலைப்படத்தொடுத்தமையா லிடைப்புணர்முரண்—இவ்வாறுசொன்னார் நைபுறர் முதலாகிய வரசிரியாளக்கொள்ளச், இனி இரணத்தொடைக்கு மென்றவுமையால் ஒழிந்தமோனை, இயைபு, எதுகை, அளபெடையென்றும் தொடைநான்றிறுமில்வாறே யொட்டிக் கொள்க, அளவகூடி வழங்குமாறு, கடைமோனை, கடைபிணைமோனை, பின்மோனை, கடைக்கூழைமோனை, இடைப்புணர்மோனை-எ-ம், கடைபியைபு, கடைபிணையைபு, பின்னியைபு, கடைக்கூழையைபு, இடைப்புணரியைபு-எ-ம், கடையெதுகை, கடையிணையெதுகை, பின்னெதுகை, கடைக்கூழையெதுகை, இடைப்புணரெதுகை-எ-ம், கடையளபெடை, கடையிணையளபெடை, பின்னளபெடை, கடைக்கூழையளபெடை, இடைப்புணரளபெடை-எ-ம், கண்டுகொள்க, இவற்றிற் கிலக்கியம் யாப்பருங்கலசிறுத்தியுட் கண்டுகொள்க. (௫)

வருக்கெழினிமலந்தாலெதுகையுமோனையுமென்
 ரெருக்கப்பெயராணுகைப்படுமொயிராசிடையிடு
 டிருக்குமொருசாரிசுண்டிமுன்னுமெழுத்துமொன்றி
 நிரக்குமெதுகையென்றெழுத்துப்பிலகேரிமையே,

இ-கை. ஒரு சாரொதுகைக்கும் மோனைக்குமெய்திபகேச நிலக்கண முணர்த்துற்று-வருக்கெழினம் வங்காலெதுகையு மோனையுமென் றெருநர்கப்-பெயரானுரைக்கப்படும்-எ-து, வருக்கவெழுத்தும், கெடி-லெழுத்தும், இனவெழுத்தும், எதுகையும், மோனையுமாய்வந்தால் அ வற்றை வருக்கவெதுகை, கெடிலெதுகை, இனவெதுகை-எ-ம், வருக் கமோனை, கெடினமோனை, இனமோனை-எ-ம், பொயரிட்டுவழங்கப்படு ம்-எ-று. (வ-று) வெ. “நீடிணர்க்கொம்பர்க் குயிலாலத்தாகிப், பாடும் வண்டஞ்சி யகலும்பருவத்தாக், தொடர்த்தொடி. கெடும்தொருள்ளாப் படலொலாப், பாடமைச்செக்கையுட்கண், இது-டகாமெய் வருக்கவெ துகை. “அருத்தாறுதுவென—லரிடை, இது மகாமெய் வருக்கவெது கை. “ஆவாவென்றே ஒருசாரார், என்பதிரண்டா மெழுத்தொன்றா தாதினும், இரண்டாமெழுத்தின் மேலேறிய கெடிலாப் புமைகோக்கி கெடிலெதுகையென்று வழங்கப்படும், இனி இனவெதுகை முன்றுவா கைப்படும், வல்லினவெதுகையு “மெல்லி”வெதுகையும், இடைரின வெதுகையுமென-வ-று, வெந்தக்கார் ககவிலா ரொன்பதவரவ, ரொச்ச த்தாற் காணப்படும், இதுவல்லினவெதுகை வெ. “அன்பினுமார்வமு டைமையாதுனி னு நன்பென்னு காடாச்சிறப்பு, இது-மெல்லினவெது கை வெ. “எல்லாநினக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப் பொய்யாவி ளக்கேவிளக்கு, இது இடைரினவெதுகை. வருக்கமோனைமுகலாகிய முன்றும்வருமாறு, ஆ. “பகலெபல்பூங்கான்ற சின்னையோப்பியும், பா சிலைக்குளவெறாடு கூகாளம்வினாடுப், பின்னும்பினியசிழந்தன்னெ டங்கூந்தல், பாங்கப்பெப்துதேம்படத்தெறிப், புணரி மோறுசெய்குறி நனாஇப், பூத்தார்மார்ப புனத்துட்டோன்றிப், பெருவாயுமிக்கத்தொ ருவேலெத்தப், பேயுமறியாமா வழங்குபெருங்காட்டுப், வைக்கணமு வைப்படுபகைவெரிடுப், பொங்குசினந்தனியாப் புதுதலொருத்தல், போகாதுவழங்கு மாமிருண்டிகாள், பெளவத்தன்ன பாமிருனித்தி, இ ப்பொழுதுவருதுவையாபின், நற்றார்மார்ப திண்டலெங்கதுப்பே, இது பகாமெய் வருக்கமோனை “ஆர்கலெபுலகத்து ஒழக்காமடைமை, இது முகலெழுத்தொ ள்முதாதினும், முகலெழுத்தின்மேலேறிய கெடிலொ ப்புமைகோக்கி கெடினமோனையென்று வழங்கப்படும், இனி இனமோ முன்று வகைப்படும், வல்லினமோனையும், மெல்லினமோனையும், இ டைரின மோனையுமென-வ-று, ஆ. “பகலெருக்கண் கலுழகானும், கடர்புனாதிருதுகல் பகலெபாய்ச், நுநுக்குழைபமைத்தோ ளரும்படரு முப்பப், போகல்வாழி யையபூத்த, கொழுக்கொடி யணிமலர்தயங்கப், பெருத்தன்னவாடை வருவம்பொழுதே, இடுகெல்லா வடியு முத்தற்கண் ணெவல் லெழுத்துவந்தமையான் வல்லினமோனை, மெல்லினமோனை

பும், இன் - யினமோனையும் வந்தவழிக்கண்டுகொள்க, என்னை “வருக்க
 தெழிலின்ம் வளையாராண்டே, நெழிப்பிறவு மினத்தினுமாகும்,, என்
 னார் பிறருமெனக்கொள்க, ஒருக்கப்பெயராண்டு சிறப்பித்தவதன
 ல் ஒருசாராசிரியர் தலையாகெதுகை, இடையாகெதுகை, கடையாகெ
 துகை, என்றும், தலையாகுமோனே, இடையாகுமோனே, கடையாகு
 மோனே, என்றும், வேண்டுவொனக்கொள்க, என்னை, “தீர்முழுதொன்
 தீற் தலையாகெதுகை, யோரொழுத்தொன்றி னிடைகடைபிறவே,, என்
 னாராகலின் இச்சூத்திரத்தான் மோனைக்கும் இவ்வாறே விரித்துரைத்
 துக்கொள்க-வ று, சிலைவிலங்கு போழ்து-எ-து, தலையாகெதுகை. “அ
 கரமுதல புலகு-எ-து, இடையாகெதுகை, “தக்காரகாணப்படிம்-எ-து,
 கடையாகெதுகை, வெ, “பற்றுகபற்றற்றான் பற்றினையப்பற்றைப், பற்
 துப்பற்றுவிடற்கு-எ-து, “தலையாகுமோனே “மாவும்புள்ளும்-எ-து,
 இடையாகுமோனே, “பகலேபல பூங்கானல்-எ-து, தலையாகுமோனே
 “மாவும்புள்ளும்-எ-து, இடையாகுமோனே, “பகலேபலபூங்கானல்,,
 எ-து, கடையாகுமோனே உயிராசிடையிட்டிருக்கு மொருசாரிரண்ட
 டி மூன்றாமெழுத்துமொன்றி, நிரக்கு மெதுகையென்றலுஞ் சிறப்பி
 ல்-எ-து, உயிரொதுகை, ஆசெதுகை, இடையிட்டெதுகை, இரண்டடி
 யெதுகை மூன்றாமெழுத்தொன் நெதுகையென்றொரு சாரொதுகையு
 முனவாயினும் பெரியதோர் சிறப்பிலெனக்கொள்க, நேரிழையே
 எ-து, மகடுஉமுன்னிலை-வ-று, ஆ. “துளியொடுமயங்கிய தூங்கிருணடு
 னான், அணிகினர்தாரோ யருஞ்சாநீந்தி, வடியமையெமம் வலன்வயி
 னேந்தித், தனியேவருதி நீயெனின், மையிருங்கூந்த லுய்தலோவரி
 தே, இஃதிரண்டாமெழுத் தொன்றதாயினும், இரண்டாமெழுத்தின்
 மேலேறிய வுயிரொன்றிவந்தமையால் உயிரொதுகை, இனிஆசெதுகை;
 யர லழ வொற்றுநான்கும் ஆசாய்வருமெனக்கொள்க, என்னை “யரல
 ழவென்னு மீரிரண்டொற்றும், வரன்முறைபிறழாது வந்திடையுயிர்ப்
 பிணை, தாசிடையெதுகையென் நறைதல்வேண்டும், “என்றாராகலின்
 —வ-று. விரு “காய்மாண்டதெங்கின் பழம்வீழ்க்கமுகினெற்றிப், பூமா
 ண்டதீந்தேன் ரெடைகீறிவருக்கைபோழ்து, தேமாங்கனிசிதறி வா
 னைப்பழங்கள் சிந்தும், ஏமாங்கதமென்றிசையாற் றிசைபோயதுன்
 டே,, இது யகரவொற்றிடைவந்த ஆசெதுகை “மாக்கொடியானையு
 மெனவற்பத்தரும், கார்க்கொடிமுல்லையுங் கலந்துமல்லிகைப், பூக்கொ
 டிப்பொதும் பருங்கானளுமலும், தூக்கடி கமழ்ந்துதான் றுறக்கமொ
 த்த்தே, இது ரகரவொற்றிடைவந்த ஆசெதுகை, வெ “ஆவேறுருவி
 னவாயினுமாபயந்த, பால்வேறுருவினவல்லவாம், பால்போல், ஒருத
 ன்மைத்தாகுமற நெறியாபோல, உருவுபலகொளலிங்கு, இது லகர

வொற்றிடைவந்த ஆசெதுகை, வெ “அந்தரத்துள்ளே யகங்கைபுறங்
கையா, மந்தரமேபோலு மனைவாழ்க்கை அந்தரத்து, வாழ்வின்றேவெ
ன்றும் கிழன்மின்வாழ்நாளும், போகின்றபூனையேபோன்று, இது முகா
வொற்றிடைவந்த ஆசெதுகை. “ஆர்சலியுலகத்து, இது ஆகிடைபி
டுவந்த வல்லினவெதுகை. பிறவும்வந்தவழிக்கண்டு கொள்ச, இடையி
ட்டெதுகைவருமாறு “தோடாடொல்லோ ரெழிநகாளு, செய்தலுண்க
ண்பைதலுழை, வாடாவவ்வரிபுகைஇப்பசலையும், வைகறோறும்பை
யப்பெருகி நீடாரிவொன நீண்மனங்கொண்டார் கேளார்கொல்லோ
காதலர்தோழி, வாடாப்பெளவ வறன்முகந்தெழிசி, பருவம்பெய்யா
து வலநேர்புவினோடு, ஒடாமலையன் வேளிநாடது, மின்னுமிக்கார் அ
ழைக்குரலே, இஃது அடி கோளும் இடையிட்டிவந்தமையால் இடை
யிட்டெதுகை, இதுதொலகாப்பெயரை காட்டியபாட்டு என்னை, தாது
வண்ண மிடையிட்டிவந்த வெதுகைக்காகும் என்றாராகலின். இரண்
டடியெதுகைவருமாறு துவைக்குத்துளிமுற் நீக்கொற்கைமகனிர் அ
வைப்பதம்பல்பிற் சழகொவ்வாமுந்தம் மணங்கமழ்தாரச்சுதன் மண்
காக்கும்வேலின் அணங்கும்முதமு மன்னலார்பாடல் இதுமுன் இர
ண்டடியு மோரொதுகையாய்ப் பின் இரண்டடியெதுகை திரண்டொரு
ங்கியன்றபின் முரண்டவெதுகையிரண்டிலவனாயார், என்றாராகலின்
மோனைக்கு மவ்வாதே யொட்டிக்கொள்க-வ-று, விரு, ஆகங்கண்டக
ராலற்றவாடவர், ஆகங்கண்டகத் தாலற்றவன்பினர், பாகங்கொண்டி
பயோதராஞ்சேர்த்தினர், பாகங்கொண்டி பயோதரண்ணினர், இது
முன்இரண்டடியும் ஒருமோனையாய்ப் பின்இரண்டடியு மற்றொருமோ
னையாய் வந்தமையால் இரண்டடிமோனை, வெ. பவழமும்பொன்னுங்
குவைஇயமுத்தின் திழறும்பின்றனபுள்ளை, பொய்மையும் வாய்மை
யிடத்தபுளாதிரந்த கண்மைபக்குமெனின் இவை - முன்றாமெழுத்தொ
ன்றெதுகை, நிரக்குமெதுகையென்று சிறப்பித்தவதனால், விட்டிசை
வல்லொற் றெதுகையென்றும் விட்டிசைமோனையென்றும் வேண்டு
வாரு முளொனக்கொள்க-வ-று, வெ. பற்றிப்பலகாலும்பான்மறியுண்
ணுமை கொ அலையனின்னாட்டை, இது வல்லொற் றந்திராற்போன
விட்டிசைச்சுதற் றெழுத்தினோடு புணர்ந்தமையால் விட்டிசைவன
லொற்றெதுகை, வெண்பா. அ அவனும் இஃது அம் உவனும் கூடிய
க்கால் எளவனைவெல்லாரிகல், இது முதலெழுத் திரண்டடிக்கண்ணும்
விட்டிசைத்து வந்தமையல் விட்டிசைமோனை, இவையெல்லாஞ் சிற
ப்பிலவெனக்கொள்ச, இன்னுமொருக்கப்பெயரா னுணைக்கப்படுமென்
று சிறப்பித்தவதனால் பாவினங்களைல்லாத் தொடையானும் வருமெ
ன்றாராயினும் பெரும்பான்மையுந் தலையாகுமோனையிற்றிரிந்தும் தலை

யாகெதுகையிறியிர்த்தும் வாராவென்பதூஉம் செந்தொடை யொழித்
தெல்லாதொடைக்கும் இனவெழுத்துவரத் தொடுப்பதூஉம், வழி
யெதுகைவரத் தொடுப்பதூஉம், வழிமுரண்வரத் தொடுப்பதூஉம், சி
றப்புடைத்தெனக்கொள்ச, இனவெழுத்துப்பெற்று மோனேழுதலாகி
ய தொடையுந் தொடைவிசிற்பமுபோலானா வேறுபடத்தொடுப்பது
மருட்செந்தொடை எனக்கொள்க. இனவெழுத்தாமாறு தானமொத்
தகுறிலும் நெடிலும் தம்முளினமாம். அவை அக்தஆகார ஐகாரஔகார
ரங்க டம்முளினமாம், இரர ஈகார எகர ஏகாரங்கள் தம்முளினமாம்,
உகர ஊகார ஓகர ஔகாரங்கள் தம்முளினமாம், இவைவையறிப வழிர்
மெய்க்கும் இவ்வாறேயொள்க. ஒற்றினுள்-சுடர தகரங்கள் தம்முளின
மாம், டுகர நகரங்கள் தம்முளினமாம், மகர வகரங்கள் தம்முளினமா
ம், இவற்றை அதுவென்று வழங்குவாராழ்வார், என்னை, வெ. அகர
மோடாகார மைகார மெளவாம் இகரபோ மகாரமெஏ உகரமோ டகா
ரமொஔ ஔமெவற்ச்சகரம் ஆகாதவல்லவது, என்றாராகவே, அவற்று
ட்சிலவருமாறு. வெ. சுத்துவக்குமின்ப மறியார்கொருமுடைமை வை
த்திழக்கும் வன்சனவர் அமிழ்தினுமாற்ற வின்தேகம்மக்கள் சிறுகை
யளாவியகும், இவை யினவெழுத்துப்பெற்று மோனேழுதலாகியதொ
டையும் தொடைவிசிற்பமும் போலானை வேறுபடத் தொடுத்தமை
யான் மருட்செந்தொடை, பிறவுமன்ன, இனிவழியெதுகை வருமாறு.
க-றை மண்டலம் பண்டுண்டதின்னோர் வரகுணன் ரெண்டிபின்வாய்
க்-கண்டலந்தண்டிதைக்கண்டதொன்றுண்டு, கனமகரகுண்டலங்கெண்
டையிரண்டொடு தொண்டையுங்கொண்டோர், திங்கன்மண்டலம்வண்
டலம்பக், சொண்டருறவருகின்றதே, தொங்குதங்குமுகலாயினவுங்கொ
ள்க. அதுப்பிராசமென்னும் வடமொழிபை வழியெதுகையென்பது
தமிழ்வழக்கு, இனிவழி முரண்வருமாறு. விரு செய்வவாய்ப்பகம்பொ
னேசேரீடிப் பரவையலகுல ஐபருண்மருங்கு நோவவடிக்கொண்
டருவவுக்கொங்கை வெய்யவாய்த்தண்ணெனேலம் விரித்தெனவிவங்கி
நீண்டமைய வாமழைக்கட்குத்தன் மகளிராவருகவென்றான், க-றை,
ஒருமால்வரைநின் நிருகடலோட்டி முந்நீர்க்கிடந்த பெருமானிலனுஞ்
சிதுவிலைத்தாவுண்டு பேதையாண் பொருமாதவித்தொங்குலெங்கோ
ன்புரவலன் பூம்பொதியிற் கருமாவழிவெண்பற் செவ்வாய்ப் பகம்
பொற் கனங்குழைக்கே “மோனையெதுகையிறியிர்த்து பாவுமினமும்
வாராமெமேற் காட்டியவற்றுள்ளும், பிறவற்றுள்ளங் கண்டுகொள்க.

கருங்கிற்றுமுன்றடி யெனைத்தாவிருமுன்றடியே
தங்கக்கும்வண்ணகக்குந்தாவாவதுதாழிசைப்பா

சுருங்கிற்றிரண்டடியோக்கமிரட்டிசுரும்பிமிரும்
தரங்கக்குழலாய்சுருங்குந்தரவினிற்றாழிசையே.

இ-கை தரவுதாழிசைக்கு அடிவரையறையாமாறுணர்த்து-ற்று, சுருங்கிற்று மூன்றடியேனைத்தரவு-எ-து, அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக்கலிப்பாவும், வண்ணகவொத்தாழிசைக்கலிப்பாவும், ஒழித்தல்லாதகலிப்பாவிற்குத் தரவுமூன்றடியேசிறுமை பெருமைபாடுவோனதுபொருண்முடிவுகுறிப்பே வரையறையில்லை-எ-று. இருமூன்றடியே தரங்கக்கும் வண்ணகக்குத் தரவாவது-எ-து, அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக்கலிப்பாவிற்கும், வண்ணகவொத்தாழிசைக்கலிப்பாவிற்கும், பெருக்கசுருக்கமில்லை, ஆறடியேதரவாவது-எ-று. சுருங்கிற்று மூன்றடியேனைத் தரவென்றாராயினும், வெள்ளைக்கிரண்டடியென்னுங்காரிகையுள், கலிப்பாவிற்கு நான்கடி சிறுமைசொன்னமையால் தரவுகொச்சகக்கலிப்பாவிற்கு நான்கடியே சிறுமைவருவதெனக்கொள்க. தாழிசைப்பாசுருங்கிற்றிரண்டடியோக்கமிரட்டி-எ-து, பொதுவகையாற் குழிசைசொல்லிப் போந்தாராயினும், தாழிசைக்கிரண்டடிசிறுமை, நான்கடிபெருமை, இடைமூன்றடியானும்வருவது-எ-று. சுரும்பி மிருதரங்கக்குழலாய்-எ-து. மகடேமூன்னிலை சுருங்குந்தரவினிற்றாழிசையே-எ-து. தரவடியிற்றாழிசையடி சுருங்கிவருவது-எ-று. இவற்றிற்கிலக்கியமேற் காட்டியவற்றுள்ளும் பிறவற்றுள்ளுங்கண்டுகொள்க.

பொருளோட்டிமுதனிற்பதுகூனதுவேபொருந்தி
இருள்சேர்விலாவஞ்சியீற்றினுநிற்குமினியொழிந்த
மருடர்விகாரம்வகையுளிவாழ்த்துவசைவனப்புப்
பொருள்கோள்குறிப்பிசையொப்புங்குறிக்கொள்பொலங்கொடியே.

இ-கை. மேற்சொல்லப்பட்ட பாக்கட்கெல்லா மெய்தியதோரிலக்கணமுணர்த்து-ற்று, பொருளோட்டி முதனிற்பதுகூன்-எ-து. அடிமுதற்கட்பாவினது பொருளைத்தழுவித் தனியேநிற்பது கூனெனப்படும்-எ-று. அதுவேயொருந்தியிருள்சேர்விலா வஞ்சியீற்றினுநிற்கும்-எ-து அக்கூன் வஞ்சிப்பாவினதடியின்இறுதிக்கண்ணுமிந்நிகப்பெறும்-எ-று. ஈற்றினுமென்றவுன்மையால், வஞ்சிப்பாவினடி நடுவினுங்கூன்வரப்பெறுமெனக்கொள்க. இருள்சேர்விலாவஞ்சியென்று சிறப்பித்தவதனால், வஞ்சியடியின்நடுவும்இறுதியும், அசைகூனாய்வருவது சிறப்புடைத்து, சீர்கூனாய்வரினும், உகரவிறுதியாகிய நேரீற்றியற் சீராயல்லது வாரா

வெனக்கொள்க. அசைச்சீரொல்லாப்பாவினுள்ளும் அருகியல்லது கூன
ய்வாராதெனக்கொள்க. எனவே வெண்பா, ஆசிரியம், கலியென்னுமி
வற்றினிடையு மிறுதியுங்க ன்வரப்பெருதெனக்கொள்க. என்னை. “அ
டிமுதற்பொருளைத் தானினிதுகொண்டு, முடியறிப்பதுகனெனமொழி
ப,, வஞ்சியினிறுதியு மாகுமதுவே, யசைகூனாகுமென்மனூர்புலவர்,,எ
ன்னை, பல்காயனார், கூனைத்தனிச்சொல்லென்று வழங்குவாருமுளர்,
என்றார் “அடிமுதற்பொருள் பெறவருவது தனிச்சொல்லே, திறுதியு
ம் வஞ்சியுனியலுமென்ப,, என்றாராகலின், கொச்சகக்கலியுள் ஓரடி.
முழுதுங் கூனய்வரப்பெறும், அவை சிறப்பிலவெனக்கொள்க. வ-று.
வெ. “உதுக்காண், சுரந்தானுவண்கைச் சுவானமாப்பூதன், பரந்தான
ப் பல்புகழைப்பாடி, இரந்தார்தாட், டின்மையகலவதுபோல விருளை
ங்க, மின்னுமளிகேர்மழை, இவ்வெண்பாவினுள் அடிமுதற்கண்உதுக்
கானெனக் கூன்வந்தவாறுகண்டுகொள்க. ஆ “அவளோ. கேடிலிழுப்
பொருடரு மார்பச்சிலை,வாடாவள்ளியங் காழறந்தோரோ,யானே, தோ
டாரொல்வளை நெகிழவேங்கிப், பாடமைசேக்கையுட்படர்கூர்த்திசினே,
அன்னளளிய னென்னுதுமாமழை. இன்னும்பெய்யமுழங்கி, மின்னுந்
தோழியென் னின்னுயிர்குறித்தே, என இவ்வாசிரியப்பாவின அடிமு
தற்கண்- அவளோ-எ-ம்- யானே-எ-ம். கூன்வந்தவாறுகண்டுகொள்க. க.
“உலகினுள், பெருந்தகையார் பெருந்தகைமை பிறழாவேபிறழினும்,
இருந்தகைய விறுவனாமேலெரிபோலச் சுடர்விடமே, சிறுந்தகையார்
சிறுதகைமை சிறப்பெனினும் பிறழ்வின்றி, உறுதகைமை புலகினுக்
கோரொப்பாகித்தோன்றாவே “இக்கலிப்பாவினுள், அடிமுதற்கண் உ
லகினுளெனக் கூன்வந்தவாறு கண்டுகொள்க. வ. “உலகே, முற்கொ
மித்தார் பிற்கொளவும்,பிற்கொமித்தார் முற்கொளவும்,முறுதிவழியோ
முருமென்ப, அதனால், நற்றிற நாடுதன்மை, பற்றறயாவையும் பரிவற
த்தறத்தே.— இவ்வஞ்சிப்பாவினுள் அடிமுதற்கண் உலகையெனச் சீர்
கூனய்வந்தவாறும், “மாவழங்கலின்மயக்குற்றனவழி, என இவ்வஞ்சி
யடியி னிறுதிக்கண் வழியென, அசைகூனய் வந்தவாறும், “கலங்கழா
வித்துறைக் கலக்குற்றன,, என இவ்வஞ்சியடியி னெவ்ந்துறையென,
அசைகூனய்வந்தவாறுங் கண்டுகொள்க. “தேரோடி-த்துகள்கெழுமின
தெருவு,, இவ்வஞ்சியடியின் திறுதிக்கட்டெருவு என வுகரவிறுதியாகி
ய இயற்சீர் கூனயினவாறுகண்டுகொள்க, காமர் கடும்புனலென்னுள்,
கொச்சகக்கலியுட் சிறுகுடியிேசிறுகுடியிே, எனவோரடியால், கூன்

வந்தவாறு காண்க - பிறவுமன்ன, இனியொழிந்தமருடர்விகாரம் வகையுனிவாழ்த்து வசைவனப்புப்பொருள் கோள் குறிப்பிசையொப்புங் குறிக்கொள்- எ-து - மேலெழுத்தகைசீர்பந்தமடிதொடை பாவினங் கூறுவனென் ததிகாரம்பாரித்த காரிகையுள் ஒகப்படாதயாப்புறுப்பாய் மயக்கந்தீர வகுக்கப்பட்ட விகாரமும், வகையுனிபும், வாழ்த்தும், வசையும், வனப்பும், பொருளும், பொருள்போளும், குறிப்பிசையும், செய்யுளொப்புமையுமாமாறு உபதேச முறைமையானுணர்க.—எ-து- பொலங்கொடியே- எ-து- மகதேமுன்னிலை. அவற்றுள் - விகாரம் அறுவகைப்படும், வலித்தலும், மெலித்தலும், விரித்தலும், தொகுத்தலும், நீட்டலும், குறுக்கலுமென, என்னை. “அந்நாற்சொல்லுந் தொடுக்குங்காலை, வலிக்கும்வழிவலித்தலு மெலிக்கும்வழிமெலித்தலும், விரிக்கும்வழிவிரித்தலுந், தொகுக்கும்வழி தொகுத்தலும், நீட்டும்வழி நீட்டலுந், குறுக்கும்வழிகுறுக்கலுந், நாட்டல்வலியென்னமொர்புலவர்,, என்றார் தொல்சாப்பியனர். வ-று. “குறுத்தாட்பூகந் சுமந்த, வறக்கந்ராழியெம் மண்ணலைத்தொழினே, இதனுள் குறுந்தாளெனற் பாலதனைக் குறுத்தாளென வலிக்கும்வழி வலித்தவாறும், “தண்டையினக்கிளி கடிவோள்பணடைய எல்லன்மாநேக்கினளே, இதனுள், தட்டையெனற் பாலதனைத் தண்டையென மெலிக்கும்வழி மெலித்தவாறும், வெ. “வேண்மணலெக்கர் விரிதினாதந்தநீர், கண்ணாடி மண்டிலத் தூதாவி, ஒத்திழியும், தண்ணந்துவாவர் தகவிலரே தற்சேர்ந்தார், வண்ணங்கடைப்பிடியாதார், இதனுள் தண்டுறைவ லெனற்பாலதனைத், தண்ணந்துறைவலென விரிக்கும்வழி விரித்தவாறும், வெ. “பூத்தாட்புறவிற்புணைமதில்கைவிடார், காத்தலிற்காவலரேன யார், பார்த்துநூர், வேண்டார்வணக்கி விறன்மதிமுன்கோடல், வேண்டிமாம் வேண்டார்மகன்,, இதனுள்-வேண்டாதாவணக்கி யெனற்பாலதனை வேண்டார்வணக்கியெனத் தொகுக்கும்வழி தொகுத்தவாறும், வெ. “பாசிழையாக பசுப்பித்தான்பைந்தொடி, மாசேனென்னு மனங்கொரிஇ, மாசேனன்சேயிதட்கண்ணி தருதலாற்சேர்த்தியென், னேயந்தீர நெஞ்சின்மேல்வைத்து, இதனுள் பச்சிழையெனற் பாலதனைப் பாசிழையென நீட்டும்வழி நீட்டியவாறும், வெ. “யானையெழித்தத்திருந்த விலங்கிலேவெற்றென்னன், திருத்தாரன்மென் மென்றியேன், இதனுள் தியேனெனற் பாலதனைத் தியேனெனக்குறுக்கும் வழிகுறிக்கினவாறும் கண்டுகொள்க.—பிறவுமன்ன, மருடர்விகாரமென்று குறிப்பித்தவதனால், வரலா

ந்துமுறைமையோடுங் கூடிப்பொருத்தி வாராநின்றன வல்லது துவை
க்குப்பாலில்லையென்றபாலது துவைக்குப் பாலில்லையென்றப்போல
ப்புணர்க்கப்படாதென்க. இன்னுமருடர் விகாரமென்று சிறப்பித்தவ
தனல், தலைக்குறையும், இடைக்குறையும், கடைக்குறையும், வருவன
வுமுள்.—அவையும் வரலாற்று முறைமையோடுங்கூடி வழங்கப்படு
மெனக்கொள்க.—வ-று. “மரையிதழ்புனாயுமஞ்செஞ்சீறடி, இதனுள்
தாமமாயென்றபாலதனை மரையெனத் தலைகுறைத்து வழங்கினவாறு
ம், “வேதினவெரிநி னேதிமுதுபோத்து, இதனுள் ஒங்கி யென்றபால
தனை ஒதியென இடைகுறைத்து வழங்கினவாறும், “அகலிரு விசம்பி
னல்போல், வாவிதினமலர்ந்தன புன்கொடிமுசுணடை, இதனுள் ஆர
லென்றபாலதனையாலென இடைகுறைத்து வழங்கினவாறும். “நீலு
ணடுகிவிகைகடுப்ப, இதனுள் நிலமுணடுகி விகைகடுப்ப எனப்பாலத
னை நீலுணடுகி விகைகடுப்பவெனக் கடைகுறைத்து வழங்கினவாறுங்
கண்டுகொள்க. பிறவுமன்ன, அந்நாற்சொல்லுந் தொடுக்குங்காலை யெ
ன்றவழி நான்குசொல்லாவன-இயற்சொல், திரிசொல்-திசைச்சொல்,
வடசொல்-எனவிவை- என்னை. “இயற்சொற்றிரிசொற் திசைச்சொல்
வடசொலென், நனைத்தேசெய்யுளி னீட்டச்சொல்லே, என்றாராகலி
ன். அவற்றுள் இயற்சொல்லாவன, சோறு-கூழ்-பால்-பாளிதம் - என்
பன, என்னை. “இயற்சொற்றானே யியம்புங்காலை, செந்தமிழ்நிலத்து
வழக்கொடுகிவணித், தம்பொருள்வழாமை யிசைக்குஞ்சொல்லே,
என்றாராகலின், அவைநடக்கும் எல்லையாவையோவெனின்- வையை
யாற்றின்வடக்கும், மருதயாற்றின்மெற்கும், கருஒரின்கிழக்கும், மரு
ஒரின்மேற்குமாகிய நான்கெல்லக்குட்பட்ட சோனாடென்ப. என்னை
“மன்றவாணன் மலர்கிருவருளாற், மென்றமிழ்மகிமைகிவணியசெய்த
வடிவவர்கூட்டமு மாதிச்சங்கமும், படியின்மாப்பெருமைபரவுறுசோ
ழனும், சைவமாதவருந் தழைத்தினிதிருக்கு, மையறுசோழவளநாடெ
ள்ய, என்றாராகலின், திரிசொல்லாவன-அடுக்கல்-பிறக்கல் - ஒங்கல்-
விலங்கல்-விண்டு-குவடுஎனவிவை, மலையென்னும் ஒருபொருள் குறி
த்தவேறுசொல். உந்தியென்பது-ஆற்றிடைக்குறையும், கொப்பு-மும்-
தேருருளும் - யாழகத்தோருறுப்பும், எனவிவை வேறுபொருள்குறி
த்த ஒருசொல் என்னை “ஒருபொருள்குறித்த வேறுசொல்லாகியும்,
வேறுபொருள்குறித்த பொருசொல்லாகியு, மிருபாற்றென்பதிரிசொ
ற்கிளவி, என்றாராகலின் திசைச்சொல்லாவன, மயிலைமஞ்ஞையென்
றும், கிளியைக் கிளியையென்றும் தாயைத்தள்ளையென்றும், நாயைமும்

வியென்றும்-வழங்குமனவாம், என்னை “செந்தமிழ்சேந்த பன்னிருவி
லத்தினும், தங்குறிப்பினவே திசைச்சொற்கிளவி, என்றாகலின்,
செந்தமிழ்நிலத்தைச்சேர்ந்தே பன்னிருகொடுத்தமிழ்நிலமாவன. வெ
தென்பாண்டிகுட்டங் குடங்கற்காமேண்பூழி, பன்றியருவாவதன்வட
க்கு, கன்றாய், சீதமலாடுபுணராகுசெந்தமிழ்சேர், ஏதமில்பன்னிருநா
ட்டெண். இதைவிரித்துரைத்துக்கொள்க. வடசொல்வாவன, குங்கு
மம், மூலம்-சங்கு - சந்தனம்-என்பனவாம் என்னை “வடசொற்கிளவி
வடவெழுத்தொரீஇ. எழுத்தொடு புணர்ந்தசொல்லாகும்மே—சிறை
ந்தனவரினு மியைந்தனவரையார், என்றார் தொல்காப்பியனார். வகை
யுளி-எ-து, முன்னும் பின்னும், அசைமுக்கலாகிய உறுப்புகள் நிற்புழி
யறிந்து குற்றப்படாமல் வண்ணமறுத்தலெனக்கொள்க. என்னை-வெ
“அருளோக்கு நீரரசைசீரடிக்கட் பொருளோக்காதோசையேநோக்கி
மருணீர்க்கிச், கூம்பவுங் கூம்பா தலரவுக்கொண்டியற்றல், வாய்ந்தவ
கையுளியின்மாண்பு, என்றாகலின்-வ-று, வெ. “கடியார்பூங்கோதை
கடாயினுன்றிண்டேர், சிறியார்தஞ்சிறில்கிதைத்து, இதனை-கடிவார்
எ-ம். பூங்கோதை-எ-ம், கடாயினுன்-எ-ம், அலகிடின்- ஆசிரியத்தளையு
ம், கலித்தளையுந்தட்டு, வெள்ளைத்தன்ம குன்மறு - மாதலால் -கடியார்
பூவென்று புரிமாங்காயாகவும், கோதையென்றுசதமாவாகவும். கடா
யினுனென்று, கருவிளமாகவும் அலகிட்டுக்கொள்க. வெ “மலர்மிசை
யேகினுன் மாணடிசேர்ந்தார், நிலமிசைநீடுவாழ்வார், இசை நிலமி
சை-எ-ம், நீடு-எ-ம், வாழ்வார்-எ-ம், அலகிடின் ஆசிரியத்தளைதட்டு-
வெண்பாவி னிறுத்திக்கண் அசைச்சீராகற்பாலது இயற்சீராய், நிகரில்
வெள்ளைக்கோரசைச் சீருமொளியேர் பிறப்புமொண்காக மிற்றசீரு
டைச்சிந்தடியே முடிவாமென்னும், இலக்கணத்தோடு மாறுபடுமாத
லின் நிலமிசை எனக்கருவிளமாகவும், நீடுவாழ் எனக்கூவிளமாகவும்-
வார்-என நாளென்னும். நேரசைச்சீராடவும் அலகிட்டுக்கொள்க-வெ
“பாடுநர்க்கு மாடுநர்க்கும் பண்டுதாங் கொண்டவர்க்கும் ஊழிநர்க்குங்
கூடுநர்க்குமொத்தலால், நீடுநீர் நல்வயனார நறுஞ்சாந்தணியகலம் புல்
லலினூடெனினு, இதனுள்-டுகர நகரங்கள் பிரிந்திசைத்தனவாயினும்
இரண்டினையுங்கூட்டி நிரையசையாக அலகிடச்சீருந்தளையுஞ்சினாயா
வாம், அல்லாவிடின்-நாவசைச்சீராய் வண்ணமழிந்து ஓசையுண்ணாது
கெடும்-பிறவுமன்ன, வாழ்த்து இருவகைப்படும் மெய்வாழ்த்தும்-இரு
புறவாழ்த்துமென, வ-று. வெ, “கார்நறுநீலங் கடிக்கயத்துவைகலும்-
நீர்நிலை வின்றபயன் கொலோ-கூர்நுணைவேய் - வண்டிருந்தநகத்தார் வர

யாள்வழுதியார் - கொண்டிருக்கப்பெற்றகுணம், இதுமெய்வாழ்த்து. வெ. “பண்டிமொருகாற்றன் பைந்தொடியைக்கோட்பட்டு- வெங்கடம் வீரலேற்றிக்கொண்டுமீழ்த்தான், தென்களத்தைப் பூமாண்டிருமகனாக கின்னும்புலம்புமால் வாமான்றேர்வையுயர்கோ. “இஃதிருபுறவாழ்த்து, வசையும் இருவகைப்படும், மெய்வசையும்இருபுறவசையுமென வ-று. வெ, “தந்தைநிலைச்சுமடன்றாய் தொழிலிதான்பார்ப்பான் எந்தைக்கிடெங்கனம்பட்டது கொல்-முந்தை அவிபுணவினாந்தெரியினுவ தாங்கொல்லோ - கவிசண்ணனார் தம்பிறப்பு” இது மெய்வசை, வெ. படைபெயரிடோகாது நின்றெறிந்தானென்றும் கொடையொடு நல் வரக்கட்டாழ்த்தான் படையொடு-பாடிவழங்குத் தெருவெல்லார்தான் சென்று கோடிவழங்குமகன், இஃதிரு புறவசை. இனிவனப்பு எட்டு வகைப்படும் அம்மை அழகு தொன்மை தோல் விருந்து இயைபு புலன் இழைபு என. என்னை அம்மை யழகு தொன்மை தோல்விருந்தி யைபு புலனிழைபென வனப்பெட்டெ. என்றாகலின். அவற்றுள்- அம்மையாவது, சிலவாய் மெல்லியவாயசொற்களால் ஒன்றிபவாய பொருண்மேற் சிலவடியாற்சொல்லிபது என்னை. “சின்மென்மொழியாற் சீர்புனைந்தியாப்பி, னம்மைதானே டடிமியிர்வின்றே, என்றாகலின். வ-று, வெ. “அறிவினாகுவதுண்டோ பிறிதினோய் தன்னோய் போற் போற்றுக்கடை, அழகென்பது, செய்யுட்சொல்லாகிய திரி சொற்களானோசை யினியவாகப் புணர்க்கப்பட்டது. என்னை. செய்யுண்மொழியாற் சீர்புனைந்தியாப்பி னவ்வகைதானே யழகெனப்படுமே, என்றாகலின். வ-று. ஆ, “துணியிரும்பெனவக்குறையவாங்கி, அணி கிளரடுக்கன் முற்றியவெழிவி, காலொடுமயங்கிய கனையிருணநிளாள்- யாங்குவந்தனையோ வோங்கல்வெற்ப-நெடுவமைருங்கிற் பாம்பென விழிதரும், கடுவரற் கலுழிநீந்தி, வல்லியம் வழங்குங் கல்லதர்நெறியே, தொன்மை - எ - று - பழையதாதி நிகழ்த்தபெற்றி யுணர்க்கப்படுவது. என்னை. “தொன்மைதானே - யுனையொடு புணர்ந்த - பழமைமேற்றே - என்றாகலின், வ - று. “செறிதொடியுவகைகளாய் செஞ்சுடர்த் தெறுகதிர்ச்செல்வன் - என்பதூஉம் - மாபாரதம் - காந்தம்போல்வனவுக்கொள்க. தோல்-எ-று, இழுமென்னு மெல்லிபவாகிய சொற்களால் விழுமியவாய்க்கிடப்பனவுமென விருதிறத்தவாம், என்னை, “இழுமெனுமொழியால் விழுமியதுதுவவினும், பரந்தமொழியா லெயிமிர்ந்தொழுகினும், தோலெனமொழிப தொன்னெறிப்புலவர், என்றாகலின்.

வ-று. பாயிருள்பாப்பகம் குறையப்பாம்பின், ஆரிரமணிவிளக் கழறு
ஞ்சேக்கைத், துணிதருவெள்ளத் துயில்புடைபெயர்க்கும், ஒளியோன்
காஞ்சி யெளிதெனக்கூறின், இம்மையிலலை, மறுமையிலலை, தீமைவி
லை, செய்வோரில்லை, செய்பொருளில்லை, அறிவோரியார்ஃதினாவுழியின
கென, இது மார்க்கண்டேயனாகாஞ்சி-இஃதிழுமெனுமொழியால் வி
ருமியதுவன்றது, “திருமழைகலைஇய - செனவாநே, இது பரந்த
பொழியா லடிநிமிர்தொழுநயது—விருந்து எ-து, புதியளற்றின்மேற்
து அஃதிப் பொழுதுள்ளானாப்பாடுவது, எனனை, “விருந்துதானே,
புதியதுபுனைத் யாப்பின்மேற்றே, என்றாராகவின் அவை வந்தவுழிக்
கண்டுகொள்ச, இமைபு-எ-து, ஞான ந ம ன ய ர ல ன ழ ள வென்ன
ம் பதினொருபுள்ளியு நிராகவந்தபாட்டு, என்னை, ஞானமுதலா னகரணி
ற்றுப், புள்ளியிதுகியியைபென்மொழி, என்றாராகவின், அந்நாடும்
வந்தவுழிக்கண்டுகொள்க—புலன்-எ-து, இயம்சொல்லாற் பொருடோ
ன்றச் சொல்லப்படுவது. என்னை. தெரிந்தமொழியாற் செவ்விதற்கின
ந்து, தேர்தல்வேண்டாது குறித்ததுதோன்றிற், புலனெனமொழிப பு
லனணர்ந்தோடோ, என்றாராகவின்-வி-று, “பார்க்குடன்முக்கத் பருவக்
கொண்மூ, வார்ச்செறிமுரளின் முழங்கியொன்றார், மலைமுற்றின்மேன
யங்குதுளிசிதறிச், செனறவடிநுடிகங் காணக்கடுந்தேர், இன்றுசென
க்கடபு மதிபாசவுதுக்கான், மாவொடுபுணர்ந்த மாஅல்போன, இரும்
பிடி றுனழயகாகப், பெருங்காடுமடுத்த காமர்க்கினிறே—இமைபு-எ-து,
வல்லொற்றியாதுந்தீண்டாது செய்யுளியலுடையார் எழுத்தெண்ணி
அடிவகுக்கப்பட்ட குறளடிமுதலாகப் பதினேழ்நிலத் தைந்தடிமு
றையானே யுடைத்தாய் ஒங்கிபசொற்களால வருவது. என்னை. “ஒற்
றெடுபுணர்ந்த வல்லெழுத்தடக்காது, குறளடி துதலா வைந்தடிகாது,
மோங்கியமொழியா னுங்கனமொழியி, னிழையினிலக்கண மியைந்த
தாசும், என்றாராகவின். செய்யுளியலுடையார் நாற்சீரடித்தன்னையே,
நான்கெழுத்துமுதலா வாறெழுத்தின்காறும், உயர்ந்தமூன்றடியுங் கு
றளடியென்றும், ஏழெழுத்துமுதலா ஒன்பதெழுத்தின்காறும், உயர்க்
தமூன்றடியுஞ் சிந்தடியென்றும், பத்தெழுத்துமுதலாப்பதினான்கெழு
த்தின்காறும், உயர்ந்தஐந்தடியும் அளவடியென்றும், பதினேந்தெழுத்
து முதலாப் பதினெழெழுத்தின்காறு முயர்ந்த மூன்றடியும், நெடிலடி
யென்றும், பதினெட்டெழுத்துமுதலா இருபதெழுத்தின்காறு முயர்
ந்த மூன்றடியுங் சுழிகெடிலடியென்றும், இருபதெழுத்தின்காறு நாற்
சீரடிப்பா இல்லையென்றும், வேண்டுவர். அவ்வெழுத்தெண்ணுகின்

ழிக்குற்றியலிகரமும்-குற்றியலுகரமும்-ஆய்தமும் - ஒற்றுமொழித்துநி
ன்ற உயிரும் உயிர்மெய்யுக்கூட்டி யெண்ணப்படும், என்னை. வெ. “கு
ற்றிகரங் குற்றுசுரமென் றிரண்டுமாய்தமும் - ஒற்றுமென வொருநான்
கொழித்துக் -கற்றோர் - உயிருமயிர்மெய்யு மோதினார்கொள்ளச், செ
யிர்தீர்ந்த செய்யுளடிக்கு, நாற்சீரொண்ட தடியெனப்படுமே, நாலெ
ழுத்து முதலாவாறெழுத்தெல்லே, யேறியிலத்த குறளடியென்ப, ஏ
ழெழுத்தென்ப சிந்தடிக்களவே, யீரொழுத்தேற்ற மவ்வழியான—பத்
தெழுத்தென்ப நோடிக்களவே, யுற்றநாலெழுத் தேற்றலங்கடையே,
மூவைந்தெழுத்தே நெடிடடிக்களவே, யீரொழுத்துமிததுவ மியல்பெ
னமொழிப—மூவாறெழுத்தே கழிநெடிக்களவே, யீரொழுத்தேற்றமவ்
வழியான—வெ. ஈரிரண்டு மோடோழு மீனாந்து மூவைந்தும், பாரியன்
ற நாற்சீர்பதினெட்டும், ஓரா-வினையும்பதினேழ் நிலத்துக்குறள்சிற, த
ளவுகழிநெடிலோடைந்து-என்றாராகலின். ஆ. போந்துபோந்து சார்ந்
துசார்ந்து - தேர்ந்துதோந்து மூசினொந்து - வண்டிசூழ விண்டிவிக்கி-
நீர்வாய்கொண்டு நீண்டநீலம் - ஊர்வாயூத விசுவர்வாய்- மதியேர்வ
ண்டோ டொல்கிமாலே, நன்மணங்கமழும் பன்னெல்லூர், அமையேர்
மென்றோ ளாயிரெடுங்கண், இணையீரோதி யேந்திளவனமுலே-இறும்
பமாமலரிடையெழுந்தமாவின் - நறுந்தழை துயல்வருஉஞ் செறிந்தே
ந்தல்குல் - அணிநடையசையு வரியமைசில்ம்பின்- மணிமருள்வளர்
குழல் வளரிளம்பிறைநுதல் - லளிலிலவுயங்கிழை இயருவுடைமகளொ
டு - நளிரமுழவுமுழங்கிய வணிநிலவுமணிநகர் - இருந்தளவுமலரளவு
கரும்புலவுநறுந்தொடை - கலனளவுகலனளவு கலனளவுகலனளவு-
பெருமணம் புணர்ந்தனையென்ப - அஃதொருநீமறைப்பி னெழிவருத
ன்றே - இனிப்பொருள் கோளென்பது உம்மைத்தொகை. பொருளு
ம் பொருள்கோளுமென-என்னை. வெ. அருளல்லதியாதெனிற் கொல்
லாமைகோரல் - பொருளல்லதவ்வுன்றினல். இதனுள் அருளும் அரு
ளல்லதும் என உம்மை தொக்காறபோலக்கொள்க. அவற்றுள் - பொ
ருளாவன - குறிஞ்சிகைக்கிளை முதலிய அகமும் அகப்புறமும் வெட்
சிபாடாண் பாட்டு முதலிய புறமும் புறப்புறமுடாம். அவை அவ்வி
லக்கணங்கூறிய நூல்களிற்கண்டுகொள்க. இனிப்பொருள்கோள் ஒன்ப
துவகைப்படும். நிரனிறை மொழிமாற்றம் சுண்ணமொழி மாற்றம்
அடிமறிமொழிமாற்றம் அடிமொழிமாற்றம் பூட்டுவிற்பொருள்கோ
ளும் புனல்யாற்றுப் பொருள்கோளும் அலைமறியாப்புப்பொருள்கோ
ளும் தாப்பிசைப்பொருள்கோளும் கொண்கூட்டிப் பொருள்கோளு
மென இவற்றுள் நிரனிறை யிரண்டுவகைப்படும் பெயர்நிறனிறையும்

வினைநிரனிறையும் என. அவற்றுள் பெயர்நிறனிறைவருமாய். வெ-
 (கொடி குவளை கொட்டைதுகப்புண்கண்மேனி- மதிமவள முத்தமுக
 ம்வாய்முறவல் பிடிபினை மஞ்ஞைநடைநோக்குச்சாயல் வடிவினளே
 வஞ்சிமகள்) இனிவினை நிரனிறைவருமாய். (காதுசேர் தாழ்துழை
 யாம் கன்னித்துறைச்சேர்ப்ப போதுசேர்தார்மார்போர்ச் செழிய
 நீதியால் மண்ணமிர்தமங்கையர் தோண்மாற்றொயேற்றார்க்கு நான்
 ணியவாய்பொருள்) எ-ம்-வெ. (அடல்வேண்மநோக்கிலின் முகக்க
 ண்டே - உடலுமிரிந்தோடு முழமலரும்பார்க்கும் கடலுங்கனையிருளு
 மாம்பலும் பாம்பும் தடமதியமாமென்றுதாம்) இனி முறைநிரனிறை
 எதிர்நிரனிறை மயக்கநிரனிறை மிகையெண்ணிரனிறை குறையெண்
 ணிரனிறை என்றுவேண்டிலாருமுளர். அவற்றுள். அடிநிரனிறைவரு
 மாய்-விரு. (கூற்றுவளைவின் மதனையாக்கர்கோவைக் கூனிலவைக்கு
 ஞ்சரத்தை யிஞ்சிமுன்றை ஏற்றுலகின்புறவுருவ மாளத்தோள்களிற
 வெறிப்பவிமையப் பெண்வெருவவேவக் காற்றொழிலாயனத்தால் ன
 விரலாற்கற்றைக் கதிமுடியாற்கரதலக் தாற்கனையாற்பின்னும் ஊற்ற
 ழியவுதைத்துரித்து கெறித்துச்சூடியுரித்தெரித்தானவனெம்மையுடை
 யகோவே) சுண்ணமொழிமாற்று-வெ. (சுளையாமுவம்மி மிகப்பவரை
 யனைய யானைக்குநீத்து முயற்குவிளையென்ப கானகநாடன்கனை) இதனு
 ள்-சுரையென்பதனோடு மிகப்பவென்பது பொருள்கொள்ளவும், அம்
 மியென்பதனோடு ஆழவென்பது பொருள்கொள்ளவும் யானையென்ப
 தனோடு நிலையென்பது பொருள்கொள்ளவும் முயலென்பதனோடு நீத்
 தென்பது பொருள்கொள்ளவும் வந்தமையாற் சுண்ணமொழிமாற்று
 இனி அடிமறிமொழிமாற்று. (சூரல்பம்பிப நீவரலாதே) என்னும் ஆசீ
 ரியம்வேண்டிற் ரோரடியான் முதலாகச்சொன்னாலும் ஓசையும் பொ
 ருளும் பிழையாது வந்தமையா லடிமறிமாமாற்று,—இனி அடிமொழி
 மாற்று-வெ (ஆலத்துமேல குவளைகுளத்துள வாவினெடியகுளக்கு)—
 என்பதனுள் ஆலத்துமேல குளக்குளத்துள குவளையென்று இரண்
 டடியில்மொழிமாற்றிப் பொருள்கொண்டமையால் அடிமொழிமாற்று.
 இனிப்பூட்டு விற்பொருள்கோள்-வெ. (கிறந்திடுமின்றியவைபிற் காண்
 டுமாதர் இறந்துபடிப்பெரிதாமேதம் உறந்தையர்கோன்- தண்ணாரமார்
 பிற் றமிழ்ப்பெருமானைக் கண்ணாக்காணக்கதவு) இஃதுள் கிறந்திடுமி
 ன் என்பதனோடு சுமவு-எ-து, நோக்குடைத்தாய்ப்பொருள் கொண்ட
 மையாற் பூட்டுவிற்பொருள்கோள்—இனிப்புனல் யாற்றப்பொருள்
 கோள்-வெ, (அலைப்பான்பிறிதுபினா யாக்கலுங்குற்றம் விலைப்பாலிற்
 கொண்டுள் மிகைதலுங்குற்றம் சொல்பாலவல்லாத சொல்லுங்கு

ற்றம் கொலைப்பாலுங்குற்றமேயாம்) இஃகடிதோறும் பொருள்நலங்கு
தமையாற் புனல்பாற்றுப்பொருள்கோள். இனியனாமறிபாப்புப்பொரு
ள்கோள்-விரு. (தாழ்ந்தவுணர்வின ராமத்தாளுடைத்து தண்டின்றுத்
தளர்வார்தாரும் சூழ்ந்தவினையாக்கை கடவினிந்துநாற்குழியிற்சுழல்வா
ர்தாரும் ஊழ்ந்தபிணிநலியமுன் செய்தவினையென்றே முனிவார்தா
ரும் வாழ்ந்தபொழுதினே வானெய்துகெறிமுன்னி முயலாதாரோ.) இ
தனுள்வாழ்ந்தபொழுதினே வானெய்துகெறிமுன்னி முயலாதாரென்
னு மிதுதிச்சொல் இடையமுதலுஞ்சென்று பொருள்கொண்டமையா
ல் அஃமறிபாப்புப் பொருள்கோள்.—இனித் தாப்பிசைப் பொருள்
கோள்-வெ. (உண்ணுமையுள்ள துயிர்நிலையு னுண்ண - அண்ணுத்தல்
செய்யாமளது) இதனுள் ஊனையுண்ணுமை யுள்ள துயிர்நிலை-எ-ம். ஊ
னையுண்ணவண்ணுத்தல் செய்யாதது-எ-ம், நடுநின்ற ஊனென்னுஞ்
சொல்முதலும் இதுதிபுஞ்சென்று பொருள்கொண்டமையால் தாப்பி
சைப்பொருள்கோள்—இனிக்குண்கொண்டிபுப் பொருள்கோள்—வெ.
(தெங்கங்காய்போலத் திரண்டுருண்டபைக்கூந்தல் வெண்கோழிமுட்
டையுடைத் தன்னமாமேலி அஞ்சனத்தன்னபசலைதனிவாமே வங்க
த்துசென்றார்வரிள்) இதனுள்-அஞ்சனத்தன்ன பைக்கூந்தலெனவும்
தெங்கங்காய்போலத் திரண்டுருண்டவெண்கோழி முட்டையுடைத்த
ன்னபசலையெனவும் சொற்களைக்கொண்டு கூட்டிப்பொருள் கொண்
டமையால் கொண்டு கூட்டுப்பொருள்கோள்—வெ. (ஆரியமன்னர் ப
றையினெழுந்தியம்பும் பாசிபறம்பின்மேற்றண்ணுமை காரி, யிறன்மு
ள்ளார்வேங்கைவீ தானுணங்கோளான் நிறனுள்ளுநள்ளதலர்) இத
னுள்-தண்ணுமைநாணுங்கோள்-எ-ம், நிறம்பேங்கைவீ-எ-ம், அலர்ஆ
ரியமன்னர் பறையினெழுந்தியம்பும்-எ-ம், சொற்களைக்கூட்டிப் பொரு
ள்கொண்டமையால் இதுவுங்கொண்டு கூட்டுப்பொருள்கோள், பிறவு
மன்ன, இனிக்குறிப்பிசை-எ-து. எழுத்தல்லோசையான்வந்தமுற்கும்,
ஈனையும், இலதையும், அதுகாணமுமுதலாகவுடையன செய்யுனகத்து
வந்தால் அவற்றைச்செய்யுண்டையுழியாமல் அசையும் சீரும், அடி
யும் தொடையும், பிழையாமல் அலகிட்டு வழங்கப்படுமெனக்கொள்க
ள-து. வெ. (மன்றலங்கொன்றை மலர்மீலேந்துஃகுண்கொன்று திரியு
மிடைமகனேசென்று, மறியாட்டையுண்ணுமல் வன்கையால்வுல்லே,
அறியாயோவண்ணுக்குமாறு ஒழிந்தனவும் இடைக்காடூர்பாடிய ஊ
சிமுறியுட்கண்டுகொள்க. என்னே. (எழுத்தல்லிசையை யசைகொடுசீர்
தனை நிறைக்கவும்படுமைன கோர்த்திசினேரே) என்றாகலின். இனி ஒ
ப்பு-எ-து, மேற்கீரும் தனையும் அடியும் வரையறுக்கப்பட்டபாவும் பா
வினமுஞ்சொன்ன பெற்றியிற்றியிந்து யிக்குங்குறந்தும் வந்தா லவ

ற்றை யொருபுடையொப்புமைநோக்கி ஒழிந்ததெய்யுட்களினப்பாற்படு
 த்து வழங்கப்படும்-எ-று. வ-று, (கோழியுங்கூவின குக்கில் குரல்காட்
 மும் தாழியுலீலத்தடங்கணீர் போதுமினா ஆரிகுழ் வையத்தெம்ம
 ண்ண லடியேத்திக் கூழைநனையக்குறைந்துங் குளிர்புனல் ஊழியுமன்
 னனா மென்றேலோரொம்பாபாய்) மேல்நாற்சீர் நான்கடியாய் வருவது
 கலிவிறுத்தமென்று வரையறுத்துச்சொன்னார். இஃதைநச்சடியான் வந்
 ததாயினும் ஒருபுடையொப்புமைநோக்கிக் கலிவிறுத்தத்தின் பாற்படு
 த்து வழங்கப்படுமெனக்கொள்க. இதனேத்தரவு கொச்சகமெனினுமி
 முக்காது. (சுற்றுநீர் சூழ்கிடங்கிற் பொற்றாமரைப்பூம்படப்பைத், தெ
 ண்ணீர்நல்வய லூரான்கேண்மை யல்லி நங்குந்தற் கலராணுவே) மேல்
 வஞ்சிப்பாவிற்கு மூன்றடிச்சிறுமைபென்றெடுத்தோதுனார். இஃகாண்
 டடிச்சிறுமையான்வந்ததாயினும் ஒருபுடையொப்புமைநோக்கிவஞ்சி
 ப்பாவின் வார்ப்புத்தே வழங்கப்படுமெனக்கொள்க. பிறவும் புராண
 விஞ்ஞாற்பாடப்பட்ட இலக்கியங்களையும் இவ்விலக்கணத்தா ஒருபு
 டையொப்புமைநோக்கி ஒன்றன்பாற்படுத்தி வழங்கப்படுமெனக்கொ
 ள்க ஒப்புமென்ற வும்மையால் வண்ணமும் புனைந்துளையும், அடிபின்
 றிடப்பனவும் ஓரடியானடப்பனவும் பாட்டும் உரையும் நாலும் மந்
 திரமும் அங்கதமும் பிடியும் முதுசொல்லும், வாழ்த்துமாமாறும் உ
 ணர்ந்துகொள்க. — அவற்றுள் வண்ணம் நூறுகிறத்தனவாம். அவை
 சொல்லுமாறு தூங்கிசைவண்ணம் எத்திசைவண்ணம் அடுக்கிசைவ
 ண்ணம் பிரிந்திசைவண்ணம் மயங்கிசைவண்ணமென்று மிவ்வைந்தி
 னையு முகல்வைத்து அகவல்லண்ணம் ஒழுமிசைவண்ணம் வல்லிசை
 வண்ணம் மெல்லிசைவண்ணமென்று மிவ்வாங்கிணையும் இடைவைத்
 துக் குறில்வண்ணம் நெடில்வண்ணம் வல்லிசைவண்ணம் மெல்லிசை
 வண்ணம் இடையிசைவண்ணம் என்று மிவ்வைந்தினையுங் கடைவை
 த்துக்கட்டியிசை நூறுவண்ணமும் பிறக்கும். என்னே. சு-றை. (தூங்
 கேந்தடுக்கல் பிறிதன்மயங்கிசை வைத்துப்பின்னும் பாக்கேயகவலொ
 முகல் வலிமெலிப்பாற்படுத்திட் டாக்கேகுறியெழில்வல்லினை மெல்லி
 னமோடிடையைத் தாங்காதுமழ் தரத்தாம்வண்ண நூறுந்தலைப்படுமே)
 என்றாகலின். அவற்றின்விரியாவன - குறிலகவற் தூங்கிசைவண்ண
 ம், நெடிலகவற் தூங்கிசைவண்ணம், வலிபகவற் தூங்கிசைவண்ணம்,
 மெலிபகவற் தூங்கிசைவண்ணம் இடையகவற் தூங்கிசைவண்ணம்-எ-ம்
 குறிலொழுநற் தூங்கிசைவண்ணம் நெடிலொழுநற் தூங்கிசைவண்ணம்
 வலிலொழுநற் தூங்கிசைவண்ணம் மெலிலொழுநற் தூங்கிசைவண்ணம்
 இடையொழுநற் தூங்கிசைவண்ணம்-எ-ம், குறிலவல்லிசைத் தூங்கி
 சைவண்ணம், நெடிலவல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம், வலிவல்லிசைத்

[illegible]

டி.ன்மெல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்ணம் வலிமெல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்ணம் மெலிமெல்லிசைப்பிரிந்திசைவண்ணம், இடைமெல்லிசைப்பிரிந்திசைவண்ணம், எ-ம்-பிரிந்திசைவண்ணம் (உயி) குறிலகவன்மயங்கிசைவண்ணம், கேடிலகவன்மயங்கிசைவண்ணம், வலியகவன்மயங்கிசைவண்ணம், மெலியகவன்மயங்கிசைவண்ணம், இடையகவன்மயங்கிசைவண்ணம், எ-ம்-குறிலொழுதுன் மயங்கிசைவண்ணம், கெடிலொழுதுன் மயங்கிசைவண்ணம், வலியொழுதுன் மயங்கிசைவண்ணம், மெலியொழுதுன் மயங்கிசைவண்ணம், இடைபொழுதுன் மயங்கிசைவண்ணம், எ-ம்-குறில்வலிசை மயங்கிசைவண்ணம், கெடில்வலிசை மயங்கிசைவண்ணம், வலிவலிசைமயங்கிசைவண்ணம், மெலிமெல்லிசைமயங்கிசைவண்ணம், இடைவலிசை மயங்கிசைவண்ணம், எ-ம்-குறின்மெலிசை மயங்கிசைவண்ணம், கெடின்மெலிசை மயங்கிசைவண்ணம், வலிமெல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், மெலிமெல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், இடைமெல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், எ-ம்-மயங்கிசைவண்ணம், (உயி) ஆக வண்ணம் தூறு, இவ்வாறு பிரித்துரைத்தாவலிகயனார். இனி, ஆசிரியர் தொல்காப்பியனு லணைம இருபதென்பர் என்னை (வண்ணந்தானே நானெந்தென்ப) ஆகவதாம், (பாவ அவண்ணந்தா அவண்ணம் வல்லிசைவண்ண மெலிசைவண்ணம் மியையுவண்ணனொபெடை வண்ணம், கெடஞ்சீர்வண்ணம் குறுஞ்சீர்வண்ணஞ் சித்திரவண்ண நலிபுவண்ணம், மமப்பாட்டுவண்ணம், புறப்பாட்டு வண்ணம், மொழுதுவண்ண மொழுவவண்ண மெண்ணுவண்ண மகைப்பு வண்ணம் தூங்குவவண்ண மேந்தல்வண்ண, முருட்டுவண்ண முடுகுவண்ணமென் குங்கவைபென்பவறிந்திசைவே) என்றிராகரின். அவற்றுள், “பா அவண்ணஞ் சொற்சீர்த்தாகி, தாற்பாற்பயிவ நோக்கிற்றென்ப) வ-று, “அவற்றுள். குற்றெழுத்தென்ப) எ-ம், “தா அவண்ணமிடையிட்டெவந்த வெதுகைத்தாகும்) வ-று. “உள்ளார்—காழறந்தேரோ) எ-ம்-வல்லிசைவண்ணம் வல்லொழுகதுமிசேம்) வ-று. “முட்டாட்டாமரைத்-துஞ்சி, எ-ம். மெல்லிசைவண்ண மெல்லெழுத்து மிகுமே, வ-று. “பொன்னின்னபுன்னை துண்டாறு) எ-ம் இயையு வண்ணமிடையொழுத்துமிசேமே, வ-று. “வால்வொளருவிவனாமிசை யிழியவும், சகான்வல்லுநனை விடநியியப்பவும், காழறிநனியம் வனாமிசைபுழலவும், வேலொலிசைக்கினவார்வரின், பிரொடுதோளி வாழ்கிற்பயாரோ) எ-ம்-அனபெடைவண்ண மனபெடைபயிலும். வ-று, “கண்ணடளனெனக்கண்டுதேகடும்)உ-ம் “கெடஞ்சீர்வண்ணம் கெட்டெழுத்துப்பயிலும்)வ-று. “பாவாராதே,மாவாராதே)எ-ம். குறுஞ்சீர்வண்ணஞ் குற்றெழுத்துப்பயிலும்)வ-று. “உறுபுய்வெழிசைதொகுபெயல்பொழி

யசிரகொடியன்னாபொடதலையாவிருகுமகியபருவமிதுவெனமறுகுடி,
செறிதோழதனது புலனறிமொழுதே) எ-ம். “சித்திரவண்ணங்குறியவு
நெஞ்சுமொத்து நோந்தகியவியற்கைத் தென்ப) வ-று. “சூல்பம்பி
யு—நீளாணறே) எ-ம், “நலிபுவண்ணமாம் தம்பரிஜம்) வ-று. (அஃகா
மைசெல்வத்திற் கியாகெனின்வெக்காமை, வேண்டும்பிறன்கைப்பொ
ருள்) எ-ம்-அகப்பாட்டுவண்ணமுடியாதன்தோன்று முடிந்ததன்தேற்
றே) வ-று. பன்மீணைங்கற் படுபுள்ளோப்பியூர், புண்ணுண்டாது ந
ம்மொடுதொகுத்தும், பன்னுள்வந்து பணிமொழிபயிற்றியு, மணத்தற்
கொள்வாள் றணந்துபுறமாறி, மீளையொடியிங் குறத்தறந்தோன் பொய்
தலாயத்தும் பொலன்றொடிமகளிர், சோடியர்வெண்மணலேறி, யோடு
கலன்காணுந் துறைவன் கிருழி எ-ம், (புறப்பாட்டு வண்ண முடிந்தது
போன்று முடியாதாகும்) வ-று. (இன்னவைகலவாராபுண்ணே—முழு
துடன்றாந்தே) எ-ம், ஒழுதுவண்ணமொசையொழுகும், வ-று (அ
ம்மவாழிதொழிசாகலரிசை பரிக்குடி அனாடைபொடு புண்ணமா
லையன் பின்றுசைப வய்பலளிவளெ அறுவைச்சொல்லிச் செல்லுகப்
பெறினே சேயவல்ல விண்ணிபிரந்தமன்னவர் பொன்னணி நெடுந்
தேர் பூண்டமாலே) எ-ம். (ஒருஉவண்ணமொழித்தொடுக்கும்) வ-று,
கிறியகட்பெறினே—உயிர்தவப்பலலே) எ-ம், (எண்ணு வண்ண மெண்
னுப்பரிவம்) வ-று. (நன்னென்மைநகர்சனையும்புண்கம் தன்னருங்க
நீந்திற் கங்கன்கட்டி பொன்னணியல்லிற் போன்றுறையென்றாகு)
எ-ம். அகைப்பு வண்ணமறுத்தறுத்தொழுகும்) வ-று, வாடாராயினும்
வரினும்வந்தமக் கியாராகியரோதொழி-எ-ம் (அகைக்கல்-அறுத்தல்)
துங்கல் வண்ணம்வஞ்சியிலும்) வ-று. (யாடாடத்தானுணர்த்தயானு
ணரா விட்டதற்பின் ருனாடயானுணர்த்தத் தானுணரான் தேறாடு)
எ-ம், ஏந்தல்வண்ணஞ் சொல்லிபுதுசொல்லிற் சொல்லிபுதுசெங்கும்)
வ-று, (வைகலும்—வைத்துணராதார்.) (உருட்டுவண்ணமராகத்தொடு
க்கும்) வ-று. (உருசெழுமுருகிய முருமெனவதிர்தொறு மருகெழுசிற
கொடு மணலருமணிமயில) எ-ம், முருகுவண்ண மடிபிறந்தொழுகும்)
வ-று. (நெறியறிசெறிகுறி புரிதிரி-எ-ம், வருமெனக்கொள்க இனிப்பு
ணந்துணா பிணடுவகைப்படும. பெரியதனைச்சுருக்கிச்சொல்லுதலும்
கிறியமனைபவெருங்கிச சொல்லுகலுமென. என்னை (உணர்க்கப்படும்
பொருட் கொத்தனவெல்லாம் புழ்ச்சியின்மிக்க புணந்துளையாகும்,
என்றாகுகின். வ-று. வெ (அடையார்பூங்கோதைக்கல்குலுந் தோன்
தும் புடையார்தன முலைபுந்தோன்றும் இடையாதும் கண்டுகொள்ளா
தாயினும் காரிகைநீர்மயாட் குண்டாகவேண்டுநாகப்பு) இது பெரிய
தனைச் சுருக்கிற்று. (அவாப்போலகன்றதனல் குன்மேற் சான்றோர் உ

சாப்போல வுண்டேமருங்குல் உசாவினைப்பேதைக்குரைப்பான்பிஷு
 ப்பிற்பெருகினவே கோதைக்கொம்பன்னுள் குாம்) இது சிறியதனைப்
 பெருக்கிற்று) (பொன்மலிகச்சி பூமலிகுடல் மாரியிகை மணிமாடம்
 ன்னுத் தொடக்கத் தனவுமது இனி அடியின்னி நடப்பண பாட்டுகையு
 ம் தூலும் மந்திரமும் சந்தேர்பிசிறமும் முதுசொல்லும் அங்கதமும்
 வாழ்த்து மென்னுமிவை ஓரடியானும் பலவடியானும் வரப்பெறுமன
 ன்னை (செயிர்தீர செய்யுடெரியுங்கலை யடியினீட்டத் தழகுபெற்றிய
 லும், ஓரடியானு மொரோவிடத்திபலும் அவைதாம்பாட்டு தூலேமக்
 திரம்பிசியே முது சொல்லங்கமம் வாழ்த்தொடுபிறவு மாகுவென்ப
 வறித்திசினோரே என்ற ராகவின் இனி தூலாவது மூவகைத்தாய் மூவ
 றினடை பெற்று கால்வகைப்பயத்தாய் எழிவகையாசிரிய மதவிதய
 த்ததாய்ப் பற்றுவகை குற்றநீற்று பத்துவகைக்குணத்தாய்ப்பகின்
 மூன்றுவகையா னுரைபெற்று முப்பத்திராணி தந்திரவுத்தியோடுமது
 ணர்ந்தமெனக்கொள்க. அவற்றுள் மூவகையாவன தந்திரம் சூத்திரம்
 விருத்தியென விவைமுதலால் வழிநாஸ்சார்பு தூலெனினு மமையும்
 மூவரினடைபெறுதவென்பது அவைமூன்று நடாத்துமாசிரியர் மூவ
 ரெனக்கொள்க கால்வகைப்பயனுனை அறம், பொருள், இன்பம், விட
 னவிவை. எழுவகையாசிரியர் மத விகற்பமாகன, உடன்படல் மறுத்த
 ல் பிறர் தம்மதமேற்கொண்டு களைகல் தா அனுட்டித்தனது நிறுத்தல்
 இருவர்மாறுகோ ளொருகலைதுணிதல் பிறர்தூற் குற்றங்காட்டல் பிறி
 தொடுபடா அன்ற அமமங்கொளல் என்னுமிவை, பத்துவகைக் குற்ற
 மாவன குன்றக்கூறல் மிகைபடக்கூறல் கூறியதுகூறல் மாறுகொளக்
 கூறல் வழுஉஞ்சொற்புணர்த்தல் மயங்கவைத்தல் வெற்றெனத்தொழி
 த்தல் மற்றொன்றுவிரித்தல் சென்றுமேய்த்திறுத்தல் நின்று பயனின்
 மை எனவிவை. பத்துவகைக்குணமாவன சுருங்கச் சொல்லல்வினங்க
 வைத்தல் நவின்னோர்க்கினிமை நன்மொழிபுணர்த்தல் ஓசையுடைவை
 ஆழமுடைத்தாதல் முறையின்வைப்பு உலகமலையாமை விழுமி யதுப
 யத்தல் விளங்குதாரணத் ததாசுதல் எனவிவை. பதின்மூன்றுவகையு
 ளையாவன சூத்திரந்தோற்றல் சொல்வகுத்தல் சொற்பொரு ளுணர்த்த
 ல் வினாத்தல் விடுத்தல் விசேடங்காட்டல் உதாரணங்காட்டல் ஆசிரிய
 வசனங்காட்டல் அதிகாரவரவுகாட்டல் தொகுத்துமுடித்தல் விரித்து
 க்காட்டல் துணிவுகூறல் பயனொடுபுணர்த்தல் எனவிவை. முப்பத்திர
 ண்டு தந்திரவுத்தியாவன நுதலிப்புகுதல் ஒத்துமுறைவைப்பு தொகுத்
 துச்சுட்டல் வகுத்துக்காட்டல் முடித்துக்காட்டல் முடிவிடங் கூறல்
 தானெடுத்துமொழிதல் பிறன்கோட்கூறல் சொற்பொருள் விரித்தல்
 தொடர்ச்சொற் புணர்த்தல் இரட்டுறமொழிதல் ஏதுவின்முடித்தல் ஒப்

பிழ்முடித்தல் மாட்டெறிந்தொழுதல் இறந்ததுவிலக்கல் எகிரது போற்றல் முனமொழிந்துகோடல் பின்னதுறிதுத்தல் விகற்பத்தின் முடித்தல் முடிந்ததுமுடித்தல் உரைத்துமென்றல் ஒருதலைதுணிதல்எடுத்துக்காட்டல் எடுத்தமொழியி னெய்தவைத்தல் இன்னதல்ல திதுவென மொழிதல் எஞ்சியறொல்லி னெய்தக்கூறல் பிறநான் முடிந்ததுநாடன்படுதல் தன்குறிவழக்க மிகவெடுத்துரைத்தல் சொல்லின்முடிவி னப்பொருண்முடித்தல் ஒன்றினமுடித்த மன்னினமுடித்தல் உய்த்துணைவைப்புஎனவிலை இவ்வாறுசொன்னுர்பாடலனானு மாசிரியரொனக்கொள்க தந்திரவுத்தி முப்பத்திரண்டினும்பலவென்பாருமுள்(அ)

எழுத்துப்பதின்மூன்றிரண்டசைசீர்முப்பதேழ்களையாக
திருக்கிலடி தொடை நாற்பதின்மூன்றைந்துபாவினமூன்
ரெழுக்கியவண்ணங் ஁ஹரென்பதொண்பொருள்கோளிருமு
வழுக்கிலவிகாரம்வனப்பெட்டியாப்புள் வருத்தனவே.

இ-கை. இந்நாலுள்வகுத்த பொருளெல்லாந் தொகுத்துணர்த்துந். எழுத்துப் பதின்மூன்றாவன குற்றெழுத்து நெட்டெழுத்து உயிரெழுத்து குற்றியவிகாரம் குற்றியலகாரம் ஐகாரக்குறுக்கம் ஆய்தம்மெய்யெழுத்து வவ்வினம் மெல்வினம் இடையினம் உயிர்மெய் அளபெடை எனவிலை. இரண்டசையாவன நேரசை நிரையசை எனவிலை சீர்முப்பதாவன ஈரசைசீர் நான்கும் மூவசைச்சீரெட்டும் நாலசைச்சீர் பதினானும் ஓரசைச் சீரிரண்டுமெனவிலை. ஏழ்த்தலையாவனசேரொன் றுசிரியத்தலை நிரையொன் றுசிரியத்தலை இயற்சீர் வெண்டளையெண்சீர் வெண்டளை ஒன்றிய வஞ்சித்தலை ஒன்றாவஞ்சித்தலை சலித்தலையென்விலை ஐந்தடியாவன குறளடிசிந்தடி அளவடிநெடி லடி஁ழிநெடிலடியெனவிலை. தொடைநாற்பத்துமூன்றாவன அடிமோனை அடியெதுகைஅடிமுரண அடியியையு அடியளபெடை அங்காதித்தொடை இரட்டைத்தொடைசெந்தொடையெனக்கிடந்தொடையும் இணைமோனை முதலாகியமுப்பத்தைந்துதொடைவிகற்பமுமெனவிலை. ஐந்துபாவாவன வெண்பா ஆசிரியப்பாகலிப்பாவஞ்சிப்பாமருட்பாவெனவிலை. இனமூன்றாவன தாழிசை துறை விருத்தமெனவிலை. ஒழுக்கியவண்ணம்நூறாவனகுறிலகவற்றுங்கிசைவண்ணமுதலாகமேற்காட்டிப்போந்தன. ஒன்பதொண்பொருள்கோளாவன நிரனிறை சுண்ணமொழிமாற்றுமுதலியன. இருமூவழுக்கில் விகாரமாவன வலிக்குழுவழிவலித்தன்முதலியன. வனப்பெட்டரவன அம்மைமுதலியன. யாப்புள்வகுத்தனவே என-துயாப்பருங்கலமென்னுமயாப்பிற் சொல்லப்பட்டன-எ-து-ஏகாரமீற்றசை. ஐந்திழுக்கிலடியென்று சிறப்பித்தவதனால், திணைவழுவும், பா

ஸ்வமுவும், நரபுஷ்முவும், வினுவமுவும், வீடைவமுவும், காலவமுவும், இடவமுவுமென்று சொல்லப்பட்ட ஏழுவமுவும், படாமற் புணர்க்கப் படுமெனக்கொள்க. வழுக்கில் விகாரமென்று சிறப்பித்தவதனால், எழுத்துக்குற்றம், சொற்குற்றம், பொருட்குற்றம், யாப்புக்குற்றம், அலங்காரக்குற்றம், ஆணத்தக்குற்றமென்னும் ஆறு குற்றமும்படாமற் புணர்க்கப்படுஞ் செய்யுட்களெனக்கொள்க. அவற்றுள்-எழுத்துக்குற்றமாகிய ஐந்தும், அவ்வவ்விலக்கண நூல்களா ளறிந்துகொள்க, ஆணத்தக்குற்றமாகிய எழுத்துமுதலியகிரிதல். என்னை “எழுத்துவிலை திரிந்த வெழுத்தானந்தமும், சொன்னிலைதிரிந்த சொல்லானந்தமும், பொருணிலைகிரிந்த பொருளானந்தமும், யாப்புவிலைகிரிந்த யாப்பானந்தமும், நடைபெறுபுலவர் நாட்டினர்வையே, என்றாராகலின். அவற்றுள்-எழுத்தானந்தம் வருமாறு. வெ. “ஆழியிழைப்பப்பகல்போயிர வெல்லாம் தோழிதுணையாத்துயர் திரும், வாழி, நறுமலைதாராய் தினையிலோ ஒவென்னும், செறுமலைசென் நடைந்தபோது, இதனுள்-தினையிலோ ஒவென்று இயற்பெயரைச் சார்ந்தனபெழுக்கமைபால் எழுத்தானந்தம். என்னை “இயற்பெயர்சார்த்தி யெழுத்தனபெழினே, யியற்பாடி. லா வெழுத்தானந்தம், என்றாராகலின். சொல்லானந்தமவருமாறு. வெ. “என்னிற் பொலிந்ததிவண்முகமென்றெண்ணித், தன்னிற்குறைபடுப்படுப்பான் நண்மதியம், டின்னி, விரிந்திலங்குவெண்குடைச்செங்கோல் விசயன், எரிந்திலங்கு வேலினெழும், இதனுள்-தலைமகன்மேல் எரிந்ததென்னுஞ் சொற்புணர்ந்தமைபால் சொல்லானந்தம். என்னை “இயற்பெயர்மருங்கின் மங்கலமழிபத், தொழிற் சொற்புணர்ப்பினது சொல்லானந்தம், என்றாராகலின், பிறவும்வந்தவழித் கண்டுகொள்க. வெ. “இத்திரானேமோலு மிளஞ்சாத்தன் சாத்தற்கு, மந்தரமே போன்றிலங்கு மல்லாகம், மந்தரத்தில், தாழ்நவீபோன்றுளது தார்மலை யம்மலை, எழுலகுநாறுமிணர், இதனுள்-சாத்தனென்னுங் கீழ்மகனை-அரசனா உவமித்தாற்போல உவமித்தமையால் இறப்ப உயர்ந்த வானந்தவுவமை. வெ. “வள்ளெயிறுப்பேழ்வாய் ஞாலிக்குமான்குழாம், எள்ளி யிரிந்தாற்போல லெவ்வழியும்-வள்ளற்கு, மாலாக்கடலன்ன மண்பாங்க வாட்டானே, மேலாருமேலார்வினாந்து, இதனுட்-புவிபிழேடு வமிக்கப்படுகின்ற தலைமகனாகிய வீரனேடு நாயை உவமித்தமையால் இறப்பவழிந்த வானந்தவுவமை. என்னை “இறப்பவழிந்தது மிறப்பவுயர்ந்தது, மறத்தகைவழிஇய வானந்தவுவமை, என்றாராகலின், அலங்காரக்குற்றமாகுது, வெ. “வெண்டிங்குள்போற்றிலங்கு வெண்சங்குசங்களை

ய, மண்டிலங்கு தாழைவளர்தோடு, விண்டெங்கும், கள்ளாவிநாறுங்க
ருங்கழிக்கும் கானகத்தெம், உள்ளாவிவாட்டுமுரு, இதனுள்-வெண்டிங்
கன்போலுஞ்சங்கு, சங்குபோலுந் தாழைப்பூவென்று உவமைக் குவ
மை சொன்னமையால் அடுத்தவர லுவமைமென்னும் அலங்காரக்கு
ற்றம். என்னை. “உவமைக்குவமை யில்லெனமொழிப,, என்றாகவி
ன். இனி எல்லாக்குற்றமுந் தீர்த்தசெய்யுள் வருமாறு. ஆ “தாமரை பு
னையுங் காமர்சேவடி, பவளத்தன்ன மேனித்திகழொளி, குன்றியேய்க்
கு முடுக்கைக்குன்றின், நெஞ்சுபகவெறிந்த செஞ்சுடர்நெடுவேற், சே
வலங்கொடியோன்காப்ப, வேமவைக லெய்தின்றா லுலகே,,

மூன்றாவது-ஒழிபியல்-முற்றிற்று.

(க)

சீரொடுவிட்டிசைமாஞ்சீரியற்றிசேர்ந்தருகி
வாரடர்கொங்கைவருக்கஞ்சருங்கிற்றுவான் பொருளும்
சீரிமதுங்கேந்தடுக்குச்சிறந்தவெழுத்துமன்றே
யாருமொழிபியற்பாட்டின் முதனினைப்பாகுமன்றே.

யாப்பருங்கலக்காரிகை மூலமும் உரையும்-முற்றிற்று.

இந்நூலிற்சொல்லாத கட்டளைக் கலிப்பாவுக்கிலக்கணம்.

சூ, “மாச்சீர்முன்வரு நாற்சீரடியே, நேர்முத னினாமுத னிரளி
றையானே, பதினோரொழுத்தம் யன்னீரொழுத்து, மியைந்தகாயடியாய்
கூடந்தஃதிரட்டித், தொத்தநான்கிறுவது -கட்டளைக்கலிப்பா,, வ-று.
“ சொல்லினீரிவ ராசைப்பட்டாரொன்று-சொன்னசொற்பொருள் னே
துகொண்டையோ, புல்லுவாரொவ்விதத்தினு மென்றுள்ளம் - பூரித்
தேயிருந்தேன் மடமங்கைமீர், செல்லுவாம்பொழிற் கூவாகருறை-தி
ருவிற்கேலரினு மருளாமையால், அல்லதேது திகம்பர் ஒன்பொரு-
ளறையின்வன்கண ராவொன்மட்டுமே,,—இது நேரசைமுதலா வந்த
செய்யுள் “மதிக்குநேர்முக மாதகுயிலிந்த,வந்துசிற்த பகைசெய்வே
மனம், கொதிக்குநீருலை யாகும்விழுமெழுங்- கோட்டிகொள்ளு மதன
ப்பயலையே, துதிக்கும் பாங்கியர்ப்பார்த்துச் செவ்வாய்துடி-துடிக்குங்
கைவளை சோரும்பின்னியிருந், ததிக்கும்பார்க்குங்கண் டாய்திருச் செ
ந்தில்வாழ்-சுந்தனாசலகந்த சுவாமியே,, இது நிரையசை முதலா வந்த
செய்யுள்.

